

In lectulo meo p noctes q̄siui que
diligat aia mea. **A**ia que deu q̄rit
et ad ei⁹ dilectiōe et ignitiōe ple
ni⁹ cupit ptingē. i lectulo idē i q̄ete
mētis det hūc q̄re. **B**atāe ei debz
i q̄escē ab occupatiōe et t̄renazū
rezū i q̄etatiōe. **N**isi ei ab extēior
cia et occupatiōe q̄ueit i amōe.
dm̄ nō p̄t q̄re. n̄ mētur iueniē.
In lectulo ergo idē i q̄ete mētis de⁹
e quēnd⁹? i p noctes idē p adū
sa tēptatiōnū et laborū. i i pugna
v̄tutū. et v̄tiorū. **O**portet siq̄e
aiam multis adūsis laborare. m̄p
tis obstaculis r̄tardai. et ḡui colluc
tatiōe fatigai. anq̄m mores p
f̄re corrigat. et cordis mūditiā
qua deum vidē mēat obtineat.
Un̄ mēto hūc q̄re d̄z p noctes. p
adūsa v̄z et labores. i et nō i lecto s̄
i lectulo. q̄ q̄es a t̄libz habita exigua
ē et angusta. i impugnatibus ni
miz aiam v̄tūz et p̄ristā s̄ue
tudinē. et p̄tētor mēōua p̄tōz
et delatiōe. **O**b quā causā dicit
eccl̄a suū lectulū et nō m̄m i q̄zem
hūc h̄re nō p̄t cū s̄ponsō. n̄ i t̄a ex
gua q̄ete p̄f̄re s̄m̄ illo. q̄ s̄m̄ est
locus ei⁹ i pace et nō i pugna v̄tior
et p̄turbatiōe. **H**oc mō ab i t̄p
enabus et nondū p̄f̄as i lectulū
p noctes quēitur deus. **P**⁹ her
alio mō i lectulo i p noctes q̄ritur.
cū s̄z mortificatis plen⁹ v̄tūz.
sopitis tēptatiōibz. et purgā s̄ctā.
pleniorē q̄ete obtinuerit aia. i
cia spūs s̄i in mente veniente.
et v̄tia atq̄ tēptatiōē sedate.
iux̄ quod scriptū ē. **A**rrū steret
et confringet arma. i scuta i buer
igni. **T**ūc aia potēit vacare. et
qm̄ suavis ē dñs vidē. **I**sta mētis

par et tranquillitas lectulus ē. i q̄
s̄ponsa q̄esat. **I**n hō lectulo q̄rit di
lctm̄ et p noctes. q̄n s̄z sopita sūt
carnis desideia. i p⁹ pugna et
labores q̄es data ē. et succēss̄ v̄tūia.
In die ei laborat. i nocte alaboreat
sat. i i lecto q̄esat. **C**ū igit p⁹ pō
dus diei et estus tēptatiōnū s̄z et
laborz ad lectulū q̄etis et nocte pau
sandi a fatigatiōe i i q̄etudie aia
puenit. tūc iā expedi et vacat
dilectm̄ meli⁹ q̄re potēit. **I**n hō lai
lo et hac nocte dormit. et cor ei⁹
vigilat. **D**ormit ei⁹ foris sed v̄gi
lat itus. i q̄ntū foris vacat et
q̄eta ē. t̄m itus ad quēndū dilectm̄
occupat et inq̄eta ē. **Q**ueit aut
hūc i lectulo i nō lecto. q̄ nō plena
q̄ete possidet s̄ angustā q̄ dū
dilectō nō fruit ad votū. n̄ hūc
h̄z s̄ctū. **U**n̄ et lectulū ipm̄ suū vo
cat. q̄ q̄ solū habeat. i i q̄ nō
dū cū s̄ponsō q̄esat. **E**t iō bñ d̄z
q̄ p nocte v̄z creatatis i q̄ deū
tur hūc q̄at. ut nō plene eo fruatur
n̄ p̄nciā ei⁹ sentiat. **P**⁹ns siq̄e
ē p̄ essentia. p̄ns p̄ desideū. et
iā habet q̄ desideat. q̄ nō habet
desideari nō posset. s̄ p̄ p̄nciā
sue r̄uelatiōe nō adest. **N**odū
ei creatatē ei⁹ fugauit. n̄ ad senac
dū p̄nciā suā illā illūauit. **D**e
hac igit nocte i q̄rit. et p̄ hac
dilectm̄ se q̄re causat. n̄ iuenit. **C**ū
p̄t igit illūai. oculos cordis ei⁹
ap̄rit. ut eū iueiat. i p̄ accēdere
gram. p̄nciā ei⁹ itelligat. et se vi
dei ab illo. et se illū vidē s̄ctiat.
Queit nāq̄ a plioris gr̄e illūina
tiōez. p̄nciā ei⁹ itelligat. et sp̄i
tual dulcedis ex p̄ntiā. **Q**ue
sui aut q̄ diligit aia mea. **I**n

167
dilcoē aīe amorē spūale et eā
affaiofum possumus nōre. Cū ē
aliquē affaiose diligim⁹. hūc qī
aīam nrām dilige dīam. ac si di
rat. Quē diligo spūalē et affaio
se id ē ad salutē aīe; nō ad tpale
modū vel carnale. Sed nō semp
spōsus quenti se statī offert. nec
desiderāt se exhibē; sed sepe vota
īplē differt ut augeat; et aucta
postmōm r̄munēt. et p̄fūs īple
at. Differt h̄c eā mēdū. ut p̄a
cā quēntis probz; et eo valius
quo tardius desiderata p̄et. Cū
ē cū labore acquit. artā tenet;
et cauti⁹ custodit; et nō nūq̄
desideria aīa īpleta deficiūt; et
dilata āpl⁹ crescit. Cū spōsa
dilationē sentiens. sed dispetas
nē nesciens. et amoris īpacēs;
d̄q̄t p̄uens. *Quē suū illū; et nō
iueni.* Nōdū ēi graciā questam
p̄cepit; nōdū p̄nā spōsi sen
sit. *Quo aīa tū p̄fēcū q̄ īp̄fēcū
erē d̄fideat. Ca. s̄m*
Sponsa itaq̄ difficultē pas
sa. et qī r̄pulsā. a quēndo
mūme q̄sit; sed ad quēdū se āpl⁹
acngit. Nā īportū suā et p̄a
cā demrāt dicens. *Surgā et ar
cubo ciuitatē.* Cōtit se ad hūc
ut quē p̄ se nō iuenit. p̄ alios q̄rat;
si forte p̄ illos hūc iueniat. Multo
labore lām sibi pauerat. p̄ resas
a p̄cīs p̄lea dectans cont̄ vicia
pora. et p̄ h̄c r̄cedens a curis et
occupaciōib⁹; ad ex mū vacans
nō solū a noxijs verū eā p̄leq̄
a bonis opaciōibus; ut miorata
actu sapiam quē d̄s ē p̄p̄et. Nō
aut̄ ad cūeundū. et ad bonas alioz
opaciōes aut̄ iuefagandū.

ut spōsū hōc labore iueniat;
quē q̄eta min⁹ iueniat. Surgit
a q̄ete; ciuitatē quoz. suētū s̄z bo
noz cūit cogitaciōe; ut ex eis me
lioris vite exē. et v̄tutū capiat
docu. *P* hūilitatē ēi reputat
sibi v̄tutū ornatū et cordis mū
diciā deesse. p̄ quā spōsū mēat
iueire; domū mētis q̄uis vacā
tē a vicijs. sed min⁹ ornatū iudi
cans v̄tutibus. Quā ut decet
ornet. scōz v̄tutes circūiens et
plustrans et specialē graciā vni
cui⁹q̄ explorans; ab alio hūitib⁹.
ab a° pacē. ab alio obē. ab alio
abstīnē. ab alio cūitib⁹. ab a° p̄u
flores decpēns. hos p̄ mūta
tione i mores t̄sfunde; eis q̄
domū mētis atendit oīre. Ne
tū ēi fabricā. id ē scōz p̄sat
vita; et v̄tutū constructione
i illis d̄fideat. ut i se de īp̄fēcōe
sua erubescat. Et sicut i iob legit̄
respiciat hoies et dicit p̄ccatū;
q̄ hoēs scōs attendit. ut se per
catē. eozū xpaciōne r̄pūet. Cū
eozū ex is hūilitata et ad p̄fēm
actēsa. denuo mūdando cordi et
exolendis v̄tutib⁹ opam dat;
ut plen⁹ mūdā. et domo ei⁹ oīta
ad iueniendū spōsum dīg fiat.
Ita spōsa cūit ciuitatē. bonos
v̄tutē eozū fructet. v̄tutes et scitātē.
Et q̄at dīlēm p̄ vios et plateas.
Vici angustiores; et platee sūt
latiores. Cū p̄ vios illi designat;
q̄ oīa r̄līnq̄tes. et nudū xp̄z nu
di sequētes. angustā viā v̄uedi
sibi elegert. *P* plateas v̄dē que
latiores sūt. scilicet vite p̄fēs nō
ligim⁹; q̄ latiori viā īcedentes.
nō sua omīa r̄līnq̄tes. sed eis

boni utentes: hospitalitatibus et eleo-
sinis. ceterisque bonis operibus deo pla-
cuert. **Qui** latam viam que ducit ad
mortem declinat: artam viam mada-
torum et vite tenuerit. **Quem** ergo di-
lem primo per vias: et postea per pla-
teas. **Qui** ei personis fertur desiderio:
apertus quod exeat. **Primo** asideat quod ar-
ta se lege viuendi imperaret: quod
tenuis eorum fuerit abusus. quod pauper
vestitus. quod breuis soporatus. quod gratus
labor corporis. quod districta disciplina
cordis: qualiter in omnibus deputauerit
delicias corporis. extinxerit volup-
tates cordis. **Post** hoc pendit. quam
in hijs sublimitas et mentis fir-
mitas fuerit: quod amoret in carne.
in celis iusati sint: quod cuncta frena
supergressi sint et calcauerunt. **Horum**
aliqui modico pane et aqua sustentati
fuerunt: alii non pane sed herbis siue ra-
diabus vixerunt: alii celiis virtutibus
acceptis: alii sine omni se cibo vita
duxerunt: alii absque omni vestitu sub nu-
do aere deguerunt. **Qui** non solum actus
sunt. sed omnes eius materiam abiecerunt:
qui ex carne fuerunt. **Et** quantum mun-
dum supergressi sunt et carnis viam
excesserunt: tamen repleti gratia et absor-
pti in spiritu. occulta diuinitatis scrutati
sunt et agnouerunt. **Ad** iam itaque fuerunt
per hos tam celestes spiritus et tanta gratia
repletos disturret hos qui considerat:
et quod in se nunquam habet. in istis amat. **Per**
hos deum querit: **In** horum exemplis
nactus amor eius. quoniam in deum fur-
gat. **Cum** ei in istis dei ymago. et
magis ex parte eius resplendeat similitudo:
quoniam quantum hos potuerit imitari eis
qui assilari. tamen deo mentis vni: tamen
qui deum in se suscepit. quantum similitudine
eius assumpsit. **Nil** ei tam propinquum

deo: quam eius caritas et similitudo. **Cum**
ergo finis fuerit animi iusta pena minor
sapiens per gratiam quod deus est per naturam:
quantum habet virtutes in se fouerit: tamen in se
dei similitudinem reformat. **Quia** propter
sponsam perfectos attendit eisque assila-
ri laborat. et per eos exeat quod dicitur ut di-
lem iueat: per vias quod anima eius
diligat. **Quem** enim hic per plateas
in aliquibus vix secularibus siue etiam co-
nugatis. **Nusquam** ei exeat salutis et
citameta ducit stepnenda. **Horum**
itaque multi quibus leniore et laetio-
re viam conuerti tenuerunt: boni tamen
fame de se odore sparsert: et ymi-
tationis exeat probuerunt. **Que** sunt
exempla abraham. qui in iob non valet
iuueni: quibus anima deum querens acce-
di possit et edificari. **Et** tanta gratia
erant repleti. et tanta dilectione positi:
ut alius eorum ad preceptum domini vnicui
filium ad mortem offerret: et alius mor-
tem omnium liberorum equumque freret et
gratias deo referret. **Alii** propter excellentes
meritum a domino benedicti meruit: alii
in amissione omnium que habuerant domino be-
nedicti. **Ille** angelorum colloquio frui
meruit. quod etiam hospicio suscepit
atque pauper: iste ipsum dominum loquere
auduit: et illuminatus cordis oculis
vidit. **Quanto** liue diuine gratie hic
illuminatus fuit cuius mente nox tot
adversorum et temptationum tinea non
obscurauit: et quod vniuersus stratus
gratias eius usatus non euit. **Non**
imeito igitur sponsa de nocte et
lecto sue gratias in quo sponsu non in-
uenit. adhuc vniu currat: quod in sua
nocte et lecto turbato amplius
iucisse gratiam agnoscat. **Moyses** et
samuel inter ceteras virtutes quibus
excellens fulserunt: illud eximium

caus exemplū pferat. q̄ deuote
pro iūicis intēssert. Ille quidē
p p̄lo lapidante: iste p p̄lo se
de p̄ncipatu eiaente. Ille pro la
pidantibus tāta caritate ardet
ut p̄m̄ ip̄oz eis a d̄no poscet
vel diti. vel se de libro vite delei.
Iste pro se deuentibus p̄hibet
se nō min⁹ deuote deptat. **Q̄s**
hūilitatē dauid. v̄i s̄q̄ q̄ d̄s s̄d̄s
cor suū iūit nō miet. q̄ p̄ tāta
et tam glorioza gesta nō i supbia
se extulit. ymo pot⁹ canē se mor
tū aut pulcē v̄nū nōiaū. **Q̄s**
q̄ et extēiorē et itēiorē hūilitatē
habueat. hys v̄bis māifestat q̄bz
dicit. Iudam et vilior fīa plusq̄
fūis sum. eo q̄ hūilis idcū meis.
Extēiorē enī vilitatē nō rēnuīt.
Et ius suo iudicio abiectus fuit.
Extēiorē d̄s sub lege vel eā tpe grē
fuert. q̄ salubra v̄tutū exē. de se
p̄buert. **P** hos itaq̄ s̄ponfa di
lctm̄ eā q̄rit. et p̄ eos se i illi⁹ a
more attendit. **Quo bonozū ex
empla desiderata hūilient et ar
rendat. Cam. iij.**

Quesiu illū. et n̄ iueni.
Quesi s̄ponfa p vicos
et plateas dilecti. et nō iūit illū
ad votū. Nondū ei p̄ncipā ei⁹ se
sit. nondū desideratā. **Q̄s** accēpt. **N**ec
tū ambigendū q̄n̄ cōtuitu suo m̄l
tū acq̄siet. multāq̄ i se gram
aupeit. Siq̄dem ex cognitione bo
nozū et eozū v̄tutū. nō parū ac
tensum ē i ea iustiae desiderium.
Accēssit ei ad ardētes h̄o igne q̄
d̄ns ihs misit i t̄rā. et voluit ve
hemēt accendi. ad q̄s dū accēd
tepid⁹ italescit. q̄ fūid⁹ apli⁹ ig
nestit. Nō aut q̄ grā acq̄sūt.

a quando ap̄liore q̄sat **D**esideria
ei accēsa sunt. nō iplēta. exata
ta nō sedata. et q̄ntū creuerunt
tū sibi m̄l ea que accept⁹ sufficiunt.
Augmētū grē esuē exatant.
adeo ut q̄nto plus accepit. tāto pl⁹
desidet. **A**yalus siue tepidus. q̄
bonū nō amat. **F**uel desiderat. de
fūm suū et ad q̄nta teneat. nestit
n̄ cōsident. **Q̄n** tū iop̄s sit. dīte
se putat. q̄ sp̄uales dīctas igno
rat. **D**icit ei quia dīues fūm et
nullius egeō. tū sit miser et mi
serabilis. paup̄ cecus et nudus.
Bonus v̄s et proficiens qd̄ h̄z
non attendit. sed ad antēbra s̄p
se extendit. et q̄ nūq̄ se apphen
disse arbitrat. ex desiderio semper
hūiliat. **I**n proficiēte igit⁹ cres
cēte grā. crescit et hūilitas. et
q̄ntū dīues fit. tū se iop̄e credit.
q̄ degustā grā apli⁹ hūit acce
dit. **S**ponfa itaq̄ p̄ficiens. q̄ntū
ad amorē accēdit tū hūiliat.
nondūq̄ se iūisse grā credit.
dū p̄f̄oz v̄tutes attendit. **Q̄n**
dicit. **Q**uesiu illū. et nō iueni.
Nō iūisse se illū dicit. q̄ tā p̄fe
i alijs iūit. **S**ic **anthoni⁹** maxi
m⁹ mōchoz. postq̄ q̄ntū pau
lū iūit. nil se eē xp̄aone illi⁹
iudicauit dicens. **V**e m̄ p̄tōz.
q̄ flm̄ nō porto mōchi. **H** illi
iūicio pauli p̄statit. ut q̄ ātea
maxim⁹ mōchoz extitit. mō n̄
se noīe mōchi dignū duxit. **O**m̄
miabil i p̄mitatōe. tū fūmus
fctis meo. suo iudicio iūmus
fiēt. et tā sublimis an̄ deum.
ita sibi vilescēt. **S**ed q̄ntū p̄m⁹
ista sui vilitas sublimē eū se
reit. **I**gnoro an aliq̄ tā sublis

utrus in antiochio tunc se an deum
exaltauerit: quantum ista sui de-
lectio. et omnium meritorum que prius
habuerat annullatio. Nondum
itaque uisisse se christum credidit:
quod in paulo tamen excellenti habitare
aspiraret. Ecce quid antonio paulo
lietulus inuentio: et scitatus il-
lius cognatio. Ita sponsa non in-
uississe se dilectum credidit: dum
perfectorum uirtutes inuestigando cog-
nouit. **Q**ue etiam querit non
tamen in perfectis: sed etiam in equa-
libus siue etiam in inferioribus.
Siquidem et hi filii uici dici pos-
sunt et platee: boni uero et medio-
cres. In istis donum aliam gratiam
quod specialiter preperit. explorat.
aspiciat. atque ueniat: et ymitari
conatur. **Q**ui deum timet nichil
negligit: nichil ubi salutis profectum
accipere possit atque penendum ducit.
Quoniam ergo magis est humiliat se in
tribus: per ipsos etiam emendari non
renuens. In hiis ei ymitationibus
exercent et proficiendi nonnumquam inuati:
quod utique sibi proponere possit. Solent
quippe boni. uirtutes suas inuicem
attendere: et alii ab aliis profectus
perire et humilitatis incitamenta sumere.
Perinde contingit. ut dum iste illius pa-
ciat. et ille istius obiciat. iste illius
cariat. et ille istius munditia aspiciat:
semper alii ab aliis sumat. unde in
bono crescat. **Q**uoniam et ad studium
emendationis accingitur. quando in aliis
inuenit bonum. quod ipse minus habet:
et dum inuice se superiores arbitrat.
et alii ab aliis bonum ueniat: et dili-
git: amando illud suum facit: et se
in humilitate custodit. **S**icut paulus quod
plurimum omnibus apostolis in predicatione

laborasset non attendit. sed aliorum
inocentiam respicit. **Q**uod quia ipse etiam
dei persecutus fuerat. minus apostolorum
se ducit. **P**etrus uero quod prius
apostolorum sit. non aspiciat: sed in paulo
inuat sapientiam: et hanc quodam
loco in illo commendat. **N**ec ei minor
paulo erat petrus. quod hinc laudibus
effebat. non minor apostolus paulus
erat. quod se minus inuocabat. **S**ed quod
apud deum erat magni natus erat
ut sibi uideretur prius: et quod omnibus
ornabatur uirtutibus: detorai e-
tiam debebat uirtute humilitatis.
Maxime nepe autem detorai e. si prius
omni uirtutum perfectione humilitate
possideat. **Q**ui autem magni sit magis.
magna se nesciat. **M**agnus se
bitus iob nesciebat: quod dicebat.
Si simus fueris: homo ipse ignoscat
aia mea. **Q**uia quippe boni sua es-
timabat: quia semper ad maiora
fuebat. **P**erfecti itaque et uel humiles
reprehensibilia sua agnoscunt
et inuicem: aliorum mala dissilantes
boni potius putant: distructi iudices
sui. sed aliorum prius. **U**nde cum in aliis
paua aliquid boni aspiciunt: maiora
in eis sperant: cum uero ipsi multa
fecerint. suos se inuicem reputant:
sicque attingit ut boni de aliis sen-
tiant sibi uel uilescant: seque in seio-
res minoribus credant. **I**ta sponsa
sua menta non aspiciat. non autem o-
culos sibi ponat: in collata aliis
gratia aspiciatione defigit. **C**ogit
de deo gratie accipientibus: cogit
deo largitori. **D**ilecti per mercedem eius
remittuntur: et per mercedem in dilectum apostolum
inflammat. **C**umque liberalitatis eius
deum aspiciat. quod diuisis tribuit: sua
in se desideria denuo attendit:

Nota

169
vñ piam quelam replicat dicens
et nesci illū et nō inueni. **Quo**
aut angeloz pñtia sentiat et
eis desidia pandit. Ca. iij.
Nuenerunt me vigiles q custodiunt
ciuitate. Nam sic desiderantē sit
quentē vigiles q custodiunt ciuitate
pueunt: angeli videlicet sancti qui
ciuitate idē etiam fideles vñ cus
todunt: quoz custodia suos mūt
et mūa. Et rē vigiles dicūt: q
vigilant et solliciti sūt m elos ut
a tēptione defendant: i bono pro
fiant et saluent. Iude amīstroz
spō sūt i mīstroz missi. apē eos
q hēditare capiūt salutis. **H**oz
mīstroz et vigilanz deus fideles
suos protegit: q. **D**oz mūt nez
dormit q i sē custodit. **A**disa q
vō m q leo cūit quēns quē
deuorat. **Q** qdā ut leo deuorat:
q apta pūg deiat. **A**lios oculi
ta fraude deunt sedunt: qbz ut i
iob legit: i tra peditā abscondit.
et deceptā sē seita pōit: qā et p
trena desidia eos decipit: et ibi
deceptionis laqueos ponit ubi
cordis eozū seita ēē. et ad petra
dū proclues eos spūat. **I**ta ar
cūt inimicus ad fallendū: disc
rūt vō sē angeli ad defendendū.
H discordia int angelos patis
angelos q discordie agit: sic q
pro hoīe contendz: et ille pro se nō
vigilat sed torpescit. **O**portet ei
hūc vidē: vigilāe et orāe. **V**idē et pñ
lū suū spīdēare: cū salutē suam
vigilāe: orāe et tēptōre auxiliū
iplozāe. **A**ntos ei leo iste deuorat:
qntos extmīator angelus q sig
nū dei vñ nō hnt i frontibz
suis moraficat: q vtrūq poste

suū et domus suplimāre limita
nō hnt agnū dei sanguē: q fide
p diltōne nō hnt opante: et vñ
lo crucis et seu vñte passiois illū
mūi et defendi nō merē. **N**ec mī
rat leuiathā si hos absorbeat:
absorbebit ei flūmū et nō mīabit
malos vñ et carles. q mōe aque
defluūt. et de pñō ad pñm decur
rūt: et de lubro vñozū ad vñma
tormentozū dñdūt. **N**eu etiā fi
ducā hz. q etiā iordanus i os suū
i fluet: elci vñ. i qd se pñale spōit.
Qnta multitudo absorozū. et q
ta paucitas ereptozū. **E**t pñs dñs
i tabnaculo suo id est etiā i die ma
loz suos abscondit: et i abscondito
tabnaculi suū. id ē x^o eos ptegit.
Et absconditū dñs etiā. q i elis
suis iuisibilis habitat et occulte.
P vñtate quippe qua eis iugit
et fide ac vñte passiois eius:
protegit a tēptōre dyabolo. **Q**ia
ei passione sua inimicū vñt:
vñte passiois eiusde suos mu
nit ut hostē nō timeat: q eius
memb sūt q de illo triumphat.
Est quippe fidel de q non patit
suos tēptat sup id qd frē possit:
sed facit cū tēptatione etiā pro
uentū: ita tēptationes ordmas
atq tēperans. ut vñ inimicus
eos deire queit probent: et pro
bati apli coronet. **C**ontingit p
tea ut eos ipugnans quatinq
a deo separet. magis eos dñs iugit:
q dñ tēptant: hūliq deo sub
dūt ut a tēptatione libentur.
Vñ dñt bñs iob: q bestie frē
deōnes vñ sūt bonus pacifice.
Non dñt pacate. q pacē nō hnt:

sed pacifica. q. pacē eis faciūt. dū
eos īpugnando affligūt. **C**ōiūt
igit̃ deus suis h̃ ad cōnā. qd̃ ū
micus ag̃ ad ruīnā. Ille vō nō
sic arbit̃. sed ad atēdū ē cor
ei. ūtenti. et ad ītentionē gēti
nō paucay. Ita deus electos suos
abscondit ī terra ī die maloy. p̃tēst
eos ī se. et mūt custodiā angeloy.
Nos mīstros et nūcios suos et
h̃bz. ut illis ad salutē mīstrent.
nūcīes eoz nūcīent. et p̃ces eoz ad
eū p̃ferat. Et quāuis ip̃e singu
loy causas videat et cognoscat.
vō tñ p̃ angelos suos h̃as sibi
nūciā. ut caritatē et dignaonem
suam circa hoīem amēdet. et
p̃t̃ cā dignos cāq̃ dilectos nūcios
plenī p̃t̃. **N**ō mīx q̃ angelos
suos electis exhibet mīstros. q̃
exhibz et semetipm̃. Est nēpe et
ip̃e angelus magni p̃sily viz et
dēp̃aonīs et salutis nr̃e. quā mīst
sus ē opai ī medio t̃re. **M**īstrauit
nobis siq̃dem cūsaone sua et
h̃uīte p̃bendo viuendi exm̃ ī se.
et statuit se p̃uulū id ē h̃uilem
ī medio discipuloy ut efficiam̃
p̃uulū sūt ip̃e. **M**orte etiā sua nob̃
mīst̃uit. ī q̃ ne nos laborem̃.
pro nob̃ ip̃e laborauit. et p̃tulit
t̃pale ne nos pacem̃ eternam.
Ita igit̃ mīstrauit nob̃ dñs ī h̃e
vita. ex hac quoq̃ t̃nsiens r̃f̃er
tione gēne dulcedis mīstrab̃
nobis ī alia. qz pascet nos lacte
sue h̃uānitatis et melle dīnitat̃.
Angeloy quoq̃ mīsteū nō tñ
nobis ē t̃pale. sed sempit̃nū. qz
p̃ eoz p̃ns ~~ap̃lū~~ auxiliū h̃edita
tem et et̃na salutē capiem̃. et
gaudiū eoz cū ip̃is sine fine p̃

apiem̃. **Q**uō vō putat̃ salute
nr̃am diligant. q̃ntū nos fecit
sortes habē cupiat. **D**is estimet
quāta carit̃e et cūa cōmissos si
bi vigilet. quō torpētes excitent.
et sollicitos atq̃ fientes apl̃y ac
cēdat. quō h̃ic mala erasēt. in
bō dīno p̃p̃cū p̃ntet. quō illos
defendat. aut h̃ys gr̃a obtineat.
Lūq̃ aiam magno desideio p̃spere
rūt fuentē. et ad dñm p̃uā itēce
suspirante. quō putam̃ hanc
diligant. ei qz īgaudeat ad illam
dūtant. quō it̃ illā et dñm medij
discant. **I**gde aūc sūt sponse.
et auscultat vocem ei. quā facit
sponsū audie. **V**oces ei. desideia
sūt. **V**ehemēt̃ clamat ī aure
sponsi. h̃c auscultat aūc ṽz āge
li. h̃ys delat̃. h̃et ānūtiat.
Illū iūuat. ut veniat. īstā apl̃at
et moment. ut puls et q̃rat. eo qz
pulsanti apiatur. et quēns iūciat.
Frequēt̃ itaq̃ ip̃i iterū sic fuentē. aūc
et visitat̃ donec sponsus adueniat.
et augmēto gr̃e apl̃ioris h̃ac ad
uētū ip̃i spoñsi plenī p̃parat.
Trahit cogitationē ei. ad itelli
gendā eoz p̃nciā. et discendam
fāilitatē. q̃tīq̃ de hac notia
t̃rescat et proficiat ad dīna. **A**ūc
igit̃ quēns deū ab h̃ys iūciat.
et post circuitū ciuitatis. p̃ iūc
tigationē bonoy angeloy aduen
tū mēt̃. **V**ozū occursum p̃p̃t̃
ab h̃ys suscipit. **N**ij quippe sp̃o
sū p̃uenit. p̃senciā suā exhibet.
se reuelant. angeli ei lucis sūt
et cū luce veniūt. et aua p̃fusa
illuat̃ p̃t et tangit. ut aduen
tū eoz itelligat. et p̃nciā sen
tiat. **A**ua gr̃am dñi p̃p̃t̃. iūc

120
tā se a vigilibus faceret: licet
dilem se nō iūesse causet. *Quāz*
itaq; a vigilibus eē iūentū est
ipam iūesse grāā ad sentiedā
eoz pntā: que prius ceatatis
sue tñbras patiens nil n̄ sese
ciebat. *Tūc* desideiū suū z cogi
onē i rpos digit: et fāliāe collo
quū q; cū notis fort. vō sua i
nuat: amore nūat: et de spō
so mīrogat. *Nū* quē diligit aū
mea vidistis? *Quē* eos teste
sue dilectōis: pū z desideate p
senae sponsi. *Certa* ei q; ange
li dei visione fruāt: et amorem
ipī et desideia nō ignoret: mī
rat: et quasi i debitum arbitū
ut ipī deū videant: et se visioē
illius exptē relinquant. *Quasi*
dicat. *Nōne* eū quo frui desideo
habetis? *z i* o desideia mea diu
vidistis. *Phibz* ei dīcās q; ad os
tū aū stet et pulset: z i q; ape
rueit ei intret ad illū et cū eo
cenet. *Ego* iā aperui: patz p ipī
desideiū ostiū meū: n̄ i greditur
in eū. *Insup* i gressa sum z pul
so ad ipī ostiū. qd pulsanū pro
mittit apelandū: et oblitus p
missionis vtiq; n̄ ingredz i meū:
n̄ m apit suū. *Sto* z nō respicit:
pulso et nō apit: clamo et nō res
ponder. *Illū* qz nō iūeo. *Quo*
ergo abyt. *Nūquid* nō illū vidistis?
Sed ei estis angeli semp videntes
eū: q; semp videtis faciem pū:
z ipe z pī vni sūt. et q; videt vni
videt et aliū. *Igit* nō intrantem
ostiū meū. n̄ apientē m suū.
ac pīnde n̄ penes me. n̄ penes
se iūentū apud vos qzā. a vobis
sastaboz ad vos tñsibo: ut pe

nes vos iūeniā quē diligit aū mea
ecce sponsum. *Quo* aū pā i tēpla

P *tionē* tñsbat ad discreto
aululū nē. *Cam* qitum
cū pñssissem eos: iūei q;
diligit aū mea. *In* tēpla creatura
sua iūestigai pē deus et cognoscā:
vū i mudo z ad eū oīū creatis. i
hoīe *angelo* et i angelo. *Has* singu
las arcant aū deū sciens et per
tñsit: et ut eū quē quēit iūeniat:
ex visibili i tēpla mudi spē. iūsi
bilem creatore cōsiderat. *I* ei i tēp
ta scie dat. q; dñs ipē sit dñs. et q; ipē
fecit hanc et nō ipā seipam. *Sed*
h̄ visio iūis ē oīm: tā maloz s; q;
bonozū. *Hoc* ei mō. oīs hoīes vi
dent deū ut i iob legit: et vnus
q; pūl dñet: q; foris et nō i se
dñs videt. *Hoc* mō eū philosophi vi
dent: quē tñ p amore nō iūenert.
Quā de hac visione tñsit ad hoīem?
q; i ymagie q; pñsit licet amiserit sili
tudine i quo fāliā videtur deus:
utpote i ei ymagie. quā p rōnē
z intellectū representat i se. *Nō* aut
tñsit ad oēs hoīes: sed ad bonos
tñ z spūales. *Neq;* ei ad gradien
tes latā viā que ad mortem ducit.
sed ad artantes se pē regnū celoz.
se digit: quos supz plateas siue
vicos appellat: z qbz i p fiores siue
pfectiores designat. *In* hys iūent
nō solū dei ymagie ~~sed~~ sed ex pte
silitudine i q; tū i vtiutibus profe
tert: et ad pfectionē cōstenderunt.
Sed q; nō plenā i hys q; ius silitu
dine iūeniat aliquā: ut plenius
p hēndat: et vtiutis i tēplet: ad vi
tū i tēplanē creaturā tñsit an
gelicā: i qua silitudine utpote sig
culū silitudinis plene cōsiderat:

et i qua similitudo. signa ab uero
perseuerat. **H**omines quibus boni q
uis snt. uident tñ i nocte. id e i ob
scure. angelus uero i meridie. id e
plena agnitione. Sicut ei bñs iob
loquitur. stelle obtruncant caligie
hui noctis. qz eia hñ q lucet
uite scitatie et ueritatibz. obscura
tur huane cecitatis tñbz. **A**ngeli
uero luce pfundit pfece contemplatiois.
candor e eni lucis etne i specu
lu sine macula diuine maiestatis.
si nulla pte distans. ita pfecte
i sicut e deū uident. i hñ in se
representant. In hº speculū tā
mundū tā pspiciū oculos cordis
digit. mudatos tñ plenū pñs
et uicis i etia eoz ymaginibz.
Vicia ei obscurat. ymagines quoq
reuerbat i contemplatione tpediūt.
atqz noticiā abscondit. **N**or spe
culū i spicit. i horū mudiciā co
siderandā mudos cordis oculos
mittit. In hº speculo rluet sibi
dei similitudo. Audi ei snt. sicut e
mudus ille. sñ snt. sñ e sñs dñs
dñs eoz. **D**eiqz de mudis transit
ad mudicie auctore. de sñs ad
sñs sñs. de contemplationibz ad con
templandū. et statū iuenit dilectum.
Hñ ei adeo uicini snt illi. ut ni
hil sit mediū int̃ hos i illum.
et post hos non sit iuenire nisi
illū. Inueto ergo dilecto psonam
mutat. de angelis ad seipam
secū aggratulanb. i psecutū p eos
bñficiū i meozans. **A**ut itaqz. **P**au
lulū cū pñssem eos. inueni q
diligat aia mea. qz illico ut hos
pñsui dilectū iueni. **H**os pñs
sui ut iuenire. et p hos in sñi
ut iuenire. **H**orū ei occurru

et auxilio obtinuit. q i meū p
uocet et accedat desiderū. et
dilecti obtinuerūt occursum. **I**po
si igitur iuentio. pñae ipius e
experiencia et reuelacio. **C**uenti nē
pe aie nec ab itenaoe cessanti se
tandē exhibz. et uotis ei9 occurrit.
2º pñte inouat aia. et qñ alcat.
sentit mñi gustus dulcedine. spi
rituale itelligenā. fidei illuinao
ne. spei augmentū. caritatis itentū.
passiois affm. iusticie zelū. de
lectio nē ueritū. **H**ñ i orōe cū dñs
familiarē colloquim. audi et plenū
exaudi se sentiens i facie ad facie
cū eo loques. et quid i ea loquat
dñs dñs suis audies. i orōe eum
cogens. et in dñū uiuens. **N**ac g
tia illustia itp tñbz cordis
sui uidet. seipam agnosce. qñ se
uia sub spē ueritū occultat. vel
se illis occulte societ. **D**iscne. **O**it
ei noua dies i mēte pñ nocte ig
noracie. et fit dilectū. qº surgit
ad offendū p singulū ueritatē. et
tionis holocaustū. ne fortass fue
rit ipse vel mñi pñe. et ad co
cremandū qº admixtū i illis
fuit carne. **H**omines ei spūs in dñū
fert ad aliquod bonū cū carna
le aliquod e anexū. qd occulte tñt
et huānitatē delectat. sed hº igno
rat. **I**te qº sepe credit aliqz ad aliq
faciendū a spū se mouet. cū mo
ueat a carnalitate. vel naturalibz.
vel leuitate. vel causa aliq. vel oc
casione. **D**eiqz in dñū aliqūd fac
hº an tps vel tarde vel idistate.
Nas tenebras et occulta mala
deplendit dilectū xpictionis
et diuidit. horem sibi demon
strat qº mior sit i bono qº crederet.

q̄ inuicē grē t̄m accepit: q̄ i noc
te iacuit: q̄ ad dīcūlū. et nō ad
plēnā diē uenit. Sicut igitur
p̄ acceptā grām illūstrū sēp̄m
agnoscat: ita p̄ eandē itelligit exi
guū ēē qd̄ iuenit. Helyas p̄ au
ditū sibilū aure lenis i q̄ dīm
ēē didicit. pallio vultū operuit.
et i ostio spelūce stetit. Sic hō per
cepta grā. i p̄ hāc i p̄fēcōe sua ag
nita. vultū pallio opit. q̄ q̄ntā
ignorācia regat agnoscat: et i os
tio spelūce stat. q̄ p̄ noctē cogni
te cecitatis. de corrupciōis obsta
culo ad illū resēctē sibi diē grē
exie desiderat. Remissus et cecus
nō se videt nec grāā amat: quia
t̄nbris suis obuolutus lucē grē
ignorat. Deuota aīa i grā illūst
ra. s̄ se videt ita de se hūiliatur:
i sicut grāā itelligit. ita ad de
siderandā illā āplius iplāmar.
Hūiliata ergo et desideras. et
secū de t̄opia causans. paululū
se mēorat iueisse dīlām: nō p̄fē
nō ad votū. **Quo aīa xpm̄ m̄se**
fusi p̄piat et de vera di
cenui illū lōne. Cam. vi.
nō dūtā. donē itroducam
illū i domū m̄ris mee. et i cubi
lūlū genitris mee. Aīa q̄uis
accepta grā hac. i p̄fēcōis sue
nō i mēor. nō nimū de dono dei
i fidens r̄colit se multoacē car
lū affia. p̄p̄ia volūtate atq̄ sp̄i
f̄i: mores nondū p̄fēcōe correxis
se: nō x̄ v̄tutes apprehendisse.
Cupit ergo affm̄ suū purgā.
p̄p̄iā volūtatem mortificā:
sp̄m̄ suū deficē i x̄m̄ i dūc: sicut
dicit āplūs. Indui mī dīm̄ ihesū

xpm̄. Iacet eī dīlām iuenit. nondū
i hūc i hospitāi itroduxit: et qd̄
accepit. quasi foris et nō intus i de
sideo et nō i affm̄ fuit. **Visitatam**
et solatā se itelligit: sed nōdū dēa
tū q̄ dīlām morā faciat. et māsio
nē habeat. donet a se p̄fēcōe deficiat.
Ad hoc ergo se petit iuuai. et eousq̄
proficē: quatin9 formet x̄ i ca. et
vuiat iā nō ip̄a. sed uiuat xps̄ i ca.
Donē aut ad hūc statū pueniat. n̄
q̄eturā nec a p̄cū istānaa se ressa
turā p̄hibz dicens. **Tenui illū nō**
dūtā r̄. Tenet d̄s orationis deu
otione. desiderij iportūitate. mēoria
p̄ris. fide et exauditiōis ex p̄tatiōe.
Nec dūtā si ab itentione nō cesset.
nō vultus āplūs i diuīsa mutetur.
Tenet itaq̄ dīlām quauis āroza
sit: nec dūtā donē ei benedixerit.
Luctā ē cū eo tō nocte qua dormi
uit sed cor ei9 vigilauit: q̄ s̄q̄ ab ex
teriori occupatione cessat. i i q̄endo
dīlām laborauit. Post noctē etiā
q̄uis ad aurorā puenit. nō ressat
a lucta v̄z ab orōis iplānaa: nō
dīlām dūtā. n̄ ei b̄ndixit: ut eat
de v̄tute i v̄tute. i videat dīm̄ deoz
i syon id ē i sp̄culatiōe. i per
sp̄culū i enigmate: q̄ sicut ē nō
p̄f̄ vidē. dū uiuit i corpe. Hāc be
nedictionē et nōis mūtiōne q̄ut
ut iā nō iacob sed isrl̄ dīa possit:
nō opus sibi sit. ut āplūs vicia sup
plātet: iacob eī supplātor dī:
sed ut expugnatis et expulsis vicijs.
p̄uīte fruatur v̄tutū. i i dēplet
deū: q̄ isrl̄ dī videns deū. p̄uītati
eī cordis videndus p̄mittit deū:
sicut scriptū est. **Et i mūdo corde:**
qm̄ xpi deū videbūt. Hāc b̄n

ditione precepta. alio pede clau-
dicabit. q. que duplicib. i. cedebit
desiderijs. carnalia quide. senties
sed spualib. asentiens. nunc mar-
tescente carnalitate. et mortifica-
tis pfectius vicijs. spualibus tm
fetur desiderijs. Ad hanc ergo pu-
tatem et pfectione suspirans ait.
Tenui illu n. ditta. donceitrodu-
ca illu idonu mris mee. q. mra
gra e sps sci. que spualit. nos re-
gnat. cui domus e huana mens
i q eade gra suscipit. In hac domu
dilem cupit itroduca. ut sicut huc
tuerit ita cu illo maueat i habuerit.
Accepta ei gracia i se desideat rti-
ne. i mores mssunde. i iusfacioe
mssormae. In illa aia r. man. q.
ei. vtutes. sz huilitate. masue. ne.
paciencia. obiam. raltate possidet.
et ite que mandata illi feruat. i
si ille ambulauit et rpa ambulat.
Si quis mqt diligit me. manda
mea suabit. i pi meus diligit eu.
et ad eu veniem. et matione apud
eu faciem. **Talis ergo r ve diligit.**
et x. m i domu mris itroduxit. Af-
fusa dilao qua sup. i dilcone au-
signai dixim. i. mdu min. dilige-
te et m. pfectiore plus affiat. No
ei tm qsq diligit. q. tu hanc sentit.
et q. tu i illo statu sibi dilige videt.
sed quatu i vtutibus et raltate fu-
datus fuit. et i suandis madais
fidelis habet. **Dulcis i deu affus**
quodamo carnali. e fallax. et hua-
nitatis mdu potius q. gae. cordi
q. gre. sensualitatis q. rationis.
ita ut magis attendat aliqui ad
m. bonu. et m. ad mal. i ad
aliqd quod aplius sapit. q. qd ex-
pedit. **Hoc affu discipuli errabat**

et carnalit. deu diligebat. cui. p. n-
cia care. nolebant. **Un eaa no dili-**
ge arguebat. i. q. quod delectaret ma-
gis q. quod expediet aplectebant.
Ic affuose mdu carnalis aliq.
et r. p. t. ad deu affiat. no q.
valde diligit. sed q. dulcedine gre
de gustat. **Que q. tu durat tm i u-**
uat. q. diu ei durat dulcedo. duat
et dilectio. sed no agnoscat i bonis
istis. i. amicus. In die naq. ista
dn. qdem m. sua mandat. i. s.
i nocte t. p. t. n. et i p. t. la-
boru declarat q. tu q. s. diligit.
Visitaoe gre. solat. ds m. pu-
fillai m. tate. i. uuat i. f. m. tatem.
exultat volutate. Et q. m. p. s. i. f.
m. gra vngat. i. cu eaa malus
cu b. f. e. i. ei dno confiteatur.
Itaq. c. t. g. ut pusillai m. et di-
lconis audus hac dilcone mag.
moueat. i. i quo sensualitas et
car. l. appetitus potius q. r. t. o.
dnat. **Intdu hac magis sentit**
leuis corde. i. i op. gre. facilius
ei mouet. q. leuior fuit. i. expers
solaciois delcabilib. oblata re-
cipit. **Qui. igit. dulcis affus**
causa. mdu e no gre copia. sed
metis iopia. exigua ei letificat
paupem. **Non ei omis q. dicit dne**
dne m. b. i. r. g. n. celozu. **Non**
ois q. utm ac utm dicit dne. dilat. s.
et affuose. i. t. b. i. sed q. volutate
p. s. f. e. i. q. manda suauert.
Voca me aut b. t. i. ob. i. r. n. debo
t. Vocat deus p. gracia visitate.
respond. h. p. mandator. r. p. le-
ctione. **Vocatio no facit p. f. m. s.**
obligat. responsio p. manda i. u. f.
tificat. **Fit eaa aliquotiens af-**

frat̃ iste dulcis a malo spū: ut dū
nimis ei credi. ei p̃ dū valde delec-
tat ih̃et: ad debilitatē corp̃is hō
pducit. Itē ut p̃ illi occupatione
ab utiliore ope r̃uocet: et itē ut
ei habūdātia fretus p̃fectum se
alijs credat. et ad p̃fctm̃ min⁹ exa-
tet. P̃ se quoq; alijs it̃dū gr̃a ab-
uitur. iuacū h̃ac r̃cipiendo. ut
liq; aliqd̃ opus obmittendo: siue
finē sui p̃fctus t̃ h̃c statuendo. Si-
cut ei sp̃s p̃phetar̃ p̃phetis subiecta
eē mēorat: it̃m gr̃a hōi subicitur.
ut vel bñ vel malē ṽt̃at. P̃ h̃ac g̃
offendit q̃ ṽsū ei⁹ nescit: s̃t etiā ṽ-
tus i viciū ṽt̃at: si nimie vel
ex tempus ex̃teat. Sponsa ergo
affuōse p̃t̃ et desiderant̃ dilectm̃
q̃siuit: iuentū ṽeo ut ad se intro-
cet nō min⁹ sollicita fuit. Quen-
da ē ei sedule āplior gr̃a. n̄ cessā-
dū: sed p̃ h̃ac donec ad p̃fectionē
veniat̃ progrediendū. In q̃tione
dā suspicio aut b̃tus iob. Ang⁹ sus-
p̃iet quis nō comedat: q̃ n̄ h̃ac
gr̃a a desideret et q̃rat ei⁹ r̃fectio-
nē nō p̃cipit: n̄ quoq; p̃ h̃ac pro-
grediatur ad p̃fectionē nō p̃rigit.
Libus ē h̃c gr̃a. quia reficit i lux
ē q̃ illūinat. Reuelat ei hōi sua
mala: et roborat eū ut corrigē
possit cognita. P̃eiculo suo h̃ac
r̃cipit: q̃ p̃ h̃ac se corrigē et ad ā-
telozā progredi negligit. Fiens
ṽeo aīa ne iuacū h̃ac r̃cipiat.
semp̃ p̃fctā laborat: et diligēt
agrū suū meliorādo mōres ex-
colendo ṽtutes ex̃cet: ut mēt̃is
domū edificet i quā dilectm̃ intro-
ducit. *Quo at̃ i secreto q̃tis mēs
do fuit: ab eo de occultis exu.*

12
Non autē dicit. *Cam. vij.*
sufficit sponse dilectm̃ intro-
duxisse i mentis sue domū. n̄ i intro-
ducit illū i suū cubiculū: ubi fā-
liūus et secret⁹ illo fruatur et sola
cū solo sit et confabulet: et r̃motis oib⁹
alijs p̃silijs it̃sit: secreta agnoscat.
causas occultas discat: it̃ta et occultā
sapie sue deus illi māifestet. I-
bi audie cupit ṽbū absconditū. id ē
it̃nā et occultā insp̃iationē: q̃ i iob ṽbū
absconditū vocat: q̃ paucis cōcedi:
vel q̃ silenti aure cordis p̃cipit.
Quod etiā ṽbū i nocte q̃n solet so-
por hoīes occupare audi p̃hibet:
id ē q̃n calcatis carnis desiderijs
q̃es mentis possidet. In noctis ex-
t̃o silentio. q̃n secrete cū illa deus
ē i suo cubiculo. q̃n p̃m̃ta et q̃eta
sūt oīa: q̃n pax habet̃ intus a vi-
tior̃ p̃turbatione. et foris ab oī
i q̃etudine et occupatione: q̃n silet
vicia et p̃tior̃ oīm r̃cordatio. sen-
sus quoq; sopiūt̃ extēiores et mun-
danor̃ mēoria et iā silent oīa:
cū itaq; tāta q̃es fuerit. t̃ iā audi
vox dei potest. q̃ non t̃m loq̃tur
sed fursurrat: id ē tenuit̃ et occultū
aliquid h̃uāne menti māifes-
tat. Nec solū fursurrū dei. sed et
venas fursurr̃ij ei⁹ furtive t̃-
aīa suscipit: q̃ subtilitatē dīne
asp̃iationis et causar̃ oīgines q̃
bus ad mētē gr̃a veniat̃ itelligit.
Diuisis ei modis d̃s mētē visitat:
q̃ nūc h̃ac expūgit desideio dīni
amoris. nūc sp̃e et gaudio future
r̃tribucionis: nūc delectācie alicui⁹
ṽtutis: nūc cognitione p̃prie i per-
fctis: n̄ t̃ōze pene et p̃tior̃um
r̃cordatione: nūc alicui⁹ p̃culi
vel negligēcie māifestatione.

nunc mediocris bone rei in nunc ex
et gracia alicuius per vi. Istis et
alijs modis gratia mente visitat
nunc semper eodem modo: sed nunc isto n
illo. Sicut ei in diuisis diuisa sunt do
na et spiritus distributiones. ut iste
accipiat hanc gratiam ille illam: ut in
vno eodemque homine diuise sunt spiritus vi
sitationes. Quia ergo cum qua deus
in silentio susurrat. ista cognoscit et
discit: et secundum modum quo visitatur
se conformatur et dignatur. Nouit ei discre
tione et usu gratie. prout quocumque eius
sive absentiam intelligit: aduentum etiam
eius et abcessum. causas etiam aduentus:
motus et cognitiones prout gratie
et pambulos. Quia autem hanc ante
omnia meretur humilitas. frequenter expi
entia didicit. multiplicesque et oc
cultos humilitatis modos sive mo
tus intelligit. **N**on abigit quoniam deo to
nans gratiam sacrificium offert et gratiam
sibi cumulat: quocumque se propter
deum depmit et humiliat. Ut ergo hanc
habundantius consequatur. humilita
tis vestigia tam in cognitione quam in o
pere sectatur. In mente suo iudicio
se depmit: foris se propter deum pro
fusa sit hominibus subiicit et postponit:
abiectionem eligit: creptum se facit
ut ante deum proposita sit. ut exaltetur
se humiliat: obprobrium gaudet.
Pro stulticia ei se crepturam a deo
nouit gratiam: pro diuina benedi
ctione. Intellexit homo dauid: quod ma
leducendo sibi semetipsum. magis vo
luit hunc patiri. quam per militem suum
videtur: pro maledictione illa ho
minem sibi a domino presentem reddi. Sicut
humilibus deus dat gratiam: superbis
vero resistit. Sed quod vetusta et io
luta superbia. quod occultas eius

radices atque subtiles cognitiones
quibus plerumque latent inreperit.
et etiam nescientibus surreptim: in
deo susurrante. id est occulte reue
late cognoscit. Que quando in me
te dilatat tanto magis cognoscit: quia
inens per hanc amplius excutitur.
Sic etiam in verbis et operatione multi
pliciter latet nunc agnoscit: non ad hanc
cognoscendam gratiam quibus erudiat.
Latet itaque in anima superbia. et homo ipse
nescit. sed de hoc videtur. quod occulte
aspiciat. et propterea gratiam suam subest
vel non concedit. Non solum ergo propter
manifestam sed etiam propter occultam:
non tamen propter maiorem. sed etiam minus
exsultat a gratia propter superbiam maiorem.
Destitit faciem autem dominus montes et
omnes colles. et omne germen eorum exsic
cabo: per montes superbos maiores:
et per colles designans maiores. Ita
montes exsiccantur et arseunt:
sed valles id est humiles aqua gratie
irrigantur. et frumento spirituali ha
bundant. Istos modos visitationis
gratie. originesque et causas mendi
vel demendi latentem intelligit:
est venas divini susurrantii furtive
suscepit. Vene iste silenti et cum
leni serpunt murmure. non au
diunt ab inquiete mente: in qua pre
put et clamat via vel per
bationum aque. **N**am itaque intelligit
cia prout et discit in cubiculo
id est mentis secreto: ubi propter
deum exclusa sunt omnia: ubi sola cum
solo susurrat anima. **E**t est so
litude in qua deus dicit animam
ut loquatur ad cor eius: ubi audire
potest quod loquatur in cor domini dei: ubi
aperit illi aures tamen interioris.

175
Patescunt ei aures cordis: tumultus
sclariū negotiorū claudit: et
q̄es secrete cōsiderationis apert. Tūc
vba dei mens viuaciter penetrat:
cū ad se admittit cūq̄ sclariū tu
multus recusat. Hoc cubiculū sto
la ē. ubi distat ī silentio. ut doceat
p̄ceptorū archana: ubi erudiat ī
dīne volūtatis noticia. ī mox ag
nitione. ī virtutū discretionē. ī spūa
liū rerū cōtemplatione. Ad h̄ cubicu
lū seredē det. aīa. sicut moyses ad
tabernaculū fedēis ad cōsiliendum
dñm de dubijs. de mētis sue domo
disponendā. de gēdis ī illa. de sta
tu p̄prio. de aliorū nētibz spūali
bus et corpālibz. de dei dilectione.
de amore iusticie. vel defensione.
de discretionē zeli cōtēndi. de tpe
excessus dissilandi. de deliquitū
passione. de rigore. **H**ic cotidie dis
cutit. et itēiora sua et extēiora ī
uestigat: qualis sicut mēdico et mē
q̄d maxie sit pel ee debeat: qual
locutio. modeata an dissoluta.
hūilis an supba: et ut q̄lis sit o
pacio. strenua vel rēmissa: q̄lis
deiq̄ sit totius domus dispositio.
et que ī ea corrigenda sūt. q̄ tole
randa. In quātū ved ad pūitātē
cōsue puenit. q̄ntūq̄ volūtatem
suā mortificādo dīne iūxit seq̄
bñū cū deo fecit: ī tñ spūalia
agnoscat et dei volūtātē itelligit.
Ut ergo hanc grāā p̄cipiat. mei
to dilectū itroducere cupit ī cubicu
lū: idē q̄ēt mēdicationis. orationis
secretū. ubi ab extēioribus q̄estat:
mēta et mīstica meditacōe dis
tat. et oratione obtineat. **De mei
to et vtilitē cōtemplacōe vite et**

**q̄n ad rēgimen aliquis debe
at conuenire. Capl3**

Huius octauum
vos filie iherusalē p̄ ca
p̄reas duos q̄ caporū: ne suscitatis
neq̄ euigilacōe faciatis dilectū donec
ipa velit. cōsulto labore īstancā
et orōe sponsa dilectū iuenit. et tā
de ī cubiculū itroduxit: vñ dignū ē
ut p̄ fatigacōne tandē rēquiescat. et
dilectū tot sudoribus et discursibz
app̄henso fruatur: n̄ facile ab eius
amore auellat. Allegat ergo deus
p̄ illa. monet q̄ ne a suauī sōtio
idē q̄te dīni amoris suscitetur:
n̄ a secreto cubiculi ad curā rēgi
mīs p̄t̄at. In h̄ ei cubiculo nō
solū dilectū fruit. āplexibz et p̄pā
negocia pagit: sed etiā aliorū nēti
bus itendit. Quis autē modis hic
dō fruit. vñ n̄ ut sponso. n̄ ut doc
tore. nunc ut p̄re. Nunc pro se il
lū exorat. n̄ pro alijs p̄abz hūc
flectit et placat: nunc ī ei amore
dormit. nunc illū cōtemplat: n̄ cū
illo aliqua ordinar et disponit:
n̄ ab illo audit et docetur. nunc
ei āplexibus fruit. **H**ic ei cū illo
āplex9 2 oscula. habet fetus et v
bera: sed h̄ omnia nō materialia v̄
cārnia: sed casta et sobria. In istis
āplexibus deus strigit et strigit:
q̄ volūtātē suā p̄us aīe cū quadā
dulcedīe īgeit et īsinuat: q̄ cūte
exatā dū vocātī et attēgenti se iū
git: q̄ strigente se strigit. In istis
ei āplexibz p̄or deus strigit. et sicut v̄sa
vite aīa strigit: q̄ dignioris vel a
plioris amantis ē strigē prius.
Un et ille p̄or nos dilexit: ut eum
possem diligē: et etiā nobis exhibuit caritātē.
q̄ maiore vel parē nō potuit ex

habeat. Nam itaq; deus amplectat:
qñ hanc p grā ad se trahit sibi q; cō
iungit. **O**sculat: cū grē sue dulcedie
r fiat. **F**ecundat: cū caritate auget. **I**ac
te illi ubera pinguet: cū dulce
die passionis replent. **E**st ibi spūa
le mubū. **C**ordia vñ et iunctio
volūtati. **F**ecundat ibi nō carnalis
copula ventre sed spūs sūs mētē:
gemellis hanc t̄pregnans fecibus.
idē gēna cū dei vñ dilōe et proxi
mi. **I** vxor fit aīa: accipit q; pue
tū. q; pūs nō habuit cū adhuc
fuit puula: nō tū nouit pētatib;
pati q; iuuēlit idigri. **I** cū x^o
dormit: dū ab exteriorib; oculos
claudit: et itina p contemplationem
agnoscit. **I**n q^o somno. cū iacob a
gelos ascendētes et dñdentes vi
det. **A**scendentes ad dei contemplatōē:
descendentes ad hūanā visitatōē.
Contēplat^r i angelis hāc visiois
dei et visitatōis hūane vñstū
dine: quo et deo thēant. et nob;
descendant: causam q; mām a
pud deū pagant. **A**ias quoz iā cū
x^o rgnātes contemplat^r et considerat: q;
sū affm̄ erga nos habeat. et qua
lū nos secū habē asortēs cupiat:
opē q; suā et itressiōē t̄pendat.
et mri sollicitudinē gerat. **P** hos
ei adiurant^r filie iherlm̄ ne dilectū
suscitet: q; si illi amori crentōis
thēnt. et tñ salutis hūane curā
gerūt et pagūt: ita p fctā aīa et
i dei amore q̄sat. et proximorum
salutē itendit. **A**diurant^r etiā p
hos: q; cū hys et int^r hos p sal
uandis disturret: nō tñ deum
sed et hos orat. et eozū auxiliū
t̄plorat: hys nātē hūanā nū
ciat. cū hys i h^o negotio laborat.

Nō ergo p hos adiurant^r ut
pote testes et consensūs caritatis
ei et idustē: et occupatōis cū
proximos nātē. **I**st ei sūt capree
cū q; capozū: angelos vñ creatu
ra et hōes. quozū aīe iā tñstert
ad rgnū celozū. **I**ste capree et alta
petūt. et alonge pspiciūt: qā al
ta contemplatione subleuati dū deū
aspiciūt: i illo qd qd infia t̄re
atua ei agūt agnoscūt. **C**erui
quoz spūnetā tñsilūt. et venenū
vicut: ita scōzū aīe spūas pāoz
tñsiluentes. et vñū suggestiōnū
iūnia. maliciāq; mūdi vñcentes:
iā ad rgnū tñsiluēt. **E**t capree
quidē capus ē illius vite felici
tas: capus vñ eozū istū spūo
sitas. **T**ñsent tñ capree ad istū
capū caritatis descensioē: et tñsi
liūt cū ad illū desideio et fide.
Hij cū adhuc hic degentes cor
pore illic tñsiluāt: q; pedes eoz
idē affrūs t̄cis iherlm̄ stātes erāt.
Nur vñ iā illuc tñsiēt: post
modū etiā corpe ibi ventū sūt.
Ad hos etiā contemplatione spūsa
tñsilūt: apud hos proximū
airā secū tñstulit: cū hys ante
deū eoz causas itus agit. **A**itō
ergo sponsus monet ne suscitē:
eo q; bñ cū primoz salutem
occupet. **E**t bona quidem sollici
tudo et pcuratio corporalis:
sed melior et sublimior cū plūes
occupatio et cūa spūalis: utpote
tñ deo q; celestib; cūib; familia
rib; et pmanēb; et secūa magis.
Occupatio qdem extēior. q; corpus
labore etiā pfiat^r quasi sūtus
ē: itēior sollicitudo et oro subli
mi atq; dignū offitū ē. **I**lla

174
fuit dñi mīstēū exhibz: h' apud
deū mēitib et fāliatate obtinet.
Messem eē multā dñs dicit: et ro
gat se monz. ut tēā oparios mittat.
Ad maxie facē aīā p'fca p'ualet:
que deo fāliatate deuocōis adhet.
H' mō deo supplicat. ut i messem
oparios mittat: mō ut i hac mes
sem grā ad operandū vtilr deadat.
Hui' messis p'tem occupat actiuus
exterior mīstēio. sed stēplatiuus
totā orōis auxilio. Que quippe sūt
vite actiā scilicet et cōtemplatiua:
que designāt p' marthā et mariā.
Martha foris laborat: maria itē
orat. Dix illi aut martha. ut me
adiuuēt. Dñ illā adiuuat. q' dñū
adiutoriū illi iplorat: q' frust'
laborē i'penderet. plantact. atq'
rigaret: n' deus itremetū daret.
Optimā ergo p'tem elegit maia:
q' grāciā exeret stēplationis. q' m
occupat i p'te sororis: ut etiam
actiū vite p'muo cōnet: i q' pati
tate par p'muū mēt'. Martha
i uno loco laborat cū aliq': ma
ria i multis loas cūitate circa
multa. Inde ei stēplatione et a
more videt oīā: dilatat ad oīā.
cōphendit et cōplectit oīā: ita ut
tēā cōpatione martha sollicita
dñi possit cū paura. Valde ergo
h' vñū ē nōm et mēto plūibz
p'fendū: i quo r deo p' amorem
aīā iher: et oībz cūitate et sol
licitudine exhibet. Dñ ergo spō
sa p'ximus vigilat mēte licet
dormiat id ē q' stat ab exterioribz
corpe: n' suscitai det ut euigilet.
id est extei' vigilet: q' ita itēius
cūitate et orōe vigilat. Dñ itaq'

sponsa licet extei' nō operet occu
pat: q' multis vmo oībus salute
obtinē conat. Filias ergo iherusalē.
aīas vñ. ad visionē patris etne p
ueniē cupientes. prohibz sponsus
illā suscitai: et ad exteriore occupa
tione p'trahē. Que iō etiā ab eo
dilectā vocat: q' et i ei' amorē q'es
tit: et multoz salute pagit. Pro
hibet aut suscitai donet ipā velit:
eo q' ita deo sit iūcta. et i ei' volū
tatis agnitione p'docta: q' ad egre
diendū et regrediendū pro diuino
arbitrō iusta et nōa vrgente causa
sit pata. Prudens et ordinata cari
tas ita dñe paret volūtati: ut
iux sapientis sententiā placeat dō
museat sibi: vmo iux ipam sa
pientiā p' flectat s' serpam. Nec
solū negociis scīalibus se nō ipli
cat ut deo cui se probat placeat:
sed etiā nōitibus p'ximoz se sub
t' h' q'bus se extenuat vel i'pediri
a p'ficiendo agnoscat. Nō tñ hoc
facit ex clemētia: sed ex prudētia.
Meito i'p'fctus qm diu nō habet
n' parūp olei cūtis. quo tñ vn
gat. et nondū p' itā dō grē solidat.
rēnuīt extei' i'p'licai: ne cūazū
seculariū estu. et quāne cūfatiōis
et mūbilitatis vento. atigat eū
ab h' exiguo quod accepit ex s'itai.
Exterior ei occupatio i'p'fctos cito
i'mutat et dēiat: et musce morie
tes. cogitōes. s'z hui' mūdi. p'dūt
suaue vnguentū grē mūn' i aīā
fundate. Cupit ergo prius sem
sibi habūdā: ut sic possit alijs i
fundē. H' oleo vñ p'ociq' i vngi
q' vngē: de pleno fundē q' effun
dē: flue q' effluē. Q' ei i' dīfacte

alijs prodesse cupit. et an tps effu-
dit: semp iopb. a grana uacuis.
et profm suu ipedit: et alijs mi9
profiat. **N**o vult itaq; prudēs aia
a qete et silencio audiri. q se i iustia
excolit: qz cultus iusticie silentiu
rqrit. donec cultus iste ad fructu
et maturitate puenit: viz donec
pffe profecit. **E**t donec iduat o-
tute ex alto: reside studz i ciuitate
id e int daust asce. **A**ffectat ei
aliqui regimē an tps ai sz adh
ipfa sut: et carli trahunt appetitu
magis q utilitatis ipatu. **S**ed h
appetitu et volutate aiaz sentie.
no e hoc ea velle: qz volutas ista
carnis e. no sps n sua saluena. si
hac ipa no diligit vel seqtur. sed
odit et detestat. **N**on ergo h^o vlt
ipa cu vlt carnalitas: cu vero
mortificata carnalitate primus
tm^o spualit voluit prodesse: et
ia ipa iudicat h^o velle. **H** ei volu-
tas sua e. qz huc sentit: carhs
aut no sua e: qz du huc rnutit.
no ipa hanc. sed quod habitat ipa
penatu opatur. **D**onec ergo ad is-
tu statu veniet. ut spualit et no
carnalit hoc velit: no det susti-
tai nec ad alioz rgime assumi.
Quāuis aut dila ad hac spua-
le volutate puenit: monet tm
x^e ne suscitetur donec ipa velit:
quia elem nouit qz volet cum
oportunū fuerit. **D**e spuali as-
censu aie et discreaone atq;
fuore. **C**am nonum.

Que est ista que ascendit
p desertu sicut vngula
fumi. ex aromatibus mirre et
thuris. et vniusi puluis pig-
mentarij. **I**n desertu ascendit

sponsa id e p hui9 mundi ama-
tores: qui desertu sut: quia
a deo deserunt. **E**t qz eu deserunt.
du scis ei dicit. recede a nobi
sciam viaru tuaru nolum9:
io deserunt ab eo. et rliquetur ei
domus eoru deserta: ut habi-
tatore i se no habeat deu. **D**er-
hos sponsa ascendit: qz cum eis
suisans torpe. mēte eos tnten-
dit: supna appetens. et eoru de-
lectaciones ifimas respuens.
Int carnales omorat: et pūos
eoru mores et vita no imitat.
Bonos longe siue ape positos
attendit: ad eos mente accedit.
eis q iugit cogitatione. exēpla
osiderat et oformat se eoru iusa-
tio. **I**ta a gnacōne ista praua
saluat. dum ab ea sepat: et ad
gnacōne quenciū dnm tntit
atq; tntendit. **D**ifficile e eni
cū pūis saluari. n h^o mō tnten-
dant et deserant. qz t hui9 et acti
eoru pua iusacio: et corrupit
colloquia et ofabulatio. **E**t
ei frequent videt et auditur.
ad h^o faale aīm9 iformat: qz
st vulgo dicit: iux que aliqs sedz
ab eo et distat. **A** maloz itaq; so-
tio sequestrat et ad bonos dilce
tntie. eos q imitat: h^o e p de-
sertu ascende et spualit subli-
mai. **Q**uātū ei quib bonos di-
ligit tm bonus fit: tm qz i deū
ascendit. **M**ali cotidie descendit:
qz de pctō i pccm corrumpit: et
cū i sordibus sit. adh fordesat.
Ite demigut eos tepestas aque
id e pccm. et absorbz profundū.
id e inuoluit iiquitas: et vigeat
sup eos puteus os suum. id e

175
uigilans profunditas: qm̄ nō solū
ingunt i p̄tib. sed eam p̄dunt
aditū p̄fessionis. Boni uero ascendunt:
q̄ de uirtute i uirtute eūt. et i uite
cotidie proficiūt: quia augmen
tat i eis cūctas p̄ bona iteiora.
p̄ uolūtate et opa. Dū ergo int̄
desctos a grā et deficiētes atq̄ des
cendentes sponsa proficiat: p̄ deser
tū ascendit. Dī etiā desertū h̄ mū
dus. uel quia desēit et atēp̄nitur:
uel q̄ seipm̄ desēit et i se desiat.
Cotidie ei cū tpe gaudia t̄pis t̄m̄
eūt: et quot dies tot gaudia diez
p̄tēnt et deficiūt. Et dies aliq̄s
accipit ad uiuendū: tot ei am
putant a uiuendo et gaudento.
Noc ē ergo hōiem uiuē et gau
de: a gaudio et uia defice. Et cū
gaudio t̄nsitorio fruit: nō tam
gaude dicendus ē. q̄ gaudiū de
serē: q̄ gaudiū ei sil̄ t̄nsit et de
peit cū tpe. Mundus itaq̄ des
tū ē: q̄ gaudia sua desēit et a
mittit. Dū cū gaudia ista p̄fā
aia atēp̄nit et ad sup̄nū et uerū
gaudium tendit: p̄ desertū asce
dit. Desertū h̄ nō solū delcāci
ones suas desēit: sed egā stēile ē
et arefat. n̄ fructū h̄. Fructū ei
sp̄s nō p̄t facē: q̄ sp̄m̄ q̄ ex deo
ē nō p̄t accipe: q̄ nō nouit eū
n̄ facit eū. Sed aia deuotadum
pro uero gaudio laborat i deserto
stēili et arido fructificat: et int̄
arēcia et labēcia fr̄m̄ affert
q̄ maneat. Igit̄ in h̄ deserto
et i hac t̄ra deserta i uia et itaq̄
sa fructū facē. manētēq̄ affre:
h̄ ē p̄ desertū ascende. Ascendit
aut̄ sponsa sicut v̄gula fumū
ex aromatibus mirre et thiūs:

et uniuersi puluēis pignētary. P
mirrā itelligē possum̄ t̄rene di
lōnis siue solacionis atēptū et mor
tificationē: et p̄ thiūs desideiū
sup̄nozū et orōez. Teneat ei ad h̄
q̄libet ut mēb̄ sua que sūt sup̄ t̄
ram. fornicationē. imūdiaā con
cupiaā mala. auaricia et cetera
mōilia mortificet: et itē ut man
data sūt. H̄ ei p̄tinet ad uitam
et̄nā: et h̄ ē iusticia. quā q̄ fecit
h̄o uiuet i ea. Sed aia que ad sub
limiore gradū uult ascendē: etiā
multitudine uicialiū et mōies
atupias det̄ t̄auē: ut profice et
āpliore graciā mēat̄ accipe. Det̄
ei uitae cogitōes carnales et uā
nas: et uē cogitōes suspiciōis.
ie amaitudinib̄ et huiusmōi: cō
solaciones etiā t̄renas i cibo uiz
et potu. i colloq̄o. i uidendo. et au
diendo. i cūositate i uestibus. in
sop̄no et i qualibz lib̄tate. Quia
quātū delcāciones istas mortificat
et respuit ac carnalit̄ solacit̄m̄ renūit.
sp̄ualit̄ mēbit̄ et i grā uiuificari:
q̄tūq̄ ab istis uacui cor grā rep
peit. t̄m̄ r̄plebit̄. Quātū cadu
casta aliq̄ sup̄gred̄ et atēp̄nit.
t̄m̄ ascendit: q̄ t̄m̄ de isinib̄ ad
sup̄na p̄git. Post mortificationē
itaq̄ maiorū p̄tōzū etiā mōia
mortificat et calcāe oportet aia
proficiēte: et ad sp̄uale uitā cō
scendē uolente. Sic b̄tus iob p̄ q̄
lūbos carnis p̄c̄nterat. etiam
lūbos mentis. id ē cogitōes
malas p̄c̄ngē a d̄no iussus est:
qm̄ cū illo colloq̄m̄ eāt habitū
et uisionē suā illi eāt manifestat̄s.
Cū b̄ro iob itaq̄ hos lūbos deuo
tā mēte oportet p̄cingere.

Nec ei mirra id ē mortificatio p-
ficientis siue pfrē aīe. **C**ū hac etiā
thūs debet cremāe: qz nō solū det
trenas mortificatōe delcātionē: s; i
etiā supna desīdēre et deuotib; p-
tib; qzere. **S**il' ascendit vtrūq; sum⁹
mortificatiōis s; et desīdēriū atq;
oratiōis: qz alt ab alto fulat: i
ita ut neut; p se possit ascendere
vel deo placē. **S**upna ei desīdēre
nō possum⁹ n̄ trena despiciam⁹:
et trena nō despiciam⁹. nisi desīdērio
supnoziū thām. **A**bsq; ei delcā-
tione cor eē nō pē: sed aliq; id
thi nēte ē: qz sua thit quēq; vo-
luptas. **U**n̄ cū alia illi subthit
ad alia facili⁹ īclinat: ⁊ quia
quod vacuū ē ad aliud āplius
capiendū dispositū ē. **T**āto igit;
spūalē delcātionē admittit: q
to et solaciōis expers ē trene.
n̄ i aliquo alio delcāri cupit.
Ite quātū etiā agnoscam⁹: tān-
tū tūtoia despiciam⁹ et dāpnām⁹.
Nec ē ei illa piosa margarita:
quā q; tūenerit: que prius ama-
uerat libent; cūcta deliquit. **M**ir-
ra ergo aīa cremat. cū trena
delcātionē accēpit: thūs vō.
cū supna desīdērat et querit.
Cū mirra vō et thūc vniūsi
pulueris pigmētarij sum⁹ p-
hibet; ascende. **N**ō dīat vniūsi
pigmētā: sed vniūsi pulueris
pigmētarij. **P**igmētū ē quelib;
vtrūq; seu quodlib; opus vtrūq;
que i puluere amīnuūt. cum
subalr; discutunt; et discernunt;
ne quid i hys mali lateat. vel
īdiscrete fiat. **P**igmētāius ē hō
q; puluere hūc tēit: id ē singu-
la opa sua discutit. **D**ividendū

ei ē ut bona sine admixtiōe
maloz fiant: qz mala maiora
bona necāt. **M**uōra hōiem ma-
culant. **M**aifesta igitur mala sur-
tauenda. occulta subtilr; tērenda:
qz oīa nosse nō possum⁹. occul-
ta vtrūq; habenda ē. **I**ndū ei pām
aliquod ē i hōie: quod eū latet vtrūq;
ignorat eē mōle. **C**ontitio itaq;
sit pām pigmētū qd faciam⁹
et deo offēam⁹: qz gñalib; vtrūq;
delet oīa mōlia occulta atq;
māifesta. **C**aitatē restatut si fue-
rit amissa. **E**x caitatē qd qd egi-
mus mūme placeb;: nec qntū
cūq; tēam⁹. vel contūdām⁹ an-
deum redolebit. **U**t ergo oīa mā-
i caitatē fiant. et ingtū deo pul-
uere singula tēam⁹. i pām
cor conteam⁹. **D**einde singula
discurrenda sūt opa. elemosine
vigilie orōes et alij corpis labo-
res: si pūe fiant ppter deū. si a-
liud sit i causa pncipalr; vel se-
cūdaie: si fiant discrete et cū de-
bito modeam⁹. si finis sit pro-
spectus et pseuerancia. si possi-
bilitas perficiendi: si tps qn id
fieri debeat expediat. si modus.
q; mō et quātū et q; freqt; et ut
qn aliquid sit mīmittendū et
qn vehemēcius īsistendū. **I**te si
cū scandalo vel dāpno alioz
fiat: si leuitas. īconstancia. cūo-
sitas ad hō ipellat: si laus. si hūa-
na delcātio. si trenū amodum
appetat: vel latent; furripiat.
Discutendū deq; si vtrūq; sit
pūe si pfrē: si deus fr; oīadi
ligat: si aliquid amoz ei⁹ eātur.
vel pponat: si dilas pxiimi ha-
beat: si frē ppter deū exhibeatur:

si amicus i deo diligitur? si dilao
h' spualit et non carnalit ipen
dat? si psona no accipiat? si causa
consideratur. In idu ei aliq's dilaoe
monet? sed carnali vel puata du
at ut no pue i deo exhibeat? vel
aliquis diligit magis qd dilige
du e min9 vel ecuso. Itē. videntu
si huilitas sit vera et no ficta vel
ipfra? si sit ho intus sibi vilescat
ut foris nrogata iuria vel co
teptu no supbe vel ipacienter
ferat? si sit foris se deprimat et hu
liat. ut itus de ho no supbiat?
si file apse dese iudiciu teneat? et
quale se foris ostendit. tlez se it9
veant sentiat. Itē si ibi huil sit
vbi huilitas honorat? et ibi hu
litatem rfugiat vbi atceptu ha
bet? Itē si huil exet. cu libere
debet iusticie se opponere? et paci
entia tenet. cu pot9 ipaciens
maloz suatendi debet igne dñi
zeli? et de fire fire non valens co
teptu iusticia et puale pusa
tem. No ei sustine debem9. si qd
deuorat. si qd extollit? si qd i faae
nos cedit. Si qd vix deuorat et
dissipat ea q bona sut et iusta?
si qd extollit et i solefat i iusticia?
vel si qd i faae nos cedit i iusticia.
ita q causa sum9 nra culpa vel
vicio. Si ei peccantes et colaphi
sati suffeim9. mcedē no habebim9?
si vco no peccantes. h' est gna.
h' e gna deo pacia. Itē consideradu
si sit patiaz foris qd exhibeat ut
it9 no doleat. n' malu repende
cogitet. et ite si i ipa hora accep
te iurie vba ipacientie vl co
ti rindeat? vel post hora aliquid
iurie vel rancoris seruet. Item

176
diuinitate det ho. si obiam seruet
ppt aliquod modu suu vel lucru?
sue pue ppt deu et preptu? si i
adusis obediat propte. si deuote.
Itē attende debet? si corripiat mo
deste. si corrigat tyate? si i suanda
discina suet masuetu^{ne} et deuotet
vehementia. ira. amantudine in
discrectione? et si forte pnior sit ad
rigore qm ad passionē? et si vbi
rigor excedens e. exhibeat i mis
sione. In hys sepe fallit aum9? et
quod carlit seu viciose agit? vtu
tis opus ee credit. Zelus eam fals9
e. si nra poa9 qd dñi iuriam
vindictam9. et si erga eos q nobis
i gratia sut vel min9 cari. aplius
attendam? Itē eleosine largitio
minus accep e. si tarde vel auare
qd tbiat? maculata vco si cu sup
bia vel cu iusticia fiat. Itē fallit aliq's
ut sub occasione sustentandi corpis
delatatione seruatur? vel sustentatione
sibi nra substat. Itē seruatur iusticia
ut corpe castus sit aliq's et mente?
stinei surripit? ut familiaritate aliq's
habeat sub utilitatis? i iusticia specie?
ad qd cu itentioe durnt pia pmpia
e eam? finale acquiescit natia. In quo
negotio occulte se viciu iungit?
et usu ad ho pduat. ut ho seipm
no itelligat? sed magis hoc agat.
qz delat qd quia expediat. Sic sti
git. ut aliqui ad ho fecat appetitu
carnali? magis qd spuali. A cui9
teptacionis piculo tm qlibz lib
eit. qtu ab hac familiaritate mente
liber et no tristata se abstrahere
potuēt. Vigilie et oroes sut iusti
les. si sit ista exetab. ut eo tpe dor
muas et torpeas quo vigila et
orae debes? et singularitate quadā

i hys teneas p qua corā et ad q
magis teneris o mittas. **Q**uoniam
proximū. solai dolentē. et caritatis
cetera opa deo placent. et tñ an
git ut non semp pue m deo fiant.
Nam inēdū ad ista promptus est
aliquis. qz acedia laborat et tedio
afficit. et delatibile illi ē cū extē
plicatur. vel psonis placet qbz
loqitur. vel etiā sibi i hys placet
et tñ gñā gloriatur. **Q**uia etiā
vitam ducentibus aliqñ surripit
torpor vel error. ut vel p torpore
i viles fiant. vel p nimia distul
sione spūaliū terrore corruant.
Et itē. i hac vici delinqt. si p
qetē extēior cūā proximū pectus
relinquat. **O**mnia hī vītutū opa
subtilē distulit. et si vīatū bona
sint retractae. ē vīuīsa pigme
ta i puluere sterē. **Q**uē pulue
rē cū murre et thūi. mortificacōi
sqz et deuocioni. hō pigmetaliū
miscet. pñosū aroma opoit. qd
cū igne caritatis i thūibulo corde
crematū fuerit. suauis odoribz fu
mū de se sursum dabit. **D**et at fum
iste sicut vīgula q rta ē et t altū
crescit. ascende. **I**ta dicit et nō dis
torte. **D**et gñā sursum tendē. ut
nichil qzāt alacē. nil tēnū vel
carnale. **Q**uāto tēnū aliquid ap
petit vel i aliq delat. tāto fum
iste min⁹ ascendit. qz distortē et
a latē ducit. **N**ō meito vīgule
parat. ut velocitas ascendendi
designet. **V**irgule ei q crescendo
grossant min⁹ i altū ducunt. s
vīgule q velocius et sursum cres
cunt. subtiliores et minores sunt.
Debitaqz fum⁹ iste mortificatio
nis deuocōis et discretiois in

modū vīgule velocit ascendē. ut
nō simus segnes i agendis boīs
et studio proficiendi. sed alacres.
ne p tarditate et desidiam gros
sescamus. sed subtiles atqz subli
mes crescām⁹. et p fuore mētis
festiē sursum tendamus. **F**estine
quippe ē ascendendū et vilit i
tendum. qz si qd rmissē sursum
conet. ponde corpis i huāne i
berillitatis depmit. **C**orpus ei
quod corrupt⁹ aggruat aiam. et
n proficiat. nāc ē ut deficiat. qz
deorsu trahit nā. et semp petit
yma. **V**idem⁹ nāqz i hoīb⁹ pon
derosib. qz si arborē velit ascende
et sursum repē. si qñ rmissus i
ascēdēdo agut. statim aggrauantur
et deficiūt. sed velocitas i istāna
ascēdendi ponderositatē eoz su
pat et pducit. **I**n hūc modū alacit
et folliare ad profm tendentes
et manda iplentes. pfectionis
culmē attigūt. rmissi vō def
ciūt. et cotidie proniores ad lapsū
fiūt. **V**irgule igit sponsa ppar.
ppter itenacōis pūitātē. et profi
ciendi velocitatem. **P**pter oia vō
pmissa meito de illo dz. q est ista.
qz sū admiranda. qztaqz laude dig
De rege supna i quō p pfa hac

Eosident. desideret. c. x
In lailū salomonis lē
fores ambuit. ex fortis
simis isrl. **S**alomo pacificus nū
ptat. et significat x. q que i al
et que i tris sūt pacifici. q pū
pctores rconsiliauit. it āgelos
et hoies i cordiā rformat. iustos
pctores iustis sonauit. **Q**uos vō
hūc i cordiā sociat. i rigno etiā
ppetua caite et pace sibi iungit.
i ad qetē ppetuam pducit.

172
Que q̄es laulus d̄r: q̄tillaabōi i q̄e
tudine et labore hui⁹ vite pausat.
In illa q̄ete nūc pausant: q̄ h̄ pro
deo laborabant. Ibi ei ut in iob le
git̄ req̄esit fessi robore et quōdā
victi: absq̄ om̄i molestia. Illi et
na q̄es reficiat et remunerat: q̄s
h̄ labor p̄ceptorū et v̄tutū p̄fusus
fatigabat. Et q̄ h̄c v̄tutū liga
bant h̄uāne infirmitatis: ibi dis
ruptis v̄tutū deo sacrificant
hostiā laudis. V̄tutū h̄c sunt
fames sitis sop̄nus lassitudo et
teat h̄uīmoī: que om̄ia ibi ressa
būt: q̄ nō esuient ampli⁹ neq̄
satiēnt. Nec labor eit ibi neq̄ do
lor: n̄ cadet sup̄ illos sol iste ma
teialis q̄ eos v̄tat: sed nez esus
tēptacōis. Jam ei tūc dicit eis
sp̄s: ut req̄esat a laborib⁹ suis
et tēptacōnibus. Sp̄s q̄ eos ad
obediendū p̄ceptis roborauit:
et ut q̄esat a laboribus dicit.
Ei ei igr̄essi sūt illā regem. re
q̄uerit ab op̄ibus et laboribus
suis: sicut et deus a suis q̄bus
pro hōie laborauit et eū redemit.
Ab hys laboribus r̄q̄euit i se: p̄
hys laboribus req̄esit i illo mēb̄
ei⁹. Nullus v̄m̄q̄ s̄t ille laborauit:
q̄ dolor s̄t ei⁹ dolor nō s̄t. Sed se
cūdū multitudinē dolorū ei⁹ i so
lacōnes et̄ne letificauit mēb̄
ei⁹: q̄ magni dolores ip̄i magna
gaudia contulerit mēbris ip̄ius:
magnus labor p̄petuū r̄quie:
et amara mors sempit̄ne vite
dulcedinē. Pro hys ei i cōpabilē
amat. et i ei⁹ amorē gaudent:
h̄nt ei q̄ amat. Ignoscat et vi
dent: quod totū vita et̄na est.
Ide enī est tū illo req̄esit: et tū

illo gaude et illū habē. Itē amāe
nosse ē. q̄ amor notitia ē. et nosse
vidē ē: et h̄c est vita et̄na. Ignosce
p̄rem v̄rū deū. et quē misit ih̄sū
xp̄m. Nec dotes aie et h̄c illa v̄ti
tudo: dei ignoas. amor et fructio.
Quis illū mutuū amorē salua
toris et saluator cogit sufficiat:
quō q̄s tam p̄ioso sanguine redēit
diligat: quō saluti illoz i gaudeat.
quō xp̄i cum diligant. i ei⁹ amorē
q̄esat. et i eo gaudeat: p̄ quē se re
deptos et ad regem t̄nslatos sciūt
et semp vident. Cūq̄ et̄na car
itate eum pro redēptōe sua dili
gant: i cōpabilē ab eo ampli⁹
diligunt. Adeo suos i passioe di
lerit. et tantus ad redimendum
eos i eo finis caritatis fuit: ut a
cōbitate passionis ei⁹ oīno tollere
potuēit sed noluit: v̄m̄o ut i cō
pabile gōdet caritate. actioe mar
tirij dolorē assūpsit. et pati vo
luit: quā nullus hōm v̄m̄q̄
passus sit vel pati potuēit. Que
caritas cū eoz salutem tāta fuit:
q̄ tū eos p̄cio sue mortis redēf
set: nō tam a se redēptos q̄ ap̄e
sibi datos i meorat quodā loco
ita dicens. P̄ quos m̄ dediti:
uolo ut vbi ego sum. et illi sit
mecū. In t̄m de ip̄oz redēptōe
exultat. ut nō rep̄ire videat
quod pro eis p̄tulit: sed potius
sibi datos q̄ a se r̄deptos dicat:
et q̄ potius acceperit eos i mu
nē. q̄ pro digno p̄cio vel i cōm
pensacōe. T̄m eos dilexit i
exilio: i cōpabilē plus quoq̄
diliget i regno. Maiore caritate
cū hos habuit: q̄ circa corp⁹
p̄p̄m qd̄ moriendo p̄ ill' exposuit.

maiorēq; rē eos ibi habebit. q; ipi ad eum habere possint; magis q; de eorū salute gaudeb; q; ipi de hac gaude possint. De eorū itaq; salute gaudebit; et gaudiū eorū ipse erit. Ipse sapiens; ipse habebit i meoria; et ipse in desiderio. In hys tribus consistit aia; et h; cā pte ppleb; dei filius et dei sapiens. Iste ei sunt platee iplm. id ē vie late auiū iplm; qui vident dei pacem. **H**ec platee sūt. rō. meoria et volūtas. Que bñ late sūt; q; multa i hys plateis iplūit i trāt et exēut. Quata ei xphe dūt rō; q;ta meoria; q;ta volūtas. Sed platee iste sternent et cōplanabūt. id ē pte cōplebuntur auro mūdo; id ē dīna sapientia et dei fructione. Singula ei deus occupabit. letificabit. beatificabit; et pte faciat. Quid qd ei rō facere poterat. q; meoria rōle. qd qd volūtas desiderat. deus erit; et singula h; iplebit; q; oia i oib; erit. Et cantabit ibi canticum leticie; de bñtudinē felicitatis et ne. Ibi dū iusti sine fine dāptoz cruciatus cōspiciūt. i dei laudib; trefrūt; q; et i se enūt bonum quo i muneati sūt; et i illi suppli cū quod euasert. Et ibi grāz actio et vox laudis. Grāz do libeātori suo agent. et eū ppetua cāitate diligēt; i quo eam sig sue libeātionis. amītes vñ vulney i desinent aspiciant. Quātoq; remiscēt piculozū et miscie quā euasert; tāto exultātes dicent. Torrente pñsuūt aia nrā; for pñs a n. a. irol. Et laudātes dñm

subiūget. **U**ndā dñs q; nō de nos i ca dē. deōnū s; de quorū laqueo venanāū aia eorū erepta est. Et cōtētus ē laqueis. quia cessauit teptatio; et ipi sūt libe rati; sed vñia eorū vincit et ne dāpnatōis sūt astricti. Qd etiā i infno semp videbūt; ut eorū i spectib; tormētis semp gaudeat; et libeātore suū diligant. et grās illi agant. **U**n ad iob dñs loq; q; dyabolū elā accipient suū sempiternū; q; hēis sūt. dū teptando eos affligit; et illic eū seruū habebūt; q; visa ei; pena quā euasert gaudebūt. Pro hys oib; erit ibi grāz actio. Et q; ibi vox laudis; q; quē diligēt ppetue laudabūt; laudab; ei iplm id ē visio pacis dñm. De ei videntes illā pacē laudabūt dñm; q; est eorū pax et exultatio et etna bñtudo. Et i pace sua et concordia ita i cāte suos pmit i regno et iūgit; ut quidq; felicitatis et gaudiū vñ habuerit. hoc etiā p cāitatem alio sit i dū iste illi quod ipse h; optat. et ille iūstus bonū ita i ipso sicut i se suū amat. Quot ergo elā cū x^o regnabūt tot erūt ibi pñia; et de tot vñia sūt q; saluabit erūt gaudia. Si quis xputare possit nūm auiū supnoy; etiā xputatē poterit gaudia singulor. Tot igit sūt elcōzū gaudia; sed videndū nūc q; i fusa 2 q; dūt na. Consecramus gaudiū hūi vite ad gaudiū pñe. Si duplicemus si triplicemus. si quadruplicemus si multiplicemus q;ntūq; p nūm multiplicatū pñ nūs i ad equitē

gaudij beatorum non pertingimus quia
hignitatus ibi carum. sicut dicit
autoitas. **V**ult dñs aut ignis in
syon: et carum i iherlm. Sed n̄ habz
timu: q̄a infinitu ē sicut imēsitate.
ita eternitate q̄tu ad cōphensionem
pnas vite: ita ut nulla p̄p̄tione.
nulla xp̄tione ad magnitudiez
sue diuinitate hui⁹ gaudij pos
sim⁹ attingē. **O**m̄ ē q̄ multiplex
sit hoc gaudiū q̄ magnū q̄ diut
nū: nūc qd sit vlt̄ quo sit videndū.
In sciendū q̄ ipm̄ i deo ē: i ipm̄
deus ē. Neq̄ ei verū atq̄ p̄fctm̄ dia
posset. si non deus eēt. vel ex deū
eēt. **I**n creatie ad filiandū dei
fr̄e p̄t deū. sufficē aliq̄ posset. vel
hanc p̄fct̄ t̄ple. **H**oc ē ill' plenū gau
diū qd dñs tēuā petē et querere
monet: et quod acceptuos eē petē
tes phibet. **E**t hoc ē illud quodo
culus non vidit. n̄ auris audiuit.
n̄ i cor hoīs ascendit: qd d̄s suis p̄a
rauit. **P**uus et magnus ibi sit:
sicut et seruus et lib' adnō suo.
Et h' pro deo fruēt. de labore ad
requiem. de fructute ad libertatē m̄se
rūt: iā libei a t̄iore aliaū pene
vel sepacionis: possident t̄iorem
rūencie et amoris. **F**ruūt ei libe
filioz dei: q̄ eos libeāuit filius dei
ut v̄e sint libei. **S**eruūt ei ille. ut
serui libertati donarent: i formā
sui suscepit ut r̄formarent: q̄
erat p̄ p̄ctm̄ deformati et filiu
dñe dei p̄uati. **C**arne de nobis
accepit. sp̄m̄ suū nob̄ dedit: sicut
dū infinitatis m̄e seruitutē as
sūpsit. et sp̄s sui libertatē contulit:
libtati nos restituit. **O**bi ei sp̄s
dñi: ibi libtas. **I**n h' sp̄u. p̄m̄ ip̄i.
p̄m̄ quoq̄ m̄m̄ vōm̄ et accipi.
In aīa ergo reformuit nos ad sui

ilitudinē: i corpe r̄formabit ad
corpis sui claitatem. **H** ē libtas
electorū: hoc gaudiū eorū. **D**e hac
libtate gloriāt. de hac gloria gau
dēt: q̄ s̄z fruūt gloria filioz dei:
q̄ filij sūt dei et iō hēdes: et q̄
p̄m̄ hnt deū et frēm x̄m̄. q̄
hēdes sūt dei cohēdes xpi: et q̄
hēditate celestis p̄us cū x̄ fratre
possident. i qua ipm̄ p̄mogētū
asorte et sociū hnt: ē ei p̄mogētū
i multis frīb⁹. **N**os fr̄es z cohēre
des h̄z x̄p̄ i libtate sua et gloria.
Nos s̄nos secū habebit i mēsa:
edent ei et bibent i mēsa ei⁹ i r̄g
no suo. **H**ui⁹ mense requies. ut
i iob legit: plena ē pinguedine.
Requies hui⁹ mēse ē refectio illi⁹
glorie: que plena ē pinguedine.
quia s̄aas p̄fct̄. sicut dicit p̄p̄ha.
Sacabor dū manifestabit gloria
tua. **I**lla gloria saciābim⁹: p̄t et
hanc desideābim⁹. **N**ec desideū
habebit defctm̄. n̄ sacietas fastidiū:
q̄ desideū comitabit sacietas. et
sacietate desideū. **H**ui⁹ ei imē
sitas p̄stabit sacietatē: et dulce
diuus gustus desideū. **S**emp ergo
saciābim⁹: et semp desideābim⁹.
H ē illa refectio: hec ē illi⁹ mē
se regēs plena pinguedine. **S**acī
bim⁹ ei ex adipe frumētū quod
i t̄rā cecidit: id ē dñi saluatoris
n̄i: q̄ defctm̄ m̄e mōrlitatis sus
cepit: ut nos sua diuinitate r̄ficeret.
De torrente idē cōsistoria et tur
bulenta passione bibit i hui⁹ mū
di via: ut nos torrente volup
tatis sue p̄oret i puā: q̄ calicem
passionis bibit et nob̄ fontē aq̄
vite etne p̄parauit. **N**ec sūt deli
cie ille. refectio illa habūdantia
ih̄lz: illa r̄quies et pinguedo

q̄ n̄
v̄e n̄
et p̄fct̄
et deum.

illius mēse. ille torrens voluptatis
quo inebuantur elcā. ut obliuiscantur
et exptes sint oīs miserie. et gaudeat
sine fine. **H** beatitudo reges ē et laū
nrī pacifica. vbi suos pascat hys de
licijs. et vbi cubat ī meridie. **H**ic
sponsa laūli hī cū sponso ī nocte id
ē huius vite cēte. ibi at ī meridie
id ē plena caritate et cognatione.
N ignoscat tū expte. ibi ignoscat
sicuti ē et pfrē. **I**bi rēscet ī pace
et dormiet ī idipm sine oī ptur
batione. id ē ī illo q̄scet q̄ est pax
ei⁹ et gaudiū quod est ī idipm.
q̄ semp idē ē. et eodē mō ē n̄ mūt
aliqu n̄ finit. q̄ n̄ hī t̄mū aōez
nec viciassitudinis obūbratione. **I**lla
pleitidine et has delicias cogita
do circūscribit. et cōsiderando de
uoti et fortes ambiūt. q̄ ī adīple
dis p̄ceptis vilt. desudant. **H**ij p̄
sexagenā nūm designant. qui
ordē sex p̄fiat. **P** decē nāq̄ de
calogus id ē p̄cepta significant.
p̄ sex labor. q̄ ī adīplendis eiusde
p̄ceptis īpendi. **H**ij ergo fortes
salomonis laūli desideis abūt.
nō tū cōscendūt. vel tēo dormiūt.
Tm̄ ei de i⁹ q̄ete cogire aliquid
possūt et īuestigare. nō at p̄fē
sicuti ē cōprehende. **Q**uātūq̄ de
hac cogitando circūscribat vel de
ei⁹ quali. et felicitate cōiectet. tū ē ī
re. nō at ad p̄fām cognatione ī
troie. **U**nq̄ mīmū ē qd̄ de illa q̄e
te possūt cognoscere. p̄ dimittū ex
p̄mitur. n̄ tū laus q̄ laūlus nōiat.
Ambie proin hūc laūli nō possūt.
q̄ adhuc pro p̄tis p̄ctis gemūt.
et lacrimis p̄itencie opus hnt
lauare lectū tristis et egre asie.
Hij ei nō q̄etū sed turbatū hnt

lectū. dū turbat eos intus cōfusa
et p̄cōrū tristis medua. n̄ tū abie
et supna desideare pnt. p̄mā q̄ tū
mē adh̄ tormeta. **C**ū at p̄ vera
p̄itencia mudati fuerit a p̄cōrū
sordibus. et post diutnā pugna
libeati a viciōrū passioibz. et robo
rati p̄ grā de tōre. et spe ad tūte
p̄fectā t̄nsierit. et illuatis cordis
ocul̄ ascendē. atq̄ supna cōteplari
poterūt. **F**ortes p̄m̄ p̄mō q̄ ex for
tissimis isrl̄ fuerit. id ē magis de
uoti et spūales. hūc lectū salomo
nis abie possūt. et q̄ qd̄ ī scriptura
īrelligūt ope p̄ficiūt. **E**t vō p̄p̄
segniūt ī plent. et molliūt ac dīso
lute viuūt. ad hūc q̄etis cōsidea
one cōscendē nō valent. **I**n q̄bz for
tia sūt carlia et mūdāna desideia
m̄ gule appetitus. iē furor. auai
tie estus. luxurie ardor. īpācie
vel iudie luor. hī ei ideo tātō
īfmores sūt. q̄to ista ī se mīnq̄
p̄fē deferēt. **C**ū vō h̄ ī eis fue
rit debilitata. et diuturno studio
ac labore spūalia desideia robo
ra. et q̄to h̄ sub se presserit. tātō
sup̄a fortes et potentes sūt et
hūc laūli abie possūt. **F**ortissimi
ergo ex isrl̄ id ē ex hībz q̄ mente
deū cōteplant et q̄rūt. et quorū
fuēnoza desideia spūalia fuerit.
hūc laūli salomonis abūt. **D**ehe
metibz ei desiderijs accēsi vndiq̄
arcent. et aditū q̄rūt. ut q̄ete
hac degustet. et ad illā aliq̄tenq̄
itrēt. **H**ic ē corū ambitus. et ar
lcm̄ hūc desiderij dīsturbus.
De cautela pug. s̄ iūmī et
v̄medio ī cēatate cord. **C**am. g.
Om̄s tenētes gladios et
ad bella doctissimi. **F**or
tes lcm̄ salomonis abientes nūt

supna considerat et ill' itendit:
ne ifeiusat gñis huani aduſau
bellu gerit. Cont' que ut diu
care possint: i pñis uix aplin
armaturā dei vtutes ſq̄ ſumit.
Ebz ut armēt et omīs habeat:
cauent ne i aliquo ſe negligent.
Sciūt ei q̄ ſi i vna offenderit. ſi
ſit oīm rei. n' aliqua habebunt:
ſicq̄ corā inimico nō armati ſed
nudi appebūt. **E**i aliq̄ vūte ca
ret. hūc itū viciū hz: ſicq̄ ex
tātē ē: q̄ vūte et viciū ſil' ee non
pnt. **E**t q̄ ex caritate fuerit. vīes
ſe aduſau habē nō poteat. **D**eim
iuſticia ſe muniūt et q̄ loīa ar
mat: q̄ architecti ipenētibiles ſia
cula hoſtiū manēt. **E**i deo et
prio qd dēt exhibz. vndiq̄ mūitē:
n' i eo hoſtis iueit quod ſiat. **H**nt
ei fidem rerū q̄ nō vident. q̄ ſai
tū q̄ p' hoſtib' opponit. quāq̄ p' o
ipugnat. **I** hac tanto ſe iūt hoſ
tes et ipetūt. q̄to ſpēnal' eob i
pugnat. **D**ū ei vī pſa futua et
etna credūt et diligūt. trena et
trifitoria iudicat et ſtepñūt. **V**n
cū de hys tēptant. q̄ nō diligt:
facile tēptantē aduſau vīnūt.
Fruſt' ei iacat rethe an oculos
pēnatorū. **P**ēnati quippe ſunt.
et duabus pēnis ſubleuant:
ut i celis ſit eoz iuſticia. et illa
appetant: et trena meditatione
ſq̄ 2 tēplacoe ſrēmineat. **A**ſſu
mūt etiā ſpē ſalutis q̄ galeam.
Hac ſpē i tm gaudent. ut labores
nō ſolū libent. portet: ſed etiā i
hys delectent. et bñs ſe p' hos r
putent: ſicut ſcriptū ē. **L**abores
manuū tuaz q̄ mādutab: bñs
es. **V**e ei bñs ē. q̄ et futua credit.
et diligt et opa i pendit. pro q̄b

178
illa expectet et ſpēt. et i laboribus
delectatur. et gaudet quos pro illis
exhibet. **H**ys armis munit: ſcāie
et vilit' pugnae poſſūt milites x.
Dū ei illuati p' gñā futua credūt.
et opa exhibet pro q̄bus illa ſpēt:
hnt fidē et ſpēm. hnt etiā vūtes
et iuſticia. **S**ic armati. vūbū dei q̄
gladiū ſumūt: quo et ſe tueantur
et hoſtes ſeiant. **D**ūū ē ei vūbū di
et efficax et q̄ gladiū penetrans:
et cogitationes maligni diſſens.
Fortes ergo ſalomonis nri omīs
gladios tenent: q̄ ſcripturā ſacra
āplectūt et mēoria retinet: **I** hūc
mēte iſient. **I**n q̄ diuſa documēta
hnt: q̄bus callidi hoſtis iſidias
agnoscat atq̄ ſupent. **L**aoi ſcriptē
atq̄ mēdicio. pſalmōre deuo de
cantatio. mēte roborat: hoſtem
iſmū reddūt: et vīes ei' euacuat.
Dū itaq̄ hac mēoria tenet et ope
i plent. p' hac ad iſlugendū cū hoſ
te doctiſſimū ſiūt: q̄ p' ſcriptie
i telligentiā erudiūt. et p' opatio
nē illuīnat. ſicut pſ dicit. **I**n iſel
lectibus manuū ſuaz. id ē opa
tionū. reduxit eob. **M**ozū p' cau
tela ē. ut cū hoſte dimicātū. hūc
hac aſſumat: ut ſe vībus ſuis
coſlige poſſe nō confidat: ſed iſ
mos ſe reputātes. totos dīne pro
tectioni ſe cōmittat. **E**t tm i ho
iſlictus fortes ſiūt: q̄tū ad dec
tandū cū hoſte nō iſe. ſed i deo cō
fidūt. **C**ū iūmico ei huani gñis
nullus ex equo dectae poſſet opa
tis iūre vībus: tūq̄ fortitudo tāta
ē. ut nulla vībus huāna ei ppari
poſſit. totq̄ nocendi artes hnt. q̄b
nec agnoſcē ſuffiat. **D**ina ergo
vūte cū hys iſgrediendū ē. quā
pprie mēt' iſmū iſ agnatio i hūi

que sola. ut i vitaspm legit. euade
pt hos laqueos. Sic ionatha hostu mla
tudie vallatus. du se resistere no pos
se cognosceret. ad dnu auxiliu confu
git. et victor extitit. Sic iosaphar du
i fili pculo positus. i fmu se cora
dno faret. totu se ad iududu deu
iuit. et cont hostes pualuit. Quoz
vtrqz huius et oroe. magi triumphauit
q vtrute. Huius vob 2 odoi. dnu
te passionis meoria sonanda e atqz
fides. i i x milites cont hostes
accipiunt vies. Nam ibi fortitudo
dei ifmata e ut nos roboramur.
ibi iunictus fortis extitit ut ifma
retur. ibi pualuit ut eiet. Tm er
go i hac pugna mib x fortes fut.
qntu i hac fide sua collocare potue
rit. In hac firmitate fidei. i h lapi
de adiutorij moyses stetit. qn pug
nante ppo suo cu amalechitis. dnu
exorauit. Cui cu manu p qnes
eent. tanta deum fortitudo extitit. ut
no lassarent. donec iunicta superca
rent. Manus vob forando sustera
bat aaro. q interpretat. mons forti
tudinis. et v r. q dz ignis. Vilu isiste
du e oragoi et cu feruore. q fuor
itelligit p h igne. Hys duobus sb
leuata oro. constancia fideliez. de
uotione. de hostibus triumphat. et
quod postulat ipetrabit. In du
itaqz cu moyse pugnat hy milites
nri paafia. et egrediente turba
cogitationu bonaz cu turba ma
laz vel vanaz. iudu solacione
subtrahit. et q delicti cu ionatha
orando hac capiunt. auxiliu recu
perat. et hostes vincit. Ille ei de
luctus a comitibus. scissis vestibz
tra sr caput posuit. et orauit.
comites recepit. et hostes iterfecit.
Ita milites x i tepois anxietate

recedentibz et turbans boibz cogibz
vestes scindunt. et caput tra supponunt.
du vtutes i se scissas i pssas i pu
tant. et qz tra et anis fut. mete
retractat. et orando z se huiando
cogitationes spuales i p q habitas
recuperat et hostes expugnant.
De iuda quoqz machabeo legimus.
q aliqui congressur. cu hostibz ta
te constancia et confidencia fuit.
ut prius ad eos tnsiet. q hos tns
ire ad se pmutet. Quod sicut i illo
ita i xpi victorie e signu. H
ei pro signo hostes illi habuerit.
q si iudas torrente eos mediu por
tinet. victor existet n ei i sistere
possent. quod fcm e et victor extitit.
Ita milites xpi futibz se victores
psignat. si ad obstacula trepidi
pseuaciones vel adusi fire pati sur.
et h constant pntent. Iti iudas
i stante bello fuit strenu x pns
vob tpe prouidus. In bello vilit
agebat. quo cessante vel potius
itmisso. no oao corpebat. sed de r
bus gendis disponebt. loca pol
luta accepta oportuit. et ipe mu
dabat. fcm rnuabat. et destruta
re edificabat. Ita milites x docti st
nt cu hostibus fortit dnuat.
nt metis sue que domus dei est
polluta mudae. vtutes reedificae.
fcm studia et pia opa renouare.
Hos gladios viz. h scriptie vocat
et ex e tenent. et p h ad bella spua
lia doctissimi fut. Uniuersis
etia ensis e sr femur suu. ppter
nores nocturnos. In femore not
pagao carnal. du p fem itelligi
pnt motus carnales. atqz cordis
voluntates. Ex vtrqz ei pugna ppa
gao duat. q sicut ex carne
gnant delaciones vaie. ita ex

corde procedunt voluntates multe.
Quoniam quicquid habet delectationes vel
voluntates sequitur: tamen in mente cecitat.
quia quod carni sunt dulcia spiritui sunt
noxia: et que carnali delectantur. animam
amantat. Terrena est delectatio et
illa via acerbior: quam quod comedat obstu-
pescent dentes eius: id est intelligentia
obturatur spiritualis. Et uix ihemua.
huius dentes franguntur ad nuntium: quia
uix nuntius delectationum carni frangit
et dissipat: notitia spiritualium:
et quantum in huius delectatur: tamen in
cecatur et cecitatis nox in mente
grauatur. Quare nox tanto magis ti-
menda est: quanto etiam nefactes
in multis peccamus et delectamur.
Nam est humana prona est ad malum.
et in multis deliquit quod nefas:
quia sicut in iob legitur: luteas habitas
domos. et tenebris huius fundatus
et velut a tinea consumitur: que
occulte et sine sono veste operuit.
Hic est quod peccatorum sordibus itingimur
sepius: et abhominantur: id est ab-
hominabiles nos faciunt huius vesti-
mentum. id est corpora. Ita sepe delectamur
et peccamus: quod nunquam agnos-
centes et nescientes. amplius
peccamus. Quas delectationes
et peccata quibus nos ignoremus.
dominus nouit: et ideo nos cecum per-
mittit. Ipse nouit opera singulorum.
Et ideo ut in iob legitur. inducat noc-
tem: id est permittit euenire cecitate.
Ex peccato est cecitas: et cecitas a-
plius peccamus: quia non videmus
iniquitatem deliquimus. Non timere
sunt iste noctes: et contra hos noc-
turnos timores gladius ubi dei
super femur delectationum et volup-
tatum est habendus: non seponendus
vel longe ponendus: quoniam per

180
hunc peccatum agnoscant et absintat.
Verbum est dei illuminat: et intellectu
horum dat. Quare si minus timet
nuntius agnoscit: et cecitas paulatim
mente usu contra hominem roborat
buntur: ut ea vite facile non pos-
sit. Est et alius gladius ad cognoscen-
dum et repemendum habet delectationes
efficax et nuntius: gladius scilicet amo-
ris dei: ut cum te illius anima vulneret
quod pro ipsa vulneratus est: et ei do-
leat quod pro ipsa dolores sustinuit.
Ipse est vulneratus est propter delecta-
tionem: et dolores nostros ipse portat.
Pro huius o homo vulneret te gladius
amoris: et pertineat animam tuam
gladius doloris. Iste gladius bis
acutus est: quia amore vulnerat et
sicut intelligentia aperit: mentemque illu-
minat. Amor est notitia grauat et peccata
absintat: ut eum offendere caueas
quod amas. Super femur est delecta-
tionum siue voluntatum carni. habent
milites et amoris gladium: propter
nocturnos timores id est propter peccandi
lapsus occultos: quia si non amat.
per cecitatem et ignorantiam in multis
deliquit. Et ita dum amore fer-
uent: temporis periculum deducit:
quia si amor illuminat: ita temporis
erretat. In remissa est mente crescit
tenebre delectationes. et siluescit
perue voluntates: quia uix salomo-
ne. agrum hominis pigri replet vepres
et spine. Quare quantum fructifi-
cat: tamen neminem operam horum fru-
ctorum grauat: mentemque obtene-
brat: ut nunquam homo remissus intel-
ligat. iniquitatem deliquit: minus se
attendat: nunquam se apprehendat.
Timenda est huius nox: in qua homo coti-
die se fit deterior: et tamen de se seuior.
Quod vero diuini amoris gladium

habuerit. tempore huius exauget.
et tunc iste spinax et ueprum non
ueret fructus eos. Ad quod habendum.
maxime memoria benefactorum valet.
ut recolas et recogites quod te fecerit
et quod te referat. quod tibi benefecerit.
Cogita illius bonitatem. largitatem.
et liberalitatem. quod bonus sit in se.
quod largus erga te. semper inpen-
dens pro te. quod liberalis ad te. dona
sua cumularis tibi. Ista cogitans
hunc amabis. quem tunc erga te co-
fideabis. Et hic gladius amoris
pullulancia mala praedict. et ab
hoc tunc nocturno secutum te red-
det. *De autem perfectione et eius virtute.*
Habitus mundi. desiderio
erulum et discretio. *Capitulum.*
fecit sibi rex salomon. de lig-
nis libani. ferculum sancta anima est. quod
pascat et reficiat. Reficiat eum christus. reficiat
et mens eius. Christum reficiat. dum bonis
eius operibus studys atque desideriis
delatur. sicut scriptum est. *Plenus mens
satiatur me potus. impleuit me
odoramentis.* Reficiat eum mens eius exemplis.
dum edificat et emendat ex facta
eius vita atque moribus. Reficiat odor
dum adeo impetrat eius gratia. quod con-
solant et edificat ad salutem.
Pascat doctrina. dum eos per doctrinam
roborat et instruit ad sapiendum
eterna et salubria. Pascat consilio.
dum hortatur ad bonum. et dulci amoni-
tione tristatos eigit et reprobos. et
bonos amplius attendit et robo-
rat. Pascat colloquio. dum de bonis
colloquit. et utilibus locutionibus in quibus
tunc praevalet occasione tollit. verba
edificationis in medium profert.
materiam boni sermonis praebet.
cui et pax operam dat. lingue
dethena aurem non accommodat.

sed hanc vultu trista dissipat. Ita
sanctam animam tunc christus quod eius mens reficiat. In
hoc ferculum sibi fecisse rex dicit. Dicit
etiam sancta anima ferculum a seculo. quia
fert de loco ad locum ubi ea volu-
tas direxit gubernatus. dei ubi omnia
disponentis. ut plures reficiat. et
ad salutem istituat. Hoc ferculum rex fecit
de lignis libani. Nec fuit cedru-
que crescit in monte libani. signi-
ficat elos. quod crescit et fructi-
ficat per christum et in christo. Libani est quod
candidatio dicitur. christus significat quod
ex munda vigne sine omni labe per-
cessit. Hoc fuit lignum pulchrum. prae-
putabile. odorifera. a vniuersis illesi.
et significat sanctos. quod pulchri sunt per sanctam
iustitiam et mores honestos. Pro-
pter. quod sursum desiderio tendunt.
et superna querunt. Impugnabiles. quod
cunctas eorum scitatas. ita huius impugnat ut
terrenum non finiat. sed in finem per-
ficiat. Odores. quod bonae fame de
se odorem mittunt. et optimos sanctos
alios ad bonum trahunt. A vniuersis
sunt illesi. quia vniuersis id est deonibus
utiliora sua depasti non finit. ne-
que ipsis ignorantibus. alie robur me-
tis sue comedunt. quod occultas eorum
suggestiones multis experimentis
edocti agnoscunt. De his lignis
fecit rex ferculum. id est animam omni plene
grate refectam. adeo ut ipse habundans
sit. et alios reficiat eis quod prodesse
potens sit. Facit itaque animam tunc
de lignis libani. id est de sanctorum ex-
emplis. vita et iustitiae forma
ei quam vniuersis ostendit. cum eode-
spiritu quo illos illustrat. hanc reprobos.
et ad perfectionis gradum perducit. cum
virtutes quibus illi orbat. ita co-
struit. cum deique iuxta eorum formam

et similitudine hac i format et co-
ponit. Huius autem colupne quatuor
sunt virtutes principales: scilicet pruden-
tia. fortitudo. temperantia. iustitia.
Bene sustentat aiam que huius fulcit
ut sit prudens ad agnoscendum
quod salute pertinet: fortis ad profici-
endum que agnouit: temperans ut
mala caueat: et bonus discrete et lo-
co et tpe faciat. **Que cum tuis fuerit**
iusta est: et iustitia quarto loco
obtinuit. **Hec colupne argentee**
sunt: quia aiam que huius sustentat
vitiis et itus ante deum et foris
coram hominibus splendida faciunt.
pulchrum quoque aspectum de illis perferunt.
Rediatorum fecit aureum. Redma-
torum est propria ista: in qua redimat se
et requiescat in dei sapientia. **Que au-**
rea: quia tribulationis igne excocta
et purgata. atque ut aurum probata.
Que ei grata est per vite innocentiam:
gratior et mundior efficitur per aduersorum
tolerantiam: et digna ut aureum
sit dei rediatorum. **Iudei miserunt**
in panem eius lignum: id est eum qui passus
est angelorum et hominum misertum in lignum
ad torquendum: non submiserunt
ei lignum ad redimendum. **Iste passus**
excoctus est passione et solidatus.
Tu cum in ista aia patere ita ut ig-
ne tribulationis purgatus et solide-
ris: non consumaris ut plumbum:
sed mundior fias ut aurum. **Si ad-**
usta tribulatione non defeceris sed
per patientiam profeceris: aureum dei
rediatorum eris. **Et redimabitur iste** qui
redimatorum non habuit in cruce:
faciet quod iste aureum: qui ipse non ha-
buit lignum. **Idcirco passionem**
pertulit. et rediatorum non habuit:
ut eius ex eo et amore patientiam

181
et per tolerantiam aduersorum ita mu-
demur: ut redimet ipse et requiescat in nobis
in hoc seculo: et nos in illo requiescamus in
futuro. **Hac caritate ipsius cogita**
o aia. et totam te ad eius amorem
et beneplacitum inclina: ut totam te
illi impendas: et queque est pro illo
illata fuerit constant: et deuota
mente feceris: ut ipsius beneficiis ali-
quatinus respondeas. eius quoque rediatorum
fias. **Ut ergo aureum sis rediato-**
rum etiam spiritualis sapientie habere stude
auxilium: non solum sapientia tua lutosam sed
auream non terrenam aialem. dyabolica
sed spiritualis et divina. **De hac spirituali**
sapientia abyssus humane sapientie dicitur.
non est in me: et magis id est amantissi-
mo vitarum dicitur: non est meum. **Abiq-**
uenda est igitur haec sapientia carnalis et co-
mutanda pro hac spiritualis: et sic
emendum auxilium mundum ignitum pro-
batum. ut locupletem fiamus: et hoc
auxilium possideamus. **Post sapientiam**
spirituale et morum emendatione
ad hanc veniendum est patientie virtute:
ut libenter immo hilariter quolibet
aduersa seamus: et in huius propter christum
gaudeamus. **Ita gradati et paulati-**
ter aiam peruenit et mudat ut
tota gratia sua quod bonorum est auxilium immo
aureum ipsius rediatorum fiat. **Inquit**
quoque et ascensum in ea purpureum. **As-**
censum in aia facit cum per eius gra-
tiam superna desiderare hanc facit.
Sed ascensus iste est purpureus.
id est rubeus. **Datur ei in medium**
aia tribulationum et detractiones
a malis. quod deuotioni illius inuidet:
eo quod bonum ipsum non diligat nec
facere velit: cumque malorum iuuia
audit: quandam perturbationem
mentis et ruborem confusoris ab
eis accipit. **Est autem purpura**

ita rubea: ut tñ videat rubor il
le diffusus et diuisus. Ita i sñ et de
uò aia diuisus e rubor: qz vn ru
bet ex viciòrū iaculacione: inde
etiā. q erga eos ardet q cōiungat.
ruber mlt. Itē rubet ex desiderio:
q attendi ad supna et eterna.
Quisi sūt isti rubores et oēs pñosi:
ut meito decorēt aiaz deuotā. & pur
pue debeant xpai. **Huius** aie media.
cūte sūt ista. Media at h. opera
de gñe bonoz sūt: opa sñz cōia q
bono & malo aio sñz pñt: sicuti
sūt vigiliæ oēs ieiunia eleosime:
et filia. Ita dñt cō ista cūte: ut
sñz i caitate fiat: bñ uerōe. Itē sñz
i hys nō scandalizent vel ifmet:
sed ita sint strata. id ē cāta eqūitate
et discrezione fñā. ut tredit aia i
hys oibus sine qñela: et oportue
nouit illa exēe & itā itmittē.
Bñ media ista. cūte est cōstita: si
ita fuerit ordiata. **Facit** itaqz sa
lomo nñ scilicet sibi de lignis libani.
colupnas argenteas. & clātorium
aureū. ascensū purpureū. & media
cūte pñt: cū aiaz grē pleitudie
et spualibz epulēditat. et de exēpli
et doctña pñtōz i fōr. ut alios
edificāe possit: cū vñtū deoē
hāt ornat & pñtōe roborat: et cū
tā mūdā hāt facit. ut i ea qñstāt
& clātorium habeat: tā sublimē
et pñtōsa. ut p desiderio supnoz
et caitate pñtōz. atqz tolerā
tiā maloz pñtōe pñt: tā dis
cretā et sociale i exteriori dñfate.
ut et dñno cōspectui placeat: &
pñtōz oculos non offendat. **De**
mō proficiēdi et de exēplo pa
cie & eius pñtōe Cam xij.

Egredimur et videte filie
syo rge salomone i dñā

quo cōnat eū mñ sua i die despo
sacōis illius: et i die leticie cordi
eius. **Exhortatio** ē ad fideles et de
uotas aiaz. ut pñderet et deuota
mēte pñtēletur deoē & gloriā
ihu x: quā i celis possidet p pe
nā sui martirij. **Hec** aie filie
sūt syon. id ē supne illiū ciuitati
que deū specular: q ē mñ mñ.
Hec spualit sūt rñate. & xpo
ad hō regnate: ut filie & hēdes
illiū visiois sint et bñtudinibz.
Hys dñ ut fide et desiderio a tñs
egrediantur: ad supna pñderāda:
et dyadema mñ salomōis. id ē x
q nos redemit et pacificauit
pñtēlandū. **Q** filie syon egredi
mñ. de cupiā cūth. de asuetudine
viciosa. de cordi ceitate: et videte
id ē spualit pñtēplamū rge mñ glo
riā. illiū supne leticie felicitate:
et i egrediendo sitis alacres illa
dulcedine et delictōe trahi: qñ
sic gradiamur ut a vobis egre
diamur. **Aliq** ei gradiunt sed nō
egrediunt: qz nūc pñtēdūt nūc
retrocedūt: nē rñisse nē dñfor
te i cedūt. **Intēdū** ei aliq bonis
opibz i fñstut: et mala etiā cō
mittūt. **Q** quādā ei mētibz ig
nauia et ceitate mala mñ
tauet cū benefare studet: non
attendentes q bñ malis admix
to non placent. **Itē** aliq ad q
libz laboriosa nīmū inualidi sūt.
et a pusillā mūtate sps tā corpi
guamē aliqd fñe q voluptibz
suis rñsistere difficile pñt: et i
tēptōibz delatē vel cupis
centibz: mñ rñsistentes passio
bus suis et motibus. **Q** qñtū
supai se paciūt i mñmibz. tñ
de pñtā et vicia vl tēptmēta

si cū caitate fñā ita fiat: ut

fuit debiles: et ad grediendū et p
grediendū iſufficiens. Alij min⁹
progreſſiunt: qz nō rē et diſcrete
grediunt. In aliqb⁹ ei bonis opib⁹
min⁹ utilib⁹ magis ſe exercent:
et i alijs proſectui ſuo magis ſuē
tib⁹ ſe negligūt. Laboib⁹ corp⁹
iſiſtūt. et vītes aīe et pietē negli
gūt: cū corp⁹ exat⁹ ad modicū
valeat: et pietas magis nra ſit.
Ite. quia cordiſtudiā et cūſpectio
nē nō hnt: p hac negligētia i ml
tis deliquit. Et itē aliq. cū queda
pua et leuia valde ſolliat ſūt. et
maiora nō cauet nō agnoſcunt:
q camelū gluantē. culicē liquat.
Hij at omē et ſigradiant. nū ſe
ſemp remanēt: qz priſtanōs mo
res et iſpōnē ioluta atqz corpore
nō rliquit: ut emendatis moib⁹
et mūdatis cordi ocul. egrediāt
ad videndū deū et ſalomōnē mīz
dyadete cōnatū. In pmi⁹ ergo
nāe ē. ut ſic bō faciām⁹. quātū
a malis declinē⁹. qz nō bñ pgre
di. q nūc itēdit. nūc corrūit. **I**te
oī ut genua debilia roborēm⁹.
et minia puſillatē et iſirmi tē
taueam⁹. alioqñ a nobiſp⁹ nō
egrediem⁹: ut ad hac viſionē
ptingam⁹. **I**te. grefſus rectos pe
dib⁹ nriſ facē debem⁹: ut ea
p que maxie proſicē poſſum⁹
agnoſcam⁹. et illuc grefſus mē
tib⁹ dirigam⁹. hō ē ut corrigēdis
moib⁹. mūdādo cordi. agēde mīz
iſiſtam⁹. **S**i ſic gdim⁹. vtiqz a
nobiegre diam⁹: et vidē rge ſa
lomōnē potēim⁹. mūdatis cor
diſ oculiſ a teatē et priſtiſ af
fab⁹. **T**ūc eiū vidē id ē aſteplai
potēim⁹ p ſublimitatē mēt⁹
fulgentē i dyademate id eſt.

aureola: q i hac vita cōnat
eū mī ſua iudea iſendo ei mar
tū: p quod malē ei ſubtrahit cōnā
et gloriā. **Q**uia eū martio cōnat
tpe paſſiois: tū dyadete cōnat⁹
ē i die ſollēnitatis et leticie glo
ſe aſcēſiois ſue. **M**ag⁹ quippe ſol
lēnitatis extitit occurrētib⁹ aīi
b⁹ ſupn⁹ regi ſuo et dñō cū
tūmpho redeptōz hoīm viciat⁹:
mag⁹q leticia tū ipi⁹ redeptōz.
qz aīiū eorūde pro redept⁹.
Un de pō dī. qz ſuocet illos tūes
dicēb⁹. ut ſibi agtulent⁹ et agnau
deat: de iūento et redepto hoīe
quē pdiderat. **H**ō ē dies ſollē
nitatis et leticie: ſue deſpoſa
tiois et leticie cordis ei⁹. **T**ūc
ei ſponſa. illa ſupnā vīz etiam
angeloz ſibi deſponſat: et nup
cias illas adiūt et illi ſe copulat:
a qbus rūter ad nupcias hoīm
i fine ſclī. qñ ſponſa iſta illi ſpō
ſo ſociabit. In die aut deſponſa
tiois illi⁹. et leticie cordis ei⁹.
Quātū i illa deſpoſitioe fili⁹
dei leticiā cordis. id ē gaudium
huānū ſq ſcōm q hō accepit:
qñ ad gloriā redeptōz i ſmo
nō expmūt. ſenſus nō capit. **E**t
ei erit redepti ei⁹. de tātis eī
leticia ei⁹: et qñ de ſalute vñ⁹. **H**pa.
qſqz gaudeb⁹. tū et magis gau
dium de ſingul⁹ eoz habebit. **Q**
ſilie ſpon hac gloriā et leticiā
rēis vñ iſideate. hō exēplū cū
aduſa patim⁹ vobis pponit:
egredim⁹ ab iſpōe vñ et i panā
ut leuit⁹ ſeāt⁹ illata vob mala:
videte rge vñ p vob paſſū:
et p paſſionē gloriā et honore
cōnatū. **E**t cū p pietē aliq patim⁹:
i cogitate quālē ille ab iſpō

psecutione et adulatione pro vobis
 sustinuit. Si ei deus passus est pro hoc.
 quanto magis homo pati debet pro se. Exi-
 guum et breue est quod pati potestis in
 mensum quod pro hoc expectatis. Nomen
 tamen et leue tribulacionis. magnam
 glorie pondus operatur in vobis. Cogite
 etiam. et leuit feretis momentaneum.
 Cogite pondus. id est magnitudinem
 glorie. et leuis sit tribulacio quam co-
 mutat vobis remuneratione. Dum patimur
 conamur. Tunc et vobis fit dyadema.
 quo conemur in die sollempnis quod de vo-
 bis erit cum de corpore egrediemur. vel
 desponsationis illius. cum de nuptijs
 ecclesie militantis transibitis ad nuptia
 ab triumphans. Igitur o filie spon-
 prudetes vigiles. lacrimas vestras ap-
 tate. oleum bonorum operum et lumen caritatis
 vobis parate. et sit sponso et sponse ob-
 uia exite. tunc eritis cona glorie in
 manu domini. et dyadema regni in
 manu dei vestra. *De humilitate ex-
 teriori et interiori et de repleta eius
 desorptione. Capitulum. xiiij.*

La. iij. text.
Qua pulchra es anima mea quod
 pulchra. Comedat et anima pulchra
 dupliciter decore. quod vix et foris pul-
 chra sit per sanctam iusticiam. et intus per
 simplicem intentionem et mentis humilitatem.
 Est itaque hoc exterior pulchritudo anime.
 cum temperantur viuunt in omnibus. cum vult
 vultu et vestitu tenui. cum cauet
 omnia superflua vel reprehensibilia.
 et excoit iusta et honesta. Ite de-
 corat hanc. cum iocunde per se et pro
 proposita est. cum socialem et amabilem
 se ad omnes exhibet. neque ledens.
 neque cruciatus. omnibus propicius.
 et omnibus pro posse subueniens. Et
 ite. cum est prudens. pudica. mitis.
 mansueta. et ceteris bonis moribus
 orata. Habet ite decore exteriori.

cum huius honestate et habitu. gaudet et
 gestu. hilaritate in vultu. quies non
 prurientes. oculos non subiles
 vel curiosos. linguam eruditam et a-
 vbi leuibus vel inutilibus temporibus.
 et bonum et salubra presentem. Venit
 tunc et hanc. cum non tunc in suam rationem
 vel iracundiam. cum non intendit non de-
 hinc. non iudicat. nec illa tractantibus
 aurem accommodat. cum iustitiam cum
 omnibus non solum non sine querela. si-
 etiam cum gratia. Est ite pulchritudo.
 fruens est in bono opere. dei fruens.
 in fine caritatis occupatione. omnibus
 agendis strenua. fruens et dis-
 creta. Est alia interior pulchritudo.
 cum in omnibus que laudabile gerit.
 finem oculum id est intentionem huius.
 non ab omnibus laudari affectus nec
 curans. sed laudem que a solo deo
 est quens et superna tamen appetens.
 Cum itaque foris pulchra sit per opera.
 magis decoratur et placet intus
 diuinitus obtutibus per intentionis
 puritate et humile mentis sensum.
 quo et magis agit et sibi semper
 vilescit. Que mentis voluntas tanto
 purior est. quanto de fonte amoris
 et radice suorum prodebat. Amant
 et et deuoto nunquam quod huius sufficiat.
 nec magnam reputat quod gerit.
 quod iocunde se iudicat quod desiderio
 ad maiora semper anhelat. Est
 igitur humilis quedam deuotio. que
 dicitur voluntaria. quod coacta. Coac-
 ta est. quando homo per infirmitatem. per
 fronen suam ante oculos sibi ruoribus
 quod iustitiam mentem. et cum bonum sua o-
 culos magis humilitate facit detruere
 et et sibi vilescit. In huius et si co-
 acta est tamen perficitur. ut hanc mens
 aliquatenus consequatur. Si tamen per negli-
 gentiam cesset cogendi magistrum.

statim ab ea dilabetur: et ad pristina
supbia sine remissione deducetur.
In aliquibus vero non cogitur: semper
mente sursum ad alta consueti super
bie tendente: non ad humilitatem infima
deprimi et submitti valent. **U**ta est
ei superbiis humilitas: et si ad eam aliqui
ascendere conentur: illico relabuntur.
Ad quam non ascendunt: quia infirmo
desiderio ad hanc tendunt. **V**olunt ei
et non volunt: sicut salomone ait de
pigro: vult non vult piger. **V**oluntaria
est humilitas: cum ex rationis ductu homo
videt quod infirmus sit et peccator. et quod
iuxta iob non sit auxiliatus sibi: et hinc
rationis voluntas sentit. homo quod videtur
diligat et despicit esse eligit. quia
sibi sic expedire noscitur: libens quod
se humiliat: quia illustratus per gratiam.
humilitas sit et alia bona iam amat. **N**on
est autem coacta humilitas: quia ex
tuffo iam tepore. et debilitatis virtutis
passionibus. ad hanc libertate spiritus
animae pervenit: ut bonum eam delectet
eius sapiat. **E**st utem alia sublimior
humilitas: quam non coacta non rationis
ductu tracta. non solum voluntaria:
sed fruens est et deus. **U**t ait habet
perfecta anima: quam tanto est humilior. quanto
fuerit devotior: et quantum crescat
in spiritu et agnitione: tanto perficiat in
humilitate. **D**ea enim gratia non extollit
sed humiliat: quia hominem sibi plenius
demonstrat. et sublimitate eius
intelligens. videt quod exiguum sit. quod
de ea capere potuit. **Q**uatum spiritus
les epulas edit: tamen esurit. **Q**ue
quia nunquam ad plenum apprehendi potest:
nunquam desiderium sufficit. **V**nde
hanc semper humiliat: quia semper eius
deliciae minus quam desiderant habundant.
Humiliat itaque etiam animam
de gustata gratia. prout desiderata bonorum

483
exempla. **I**ndesideratio pergrinationis
et multimode miscelae humilitatis. bonorum
supreme felicitatis. et desiderium lib
tatis: quod sit liberabit a frivole cor
ruptionis in libertate filiorum dei.
Ania tunc purgata tenebris delationis
bonorum spiritualium tamen desiderare novit:
et tamen in amore horum atque in affirm
ututem transit. **H**umiliat hanc amor
et quod pro ipsa humiliatus est: humiliat
amor ipsius virtutis: quam tamen am
plectitur: quia et specialiter hanc amat
et habuit: unde et singulariter virtus
et dicitur est. **P**lacet omnia ei humilia: quia
intelligit hanc sublimia. **S**at enim quod mox
ut humiliat: itus exaltat: quia
et affilatur. **E**t in regno celorum id est
in patria etiam erat minimus et humili
mus: cum esset magnus et altissimus
filius. **S**pūs et quod hanc attendit
ad illius amore. instruit etiam ad
illius humilitatem: quod quantum est plena.
tamen eligit esse abiecta: quantumque est
beata. tamen est spiritus pauper. **N**ec enim que
spiritum et huius prout non amare quod et
amat et huius. **C**eterum est convenientia
amoris et humilitatis: ut quod altum
horum habuerit. necnon altum habere
cōprobetur: et quantum habuerit unum
tamen habeat alium: ut si vult amare
vult sit humilis: et si minus sit humilis.
minus amare iudicabit. **P**erfecta igitur
anima quia diligit humiliat: et propter
hanc humilitatem que de radice
dilectionis procedit merito dilecta et
pulchra vocatur. **C**uius dux pul
chritudo emendatur: exterioribus
vix operibus. et interioribus humilitatibus. **E**t mei
to laudatur que et magis agit. et humi
lit de se sentit: non alta sapit. sed
humilibus sentit: et in omnibus humi
lem sensum gerit. **Q**uod autem tre
na despiciat ut mentis agnoscit.

Oculi tui **Capitulum. xv.**
colubaz: absq; eo quod i
nfectus later. Habet etis aia o
culos colubaz: qz simplr ista t
rena ituet: n' ad h' desideo ai
pidit' rapit: ymo modias co
teta e: aliena no ambit. Non
fert' desideo ambigoris vl' diaaz:
vel alicui' delcancis carnalis.
Inteior mentis sufficiencia pla
titu aspectu facit exteiorē: ut m
trena oculos habeat colubaz:
sit i cupidis appetitus trena
oculos facit miluoz. No hac af
fligit reru aia: no verat amor:
non fatigat occupacio. agag qere
et secute fruit. du ista no qut:
no ciat n' occupat. St ei i iob
legit: ho nascit' ad labore: ams
veo ad volandu. qa q' hoiesid e
huani carnales fut: i mudoz
desideo et occupacione labore
hnt. Boi vco du h' no amant
vel desiderat: ab hoz afflictione
evadit et auolant. qal ex cu
piditate q' radit e om' maloz
labor iste nascit': boni vco sti
sp's r'novacione et subleuacione
ad huc volatu et libere nascit'.
Isti fut q' ut nubes volat. et qsi
colube ad fenestras suas: quia
ad celestia desidea subleuant:
et ad ifima nulla cupidite ferit'.
Que volatu et assem colubinu
sp's scus i aia opat': q' p colu
ba designat. Ips iste oculos ex
teiores simplices facit. iteiores
apit': qz sensus hois illuina:
et ad itelligenda et ap'hedenda
spualia et supna prouelf. Odi
igit' deuote aie colubaz sunt:
qz sensus ei' p spm scm illuati
et edocti fut. spualia sapientes.

illa quentes. illis itendentes.
trena calcantes et despaientes.
Sapiut ei scdm spiritum illa
sapia: que pax e et vita. I sapia
vita e. quia aiam viuificat: pax
e. quia illa tiquillat. pponit. mo
dificat. pasat. iocundat. mudat. p
uehit: beta facit. Non e singularis
h' et segregu sed colib: no sua sed
alioz qens. no astuta no mali
uola. sed pua dulcis amabilis g
ta: no obstata. sed suadibilis.
bonis s'enaens. bene volentib'
acordans: felle caet amantudinū
et pturbacionū: q' i se h' amor
trena. Deu sapit. deu agnoscat:
adeo et i deo e. On eius oculi id
e sensus dicit' colubaz id e
sp's sc: qz p huc videt et itelli
git. Ista colubaz oculi id e sensu
spuales. ista sublimitas. ista
metis ~~stabilis~~ tiquillitas
ite o aia e: absq; hys q' irriset
latent. Illa eni que cu r'o sece
te i cubili cordis vfas: q' fois
exponet qat. Illa mutua s'a
bulacione. ausum loquendi ad
eu. solacione ab eo acceptam
sue ruelacione. unitate aior.
acordia volutatu. amore mu
tui. zelū iusticie et aiaz. visiois
et fructionis dei desideū. pe
gnacionis rediū. dissoluedi
cupiditatem: quid fous itelli
gat. vel vbis expmat. Nūc aie
tli sensus ut itelligat scriptas
apit': nūc de occultis sue du
bys istruit: ita nūc deo unit.
ut vnus cu illo sp's effiat. nūc
ita a spū absorbet. ut i carne
amorai se no r'colat: nūc aliq
archana dine ispiacionis agnos
cit q' prius no agnoscebat. Nūc

aut ita deo iungit: et iunctū si
bi deū sentiat. et omē voluntate
suam ita i deū trāfert: ut dei
voluntatem vel itelligit. vel
ad suā hanc i flectat. Ex ea ei
pūte cordis qua dei voluntati
i oibus concordat. eā hāc itelligit:
eāq; ad suū placitū flectit digna
fit. Nūc itaq; deū sibi p amore
iungit et attrahit: ut q̄ hūc solū
habeat credat. Nūc ita i eū dila
tat et iūnit. ut i eo p tūte omē
hōies cōphendat: oēs q; lūe quo
illustur videat. et oib; vna et
fili cūitate cōpacat: et cōsedat:
ita itenāone suā i eū dīgat ut
peū videat: et ita plūes sicut
paucos cōphendat. Quā tūc que
dā postulata obtinet p̄t fidei
sue magnitudinē: qdā p̄t pro
fundā hūitē: quedā p̄t i por
tūitate. In dū deuotione et i
mēsi desideiū istācia ac fluore.
deū q̄ cogit. In dū eū flectit
vboz cōpositione: et blanda suē
causa locutione. In dū oīsa iū
ta causa misendi et rōe. super
aliq; ub; postulata. accipit cōso
lacionē: s; aliq; bus nē etiā nūc
dubia reuelacionē. In dū exau
diat se itelligit: sed modū nescit.
Sic thobias ignoruit se exaditū:
sed de mō nō ē ei ruelatū. Cre
didit ei hūc eē modū ut morēt:
cū pot; eēt ut illūināet. In q;
busdam fōe deū p̄piciū sperat:
eo q; se i orādo cōsolacione p̄ueni
et iuuai sentiat. In q; busdā obti
nendis sentit oportē flecti: et
p̄tribus diutius pulsai. In q; bus
dā expit eū q̄re et virū desideari:
q; sepe orōis. eius cōponat vmdite.
In aliq; bus iē ip̄i p̄finitē r̄sisti

184
nō posse: etiā si moysen et samuele
i cōspici eū s; t̄atē attingat. Ita et
huiusmodi familiaria orōis medicāoib;
et igniaonib; secretis: latet iūntisq; i p̄nti
i aīa p̄f̄m. Que p̄o de futuris late
ant: ab oculis oīm viuētiū absto
dita sūt. Modū ei apparet quid tūc
ei: q; cū i vīta deus apparuerit filiis
ei ei: q; sicut ē eū videbit. Tūc
p̄f̄e dō assilabit: cū nūc ex p̄te as
silat: q; cū veniet quod p̄f̄m ē.
euacuabi qd ex p̄te ē: et cōgnosc
sit: et cognita ē. Tūc videb; quo p̄
i filio. et filius i p̄re: et sp̄s s̄c̄s i
viroq;. Tūc deiq; s̄c̄m t̄ritate
videbit i gloria sua. **Quo a xpo**
P orem mediciones sancte ob
Capilli timeant. Ca. xvj.
tū sicut greges capraz:
q; ascendent de monte galaad. Ca
pilli sponse sūt medicōes sancte:
q; sicut capilli cresant i capite:
ita oīunt i mēte. Capilli cōpa
rant caput p̄t quasdā filia nē
Capre ei iquendo pascua. alta
motū atq; arboz p̄te solent et
etiā rīnat: ita medicōes s̄c̄e s̄p̄
ad alta tendunt: et ad sp̄ualia atq;
celestia iūestiganda et cōgnosceda
laborat. Que i q̄ntū p̄ualet capē.
studet rīnare. id ē retractae et
recoGITAE: et a ventre mentis
sursum ad mētiā rīnare: atq;
ad sapore et edificacionē h̄ tere
atq; cōminuē. Arbores ipe boni
sūt: i grā crescentes atq; sublimēs.
Quā itaq; aīa deus hōs attendit:
hōz s̄tate meditatur. et ad eoz
ymutacionē se eige nitit: hab ar
bores medicōe ascendit. Quā q;
mētis vigore cotidai p̄f̄m. et
rīnouacionib; eozū sp̄ualib; viuere
cōsiderans diligit. et i mētiā p̄t
et imitacionē iūfinitit: q; abū

quo nutrantur ab eis carpit. Et ei
bene agentes attendit. et eorum vir-
tutibus deuotione et iustificatione de-
lectatur: ipse per hos nutritur. atque ad
bonum et profectum iuuatur. **Montes**
quoque iste capre ascendunt: dum medi-
tatione anime sublimem persequitur vitam et mores
inspicit. et ad hoc ascendere cupit: bo-
nus se iungit: horum confortium. solacio-
rum colloquutione orationem expetit. Ita ca-
pre iste arbores siue montes ascen-
dunt: ita semper alta petunt. et acceptis
fructibus superna percipiunt. et horum delectantur
aspectui: reficiuntur pastu: renouantur
desiderio: perficiuntur exercitio. **Sursu** tendunt
et semper proficiunt: quia semper bonos
attendunt: semper rectos semper alacres sunt.
Ubi est iustificationis sit aliquis. quales
inspicit quales attendit: et qualibus
familiaris se iungit. **Iste** capre meditatio-
nes viri sancti: ascendunt de monte galaad.
mons galaad xpm significat. Galaad et
interpretatur acuius testimonium. Et sancti in
christo coacuantur et congregantur. et hinc
ihesu testimonium et fidei eius atque operum.
viri utique lapides: et ad edificium
celeste pertinentes. mons galaad
vltima habuisse legitur. Et xpo ubi
rume pascat: qui non solum exercitio reficitur:
sed etiam gratia infunditur. Nullus
ei sanctorum sit christi exemplo edificatur.
quia nullus tanta humilitas. pacem.
obiam. mansuetudo. caritas: et omnium
perfectio virtutum erat. In ipso quoque omnis
plenitudo gratie fuit: adeo ut de
hac plenitudine omnes accipiant:
quod quod gratia hinc. **Hic** est mons dei
mons pinguis: non solum in se pinguis.
sed etiam de se alios inpinguit.
quosdam lacte gratie nutrens: quos-
dam per uberozem dulcedinem sapie
reficiens. **Uberrima** igitur fuit pastura
in hoc monte: sed videndum quo de
eo ascendunt capre iste: meditationes

vir deuote. **Iacet** anima et in ymagine.
quoniam terrena atque carnalia cogitat:
furgit vero et in altum ascendit: cum
spiritualia meditat: et in alta mente
versatur. **In** carnalibus utique cogitationibus
a nobis deprimimur et deiciamur:
ad spiritualia adeo subleuamur: quia
a deo sumus et in anima surgunt medi-
tationes bone: a nobis carnales et
male. **Non** est enim in nobis hoc est in carne
nostra bonum: quia stultus est ratio nec
huiusmodi cogitationes parit: sed spiritus
et tribulos nobis generat. De cor-
de quoque exeunt cogitationes male: si
ut etiam per angelos malos suggestio-
nes. **Cum** utique anima de peccatis peccati-
bus expugnetur seu de peccatis se cor-
rigat et custodie exponit: cum de
lacione alicuius virtutis. siue stu-
dio proficiendi accendit. cum ad
passionem proximam. ad zelum iustum.
ad amorem dei vel desiderium vite
eternae mouetur: cum aliqua deuotione
vel dulcedine spirituali afficitur: cum
instruitur. cum illuminatur vel ad aliud
bonum excitatur: tales meditationes
et affectiones a christo sunt. quod loquitur
in anima cogitationes pacis: et cum
spiritus suggerit huiusmodi omnia in occultis.
Cum ergo huiusmodi sentiuntur in mente:
tunc utique ascendunt de monte galaad
capre: id est a christo oriuntur et ascendunt
surgunt meditationes sancte. **Et** ei ma-
neat in christo. et xpo in eo: hic fert fructum
multum. **Hanc** meditationum: et in
quo hec meditationes congregantur
et coacuantur testimonium habet
quod xpo in eo maneat: et ab illo as-
su hanc meditationum habeat. **A** christo
ergo sumus et ascendunt. quod eas nu-
trit: et in corda nostra surgit et as-
cendit. **Quia** nunc eas per se suggerit:
nunc orandus est ut eas largiatur.

185
Intendū ei grā i hoīe dormit. 2 susti-
tanda ē ut huiusmodi meditationes
ab oculis fuggeat. Dormit ei ut
dū xps: ita ut spū ei nō loquēte.
sed vento contrā flante opiat
nauicula mentis fluctibus tēpta-
cionū. vel malay cogitationū: vñ
suscitandus ē ut hys ventis. et
mai hāz pturbationū iheret.
et tñquillitate i mēte faciat. **A**ia
itaqz orate 2 xpm pñ istancā sus-
citante: recipiūt cogitationes spi-
rituales et desideate. **A**scendūt ei a
xō suscitato: 2 p orōez ppias factō.
Et videas qualiter istancā aia pñb.
alia post aliā surgit et ascendit.
et qd motū orandi fuit: tot meditāoes
surgūt et ascendūt. **E**t istancā aia
et multiplicatē pces. multiplicat
hec meditāoes: tandē qd i aia ita
densant: ut iā imēso agmīe hāz
vallet: qd pñs sola rēpēdebat.
Quia ergo a xō sūt et ascendūt i
mēte meditāoes iste: ascendat aia
i mōte istū: maneat i xō. tuoret
xpm. **S**ublime orandi officium
accipiat: sola orat. exclus vñ et
semotis oibz occupationibus. i
mōte ascendat: vba xī i pñ ma-
neat: aure cordis legem ei audiat.
et mādā pñt dei: ut qd pete voluit.
fiat ei. **E**t ei lege dei audit. orō
ei acceptibilis ē: et qd mādā
i pñt exaudiet: et a mādans ope
i pñt erudiet: i pñt iusticiā
dabit sapienciā et spūaliū no-
tiā sicut ait salomō: 2 i pñt
mīstra a mādans dei itelligit. **I**ta
de hō pñgū et vbei monte aia de-
uote orante: ascendūt capre iste
id ē meditāoes sctē. **M**aligno at
spū suggerūt et surgūt cogitāoes
iurles: deuotiōis pñguedmē ex-

sistētes: et bonay meditāoes exti-
guentes. **H**ec sūt pñs ille amale-
chitay. **A**malech i pñt pñs lā-
bens. **A**mbut ei et pñt suauitate
vnguēt: i pñt vntione spū
scti. **C**ont quas cū moyse pñgadu
ē orōe: et manus leuāde cū corde: ut
oem et pñt mādāta ope pñnuis.
Si vñt ad deū leuem: 2 nō lasse-
mur. supabim: si ressem: vel seg-
nū egeim: supab amalech. sicut
ibi gestū legim. **C**onfrās mediā-
ones sine i pñgatione amalech
possidemus qēte: qñqz illo nobis
congreduente. et nō supato nūc p
ualente. prout oratio et manus
i orando rmissus fuerit subleuāt.
ita ut aia hās expiat vñtitudēs.
et nūc supiore. nūc se videat i pñt
re: nūc delatatione spūali affia:
nūc malis cogitationibz occupat et
pñt. **S**i tñ i orando nō cesset. nec
lassetur: nō dubiū qñ amalech
supētur et effugiet. **C**onqz p mñz
negligēciā et cordis dissolutiōez
a bonis cogitationibus ad vanas
et noxias dilabim: qñqz adūsāo
tēptante et eas suggerente. **I**ntendū
stigit ut longo tpe mens a grā
exsiccata. 2 spūalibz meditāoibz
destituta: suauē illā dulcedinē
nō expiat. **P**ro qd tāto hūilius ē
orādū et istancā: qñto ignoam
vñtū huius defaū aliq mō causa
sim. **P**uar ei aliqz grā pñt aliqz
latens pñt. vel pñt ingratitudine:
i digne p hāc sct opando. vñ largi-
torū grās non ~~endo~~ reddedo: vel
qd hāc nō sct det. qñt i pñt carnale
delatationes admittit. **C**ū ergo sic
citās hē euēnit. et sct aia sct tra-
sine aq sct fuit: expandende sūt
manū ad dñm i orōe: et cū helis p

ficatate tūm ānoꝝ pluuiā postu-
lante ad oracionē ē secedendū: 7 p
pluuiā grē postulandum. Ille pue-
rū misit utm atq; utm ad probadū
si pces eiꝝ eent exaudite: n̄ fm̄
ē an septimā vice. Ita mēte longo
tpe fixata a deuocōis grā orādūc:
et multis viabus īsistendū. n̄ a p
ce cessandū: don̄ qes mētis. q̄ p sep-
tenariū itelligit recuperet: 7 grā q̄
septiformis ē opet. Sine ei magna
īstancia et laboriosa pte. exsistata
mens agtia nō mētū illā rāpe.
Nō at deuō pte valet illā rāpere.
cū deuocione et dulab⁹ illis affas
nib⁹ destituta s̄: si labore 7 īpor-
tūte nātē ē ut deuocione rcom-
penset et ita si nō p̄t aūciāam:
p̄t īportūte in quod petit acci-
piat. **E**t vob pces eiꝝ exaudiat:
nātē ē ut deuocione locutionis co-
gicōis et etiā opis āputet et cū-
cidat: ne locutione dissoluta s̄ vana
supflua vel noxia loquens: ne
quodq; sine custodia cordis s̄ idint
quaslibet cogiones admittens. n̄
s̄ hys discernens. vel sibi caue: ne
etiam mollis et dissoluta s̄ iope.
nō quod expedit sed qd̄ delectat tra-
tans atq; agens. Hāc ei custodia
et cūciāsonem illā. monis ille nōt:
i q̄ helias hāc orōez fudit: et quod
postulauit accepit. Interpretatur
ei carmelus agnicio cūciāsonis.
Et īse ista circūcidet et āputat
nō nouert: exaudi digni nō fuit.
Sūt quippe montes gelboe. s̄ qd̄
n̄ ros dndit n̄ pluuiā grē teo
q̄ teus proiectus s̄ elipe foratū:
id ē custodia et vilis circūspectio.
Sine custodia ei n̄ aliā vtiū cō-
srendz: n̄ grā āphor acquitur.
Igit aīa cūspecta. videat et cir-

cūcidat supflua et noxia: p̄nib⁹
utū et utū īstet: n̄ cesser. **A**scen-
dente enī p̄mo pua nubecula
grē. tandē erūpat et sequat īme-
sitab salūris pluuiē: 7 plene mē-
te n̄ riget et īfundat: que diuici
fuit. noxia et defū grē arueat.
Hic igit graciā postulet 7 expec-
tet: hinc seipsam ad hanc p̄act:
et qua caurela ad meditaciones suas
redeat asidet. **E**t ita potissimū
fiet: ut ad nuprime habitab in-
primis rcurrat. **N**ec nāq; tāto
rapiūt facili⁹: quāto habitē sūt
facili⁹ viani⁹. **A**d r̄mociōres vob
et retro habitab: difficilior ē re-
cursus. In hūc modū melior ē
orōis finis. q̄ p̄ncipiū. Ita ap̄o
q̄ p̄ncipiū et finis ē. 7 p̄ r̄pm:
aīa diligens et sollicita obiect
ī se bōz meditacionū ascensum.
**De discreatione cogitacionū
et quō ad hāc veniat. Cam**

Dentes xvij.
tū si greges consap:
que ascedēt de lauachis. **D**etes
sūt discreationis distrūssiones: 7
qd̄ meditōes spūales et cogi-
tiones cordis terūt et amīnuūt:
ac an pūe an vēat bone sint
distrūūt: an adeo sint. vel a spū
malo. vel a corde huāno. **M**alus
ei spūs quasdā cogitaciones suggerere
nouit. que spūales videant: et
huānus spūs itdū se spm̄ fm̄ ēe p̄lat
et mentit: s̄ i iob legit. **E**n venter
meus q̄ mustū. **Q**uod etiā rpi he-
liu stigit: q̄ h̄ vba protulit. **Q**uod
ei p̄tūre sp̄s sui protulit: a spū
frō 7 dei zelo dice se credidit. **P**oen-
trē ei finis cordis: p̄ mustū fuor
sp̄s s̄a itelligitur: quo se ititai pū-
uit. cū p̄i cordis īpetu mouētur.

In multis libris cordis motum.
sive eam alicuius viam. hō sequit.
et tñ spū scō se mouet arbitratur.
Deōnes etiā iudū mala sub spē
boni occultant. ad quedā bonū iudat.
sed ut ad malū pducant. Futura etiā
nūciat. Quedā ei futura pūtiat
pnt. qz iudū ea sciūt. quedā p
subtilitate ne iuespant. quedā
reuelatibus angelis sās discūt.
quedā ex causaz euentibus. que
dā ex nālibus hoīs. quedā corānt
ex disposicione aeris. Diu aliq
sicut fuit iudicat. ut tandē cre
dulam mentē fallant. Falsa ei
deuotione decipiūt. qz quasdā
orationes et meditāones dulce
affm̄ prouocātes. et etiā lacrimas
i aīa produciūt. ut vel mētē
terrore vel elationē. seu corp⁹
pducāt ad debilitatē. Inēdum
de scriptura aliqd flā iūpretat.
oē alit̄ itelligendū. vel ex hac
alit̄ q̄ veritas h̄z suggerit agendū.
male quosdā de salute aliorum
sollitāt. quos ad iūsiōnē vel
edificationē aliorū longe positos
accendūt et iūtant. quatin⁹ a
q̄te mentis et utilitate p̄pria
eos deiciāt. Quid negotiū quasi
diem quandā i aīa depingētes.
occupacōi p̄stie salubri⁹ atqz
utili⁹ iūnuat. Cū itaqz aliqd no
bis agendū suggerit. ppendere
debemus. utrū aliq sui pte iūdis
creto se misceat. vel dolus iūmi
ti se iūeat. et plene illud disrūt.
si cū debito tōre et cautela fiat.
si nō tñ m̄a q̄ etiā aliorū utili
tas i hoc consistat. si hūana laus
vel ostentatio furrīpiat. si vā
tas vel leuitas aliqua iūpellat.
si a scriptura vel ex s̄toz i nullo

186
dissenciat. Quidqz aut a malo spū
ē. aliqua pte flm̄ deprehendi potest.
vel p̄ciliū eius de futuro pendet et a
to denudabit. quia fraude suā dete
gendo iūmicis quod occultauēat ap
tus suggerit p quod agnoscer. Spūs
quoqz suis diuisis modis opat. i aīa.
vñ agnoscente s̄t eius opaciones et
discernende. Concurrit ei iudū mētē
tōre pene i iudū accendit ad dei aōrē.
n̄ tñ multū p̄bet cognationem.
mouet mētē et iūtat ad bonū et
ad deū i n̄ tñ statī facit hoīem p̄fctm̄.
Nō ei plena ē h̄z agnicio. si iūcū
atqz iūtatamētū ad bonū seu cōso
lacio. qz h̄z qnqz iūmū aliqz r̄p
suis p̄cipit. et q̄ ad agnitionē iūtel
ligencia spūale min⁹ p̄tingit. Cū
vō i cognitione p̄fectū. et deīn
ad gradū iūteplacionis ascendit.
si de deo aliquid sentit. i p̄fctē ad cō
phendē sibi videt. tñ nō iūm s̄t i deo
ē itelligit. Vñ helias q̄ dñm tr̄sē
vidit. qz iūcomphensibilem spm̄ itel
lexit. iūmōi et iūgrū nō iūcē dñm.
sed i sibilō aure lenis dicit. Quia qd
quid cōphendi p̄fctē valet. ibi nō ē.
sed pot⁹ ubi subtile aliq de deo se
tit. iūplene cōphendi nō possit. ibi ē.
Incipienti et adh̄ iūmo dat grā.
ut hac illustratus se agnoscat.
et roboratus corrige q̄at. et sic ad
noticiā plenius pueniat. Ad no
ticiā tñ hūoi nō p̄tingit. iū me
lioratis moribus. maior pūtas
cordis obtineat. Qñto p̄fect⁹ ocl⁹
cordis q̄sqz mūdauit. tñto plen⁹
deū vidē potest. Et quāto plen⁹
hūc videt. tñto iūcomphensibile
ē quē videt itelligit. Vñ q̄ i no
ticia p̄ficiat et de deo p̄fectius
sentit. q̄ qd de illo capē p̄t. exigui
itelligit. Qñto ei sapiē i noticiē
app̄quat. tñto mi⁹ sibi videtur

et quod capere potest. Quia iuxta salo-
monem quanto sapiens efficitur.
tanto ipsa sapientia ab eo recedit: unde
tanto quanta incomprehensibilis sit in-
telligit. Illis sciam animam non inflat:
sed accendit et humiliat: suamque sibi
creantem amplius demonstrat. In
hoc ergo scire potest quisquid quod sanum sa-
piat: et oculus suus deum videat: si
ipse se ex humilitate reprehendat: et per
cepta sapientiam amplius esuriat:
et minimum esse intelligat: quod de
illa cepit vel capere valeat. Inter sim-
igitur spiritum et suum caute deus homo
distingue et seipsum discerne: et cum
ad aliquod bonum opus mouetur.
an ad illud pagendum aliquod impellat
humana delictio: seu vitium vel con-
cupiscentia. Si autem anima aliquod impetus ex
hominis dispositione: ex causa aliqua
vel occasione. ex curiositate: abiectione:
ex leuitate. via. vel temeritate. Qui
ex via seu temeritate. omnino sunt ca-
uendi: quia ex humilitate et actibus prioribus.
tolerare possumus et bene eis uti:
ut nunquam eos sequimur: sed a latere
habetur paciamur. ad musteam non ad
dampnum: ut si ex his alacritatem
maiores habeamus: ad pagendum
opus illud quod facere intendimus.
Vbi ei nobis cooperantur naturalia sine
aliqua causa: propioribus hiis est non
spiritus: et quod intendit pagit alacritas.
Videndum est et omnino cauendum:
ne principaliter aliquod carnalis vel
humana delictio impellat: non tamen
impetum sequamur: et si paciamur: si
vbi esse agnoscerimus impetum sancti spiritus
ibi gradiamur: et quod ille suggerit
faciamus. Item considerandum quod in anima
adhuc infirma et impropria: motus carnes
spiritualibus sunt priores. Vnde cum
talis ad aliquod quod bonum videtur

facile mouetur: et cum quadam cor-
dis leuitate: timendum quod sit a
carnalitate: si ibi aliquod a neru
sit: quod humanitatem delictare pos-
sit. Item suspecta est alacritas cordis
quando ad aliquod homo impellitur cum quadam
vehementia et impetiva dilatare:
quia spiritus sanctus modestus est et tranqui-
lus: et impetui sunt motus eius.
Deuotioni etiam in medium cooperatur
et plenius hac attendit cordis
leuitas. naturalis benignitas: per-
petuas. vel orta aliqua causa
leticie: et item hanc depunit et
impedit tristior dispositio. vel aliquod
adusitas et causa mesticie. Vnde
torore solatur iterum finem
aliquod vel diffidit: dum secundum quod a
lactatam spiritus sentit. exaudiat
idcirco comit. de corde suo prophete-
tas: et quod suum loquitur cor hoc
domini loqui arbitrans. Inimicus
quod falsi solacionibus vel ruela-
tionibus de capite nouit: que in
tibus credulorum deprehendit.
Vnde agnoscenda est horum discretio
spirituum. Que omnia dum deus anima
diuidit et distat: quia denotat
aliquod discretiois statum et am-
nuit. Hi sunt dentes sponsae
assilantur gregibus ouium tonsa-
rum. De tonse oues. sunt in nocte
cogitationes. exteriora absque
dentes: amore scilicet terrenorum
et desiderium habendi: prudentia
quoque scilicet. Terrenorum ei amor
oculos cordis exercet: mentem
depunit et grauat: ne ad agni-
tionem et ad discretionem spiritualium
assurgere queat. Iudana quoque
sapientia deum non capit: quia
terrena nec animalis homo
ea que sunt spiritus dei percipit.

Stulta ei fecit deus sapiam
huius mundi: ut quanta trena
sapit: tanto minus deus sapiat.
Quanto latius distenditur
tanto lumine exteriorum et caritatis
se obnubilat: ut prout discernen-
di spiritualia minus apprehendat:
et quanto ad multa spargitur: tanto
ad unum maxime neminem minus
se colligat. Interea quoque aliquando autem
adheret quod spiritualium discretionem
valde impedit: propria scilicet voluntas.
Quanto sua quod tamen minus deo
iungitur: et quanto in se manet: non
ad deum ascendit: tanto minus ea quae
dei sunt apprehendit. Itaque non valet pro-
prie discretionem: qui propria amat
voluntate: quia dum sequitur quod delectat.
non autem quod veritas indicat: sicut
recedit a veritate. Ita separatur a
vera agnitione: et sic a discretionem.
Hoc est vellus quod praefidi o-
portet in fine: viz delectationis po-
tius: quo dum anima calet atque oneratur:
a spiritualibus impeditur. Sic deton-
se oves iste: cogitationes viz inho-
tue libellus spiritualia caput et
discernit: et sapias in horum vacuum
te scribit. Hec cogitationes ascen-
dunt de laqueo: id est de concupis-
tione et lacrimis penitentiae. In hoc
laqueo mundantur a sordibus
peccatorum prout et viciis: et exone-
rantur ab horum pondere ut pos-
sint ascendere: et ad spiritualium notitiam
frangere. Concupiscentia ei affuit plene
peccata atque vicia: et mudat animas
ab omni eorum sordibus: et filia a carna-
litatis fecit. Porro quoque cordis
hunc aperit: et pluvias virtutum fun-
dit: quibus ad hoc volare et suble-
vare possit. Hac perfusa anima
quod diluculo ad discernendum sin-

gulas cogitationes surgit: et ad
videndum si qua peccata commisit:
vel ipsa fuerit: seu minus vult
operata sit. Sic discreeo dum per ino-
tenciam et mundanorum abiectionem
atque proprie voluntatis mortificatio-
nem: per concupiscentiam gratiam mu-
dat: atque ad spiritualium intelligentiam
et discussionem eruditur: de la-
queo ascendere merito prohibetur.

*De discretionem naturae et generis
et diversis autem motibus. Cap. xvij.*

Omnes gemellis fetibus:
et stilibus non est inter eas.
Magis est virtus discretionis: qua
homo investigat quod parte pronus sit
ad malum et dispositus ad bo-
num: et quantum testificari sibi prout bo-
ne et deo gratiae: virtutes atque vicia.
motus quoque cordis: causas a se
vel itus surgentes discernit: opera
perfectiora siue ipsa. Consolationem
gratiae atque agnitionem: totum dei quod
interiore et exteriori statu agnosce-
re sinit. Discretio ei instructa verbo
dei: penetrabilior est omni gladio arti-
piti: et pertingens usque ad dissectionem
animae ac spiritus. Propagum et medullarum:
et discretor cogitationum et cordis
iterationum. Hec indicat homini: quod
dum sit in propria affectus: carnalis scilicet
et spiritualis: quod quod dum carnalis
non dum fuerit edomitus: non possit
animam perficere delectationem spiritualibus: et
si ipsa in domino exultet: non tamen tunc
exultare potest: secundum quod propheta dicit.
Cor meum et caro mea: exultaverunt
in deum vivum. Quoniam dum tamen diversus
et diversus est homo: non plene assur-
git ad spirituale gaudium: nec ad
aliquod opus laboriosum pergit
dum. Imperfectus enim et adhuc carna-
lis: ad aliquod laboriosum est invalidus.

ad quod agendum nichil huius de suo.
id est in quo eum non esset aliqua vo-
luntas cordis vel carnis delictio.
seu humana aliqua causa vel occa-
sio. in quibus uiuat. cum aliquo horum
plerumque preualeat. ad quedam ex so-
la gratia minus promptus esset.
Talis autem ipsa sunt omnia. opera sua et
desideria. quia per ipsam carnis
fuerunt. per spiritum mouentur. De tali
suspiciendum. quod in omni ope quo fre-
quens et promptus inuenitur. vel
longo tempore perseuerat. non habet so-
la gratia. sed filia humana delictio
est. Si autem habet frequenter uera
lium motus quod rationis vel caritatis
impellet. in per penitentiam illa delet.
timendum est quod ad aeternam in morte est
casurus. atque arena clui obuiet.
Quoniam diu tamen non ita recitat aliquis
ut a caritate deuiet. non est infir-
tuosum quod egerit. quod mentem non
amittit. quidquid ex caritate fit. Si deique
inimicus aliquem in caritate constitu-
tum ad aliquod opus bonum daret.
ut ab utiliori autat vel aliquo
modo decipiat. etiam hoc ipsum nesci-
enti et bene intendenti meliorum est.
quod ex caritate fit. In tamen casti dyaboli
militat deo. Inimicus enim non semper
manifeste repugnat. sed interdum sub specie
boni se uiguit homini ut decipiat. Ita
quoque natura hominis. atque dispositio in
aliquo bono ope recta est et iuali-
datur. aliquo ita prompta. ut eius ala-
ritas uideri possit deuotio. Potest
ei valde sunt naturalia in homine. ita ut in
ipso ex his procedat frequenter
motus cogitationis. locutionis. et
operis. et ite gaudij vel tristitie.
alacritas cordis vel tedij et aliorum
affectuum autem. In deuotissimo quoque
et quod omnes motus exteriores et i-

teriores perfectius reguntur. tamen quod gerit
secundum dispositionem ipsius formantur.
et naturalia habent uiuant vel impediunt.
Sicut enim vulgo dicitur. quod in vase
aliquo fuerit. de vase sapit. Unde
tigit ut iocundus. etiam si bono
zelo moueat. amantudo naturalis
se miscet. si leuius quod fuerit. minus
sibi quod debeat. Ille rigore districte.
iste demencia sequatur dissolute.
Ita tristis vel rigidus aliquis ex
naturalis dispositione minus exhibet be-
nignitatem. beneuolus et iocundus
tunc distans rigore. In his et fili-
bus custodiendum est ab ea quod dor-
mit in sinu nostro. humana uis fragile.
ut etiam aliquis deuotissimus ab
his motibus sibi caueat. quibus
naturam suam ad malum dispositam et pro-
na sentit. Hoc omnia discretio agnos-
cat et diiudicat. et qualiter cum his
agendum sit. ut meliora fiant.
Intelligit etiam qualiter opera uirtutum
vis huiusmodi. patet. obicit. mansuetu-
dinis. caritatis et ceterarum. naturalia
hominis. vel alia causa uiuat vel
impediat. et quod non secundum quod aliquis
vel promptus est vel tardus in
horum aliquo melius. sed secundum quod
est radicalis in uirtutibus et ite
sibi habet caritatem. His enim secundum natura-
lia hominis vel aliam causam. interdum
aliquis maiorem caritatem habet in ali-
quo uirtutis ope maiorem alacritatem
tem. et maiorem habet caritatem
maiorem alacritatem. Uirtutes enim cum
omnes partes sint. non equaliter omnes ex
rei possunt. quod secundum naturalem dispo-
sitionem pronior est aliquis ad exer-
cendam istam quam illam. Que tamen omnes
partes sunt. quod ex eadem radice pro-
cedunt. Si ergo pronior aliquis
sit et magis dispositus ad ipas-
sionem quam ad patientiam. adeo perfectus

128
tū i illo ē paciā sicut xpassio.
quia ex eadem cāitate vtiū p
tedit vtiū. **E**x quāta ē cāitate
xpatitur ex tanta paciēdū est.
quia ex pai et vtiū vtiū equa
lit mētū i quia par cāitas par
pūmū xsequat. **E**t quāuis la
boriosius quib hāc q̄ illā exēct.
si tū motus itendit i ista pagē
da sicut i illa tū mētū i vmo
si hūc magis laborat et conat.
quia hūc maior ē puḡ magis me
retur et magis i eo cāitas au
getur. **A**le iudiciū ē de deuotione.
Quia si duo sūt i pai cāitate.
et alī grātiā habeat se exēten
di i deuotione. alī tēptatione
laborat. vel conē aliquā infmi
tate bellū geit vel ip̄fōnem.
tū mētū iste motus 2 cona
tu pugne. q̄ntū ille deuotione
et mentis alacritate. vmo ma
gis mēri potest. si legitē tētauit.
Paulus i labore tēptationis
maxiē aliquē posse merē 2 i eo
cāitate augē. hūc vbi phibet
q̄bus dicit. **Q**ū i fmo tūc foras
fū et potens. **D**ehemens q̄pe
tediū et amāitudo cordis vti
tes exēct. nō eūit. **S**ine igit
aliquis accidia laborat. seu aidi
tate cordis et aliq̄ tēptatione. si
ue p̄fruat deuotione i tū mēri
p̄ i illo adufo statu sūt i ip̄o p̄
p̄o i si tū itendat motus et
conatus ei i r̄luctando. **C**onāgit
aut ut i ea vtiū ad quā meli
aliq̄ ē dispositus. magis mo
ueatur. et ita magis mereat.
Dū i finis deuotionis status
plerūq̄ fructuosior ē. robustior
vō 2 constātū. i adufo statu
āplū mēri ē. **C**onāgit tū ut

i finis i pugna spūali equet
forti. q̄ quo iualidior ē i eo i r̄sif
tendo magis laborat. **D**ū q̄ ille
acq̄ut vtiū. hūc iste maior fati
gatione. **S**i vō vmo q̄ frequē
tius i venialibus labit i firmā
q̄ fortis. q̄ sūt i r̄sistendo magis
laborat. **I**gitur ut pene debite ve
nialibus. pena resistendi r̄ndeat.
et pena penā deleat. **A**ttū q̄ veia
lia nunq̄ sepe mittit i i eo cāitas
āplius crescit. **I**ntelligit hūc omia
discretio. et tā adufo statu bñ va
nouit q̄ p̄p̄o. **H**oc igit mō gei
nū fructum facit. dū vtiū sta
tū modeat et ex eo p̄fiat. et ite
dū et malū i discretionis auet.
et bonū prudēt agit. **S**i ei aliq̄
bñ itendat. et minus prudēt agat.
offendit. q̄ si r̄e offeas et nō
r̄e diuidas. peccasti. aut autoi
tas. **I**te. geinū fructū facit. dū
et itus cogitationes r̄git. et sūb
prudēt opus facit disponit.
Nō solū hūc duplicē fr̄m facit i
se. sūt etiā hūc i alijs. q̄ tā ā
monitione prudētā emēdat q̄
r̄e opandi exēplū. **N**ec igitur
capre iste discussiones vti d̄sac
te. geinū fructū habē dicunt.
q̄ et i se et i alijs fructificat. et
fetus spūales generat. **E**t stēilis
nō ē mē cas. **N**ullus ei labor
hūc discutiendi. nullus motus
p̄e itentionis. nichil d̄e q̄ qd
ex cāitate fit. stēile ē poterit.
si fructuosū atq̄ meliorū est.
De custodia loquendi et dul
cedine. **C**aplin de iuniorū.
Sicut vitta cortinea la
bia tua. et eloq̄ tūū
dulce. **L**abia sponse cōpāt vitta.
q̄ sūt vitta astringit c̄nes ne d̄s

solute diffuat. ita deus aia labia
sua colubens ligat. ne mala et
utilia loquat. et igne pua
vel alioru diffuat et dissoluant.
Que vitte corinea dicitur qd p cor
cinnu caritas intelligit. qua labia
h ligant. **P** dilectione namq dei et
proximi continent vba et r pmut.
ne vix profect quod vel deu of
fendat. vel pxi noceat. **Dilectio** hic
dei laos. vel dei elao dicitur. legi eni
deu i cordis scola. ibi discit deum
nosce. dm sape. **Elegit** etia taore
deu. et elegit et pelegit eam deus.
Un et p alijs i eo legit et dicit q
cogitat loquit atq agit. **Q** vna
spus cu d d est. que aliena fut ab
eo. si no sentit. ita no loquit. **Qui**
bonu sociat. ab ea p noxia no
disiungit. **Qui** adhet velti. a vate
autitur. qd veltas et vaitas i vno
doctilio no amozant. **Et** q deuoty
fuerit. p utilia vba no diffuit. **La**
bia igitur sponse. qd vba pmut
ne dissolute fluat. vitte opant.
Quia ved p dilectione dei tingit.
corneo assilant. **Solent** vitte du
cnes ligat etia caput ornare.
ipm qd oz metu ituentibus demo
strae. **Sic** custodia et disciplina loqdi
metu que caput et pnt e hois de
corat. et foris aiam pulchra de
munt. **Verba** ei dissoluta i tepte
plata exteius deformat. et itq
ratiudine metis dissipat. **Quot**
ei vbiis supfluis aliquis vitur.
tot modis ex se ducit. et a cus
todia sua dissipat. **Ubi** igit co
posita fuerit vba. et cu disciplina
plata. testionu dat metis con
stantie discretionis atq prudencie.
Labia igit sponse copant non
qualiaq vitte sed corneae. que

profior e i quia disciplina loquedi
tato sublimior et dignior i ipae.
qnto no tm ex huana sapia vl
nali dispositione. sed ex dina ha
bet dilectio. **Est** ei aliquis naturaliter
bone dispositionis et modeste lo
queli. alius ex prudentia **naturali**
vba sua moderas. iuxta
quod salomo ait. **Qui** modeat
labia sua. prudentissimus e. **Sed**
magis grati e et edificat. quod
ex gra et caritate habetur. **Un** sub
ditur. qd eloquum tuis aie st dulce.
Queto dulce eloquum e. qd ex gra
et dina dilectione proced. **Un** qd de
tli radice oit. delcat foris edificat.
Quod ex arenti et vacuo cor
de profertur. qd de pleno no fidit.
no edificat vel rfiat. **Et** ei i se
iops e. alio locupletae no pt.
ne rfundit qd ifusus no e. **Et** ei
vba de pleno profert corde et ad
dit rplet ope. **huius** effm hnt vba.
sapient et fut dulaa. **Queto** igit
deuote aie dulce e eloquiu et
delcat. gtu e et edificat. qd pced
ex caritate. et profertur ex fonte
grae. gustat ei qm suauis e dnt.
bn dulcedine qua expit refum
dit. et pleitudinē qua fructur
eructuat. **Quia** ei repletum e
cor spualibus delicijs. eructuat
foris vbu bonu dulaa sola
ciois. i instructionib. amonitionib.
Cordis proptuaia hys dijs st
plena. ex hoc dono gre i illud
eructuaaa. ex hac meditatione
spuali i illa. ex vna pleitudi
ne in alia. **Ex** habudacia igit
cordis hz rfectione. ex gustu dul
cedine. **Vba** uic hz dulaa. qd
a vicioz amaltudine et caritatis
fere mu data e consia. **Unde**

189
nō sapiūt rātorē nō idigitionē.
nō iam. nō iūdiā. nō detractiōē.
nō aliq̄ deiq̄ qd̄ ihonestū ē vel
noxū. seu latentis ī aīa vicij vī
īp̄fōis profert̄ īdiciū. Hūc vba
tūc aīe benignit̄. cāitate. mā
fuetudine. paciāz. hūit̄. In ac
cep̄ aaritudinē iūrie seruant
dulcedinē. quia rānet aīa cāitate.
n̄ tū paciēis sed benignit̄. ut ma
gis de ledente se doleat. q̄ de sua
lesione. ut ei condoleat. p̄uor ē ad
ignoscendū. q̄ ad iāscendū. ad
p̄passiōē q̄ ad idignationem.
It̄ ei ī eccl̄ast̄ico legitur ī īmādanb
dei sūt tabitudo et morb. Tabi
tudo id ē p̄passiō qua aliq̄s tabes
cit p̄passiōē de p̄cis p̄rimoz.
et morb id ē mortificatio viciaz.
Qui h̄ ī se mortificauit. p̄uor
nō solū ignoscere. sed etiā p̄pati nō
uit. Dū ei p̄pua miseriā ignos
cit. et miāz adeo ipe q̄rit. libent
ignoscit. ut sibi ignoscat. miser
ut sibi d̄s miseriatur. meorāe testā
altissimi aut eccl̄est̄ast̄icū. 2 des
p̄ice ignorāciā p̄ximū. Testa
mētū altissimi id ē pactū ē. ut
si d̄miserimus. d̄mutter nobis.
Et sibi d̄ctū v̄t hui⁹ testamētū
meorat. et d̄ctū ut sibi d̄ctat.
Despiciat quoq̄ ignorāciā p̄ximū.
id ē p̄p̄nit et nō ciāt stulticiā
iūciāntas vel se ledentis. Stul
tus ei est q̄ ledit. et ignorat qd̄
facit. q̄ sibi nocet. et quē ledit
obsequiū ei p̄bet. Stultq̄ ei sa
pienti ad sapien. salutē fuit.
dū s̄z hūc affligit. locū quoq̄ ē
groti qui iūuriat. ob̄tiet. dum
motus suos colibē nō valet.
Paciēis v̄o 2 tolerāis fortis
et īcolumis modū gēit. dū a

malo n̄ vmat. sed ī bono malū
vmat. Dicitur si p̄ ipaciēciā
fuctūbet. sed vmat dū fortit̄ to
leat. n̄ iūdet. nec iūciū r̄ndet.
n̄ iūciā aliq̄ mō nocet. Nō igit
vmat a malo. ne sil malus sit cū
illo. n̄ stulto sed ī stulticiā suā
r̄ndz. ne filis ei efficiat. sed molli
responsione iam amoti frangit. et
viciupēū lenit. Mouit tūc aīa cō
motū apud se excusā. et īfinit̄
vel īp̄fectioni potius q̄ malicie
quod dicit affricte. 2 h̄o secū re
putare. q̄ post paululū peniteb̄
cū ita v̄bis excessisse. Nō ei p̄nē
statū attendit et q̄ t̄ amotus ē
gēit. sed potius t̄nquillitatem
aī p̄stima vel etiā aīciā. et
p̄ paululū hōiem ī se r̄usurū.
Nō solū ergo oī suo custodiam
p̄oit. cū p̄tor adūsus eam cōsistat.
sed ī om̄i tpe vias v̄boz custodit.
ut ī lingua sua nō deliqt. Quia
si oris vas. silentij et custodie co
operculū nō habuit. īmūdū
erit. et quot sup̄fluis v̄bis ma
culas contraxerit. t̄n ḡne dul
cedinē exsicabit. Poris igitur
custodiā suat cordis mūdiciā.
et ex cordis mūdiciā. foris format
v̄ba. Christus igit ī sponsa hanc
custodiā īmendat. et cōcio p̄pat.
q̄ ī fort̄ cāitate. et p̄p̄ deū fit.
nō pro hūāna laude vel hōest̄e
ēloquiū igit p̄dicat dulcedinē.
q̄ non p̄cedit ex adulatione
vel ficta v̄boz benignit̄. sed ex
ḡtia et cordis p̄uitate. **De pul
chritudinē aīe penitēis de hūit̄
et eius mētis. Cam. xx.**
Sicut fragmē mali p̄uā
gene tue. absq̄ eo qd̄
ītr̄secus latet. In genis v̄cūdia

designat: qz dū erubescimus
genib rubemus. Malu pūcū at
fōis rubet. et itus candet. Et ple
nū gñū est: vñ et malogñatū
dr. Cui assilant gene deuote aie.
que foris rubet id ē erubescit
de pteitorū pccōrū mēdūa et
rēcordatione: de turpū cogitō
nū siue tēptatōnū cotidiana
et vēcūda cōfessione: de i firmite
quoqz et i pscōpe. **H** ipā idēmet
videt. ut tū dō omē cor patet
nō videat: et omīa etiā iudi
cat. ut deus nō iudicet. Quod
ei an se habueit an deū nō ēit.
et qd ipā iudicat. dō nō iudicat.
q nō iudicat bis i idipm i si tñ
pccā et oīa rēprehensibilia sua
sufficiēt iudicauit: et q deo
displacēt et sibi ab illo obia
possent. an se habueit. **M**ozū
p magnē sibi depingit. de hys
rūbet id ē erubescit: sibi displa
cet ut ei placeat. sibi vilefat et
i oculis suis turpis apparet.
Sed quātū de se erubescit. qntū
sibi turpis ēē videtur: tñ an
deū pulchē efficit. Sequestrat ei
i vtilia ab vtilib. ventilat pa
leas et segregat a gñib: 2 has ig
ne cōfessionis et pēitēcie abuit:
gñā itus abscondit. **H**ac hūilitē
cōfessionis. et hoc rubore cōfusi
onis. et a pccis efficit mūda:
et an deū decora. **I**gitur rubor
et pccā cōfuit: et faciem decoat.
Mic cortex hūilitatis: bō custo
dit et fuit. Custos ei v̄tutū
ē hūilitas. Ornat aiam h̄ ge
narū rubor: accendit deū ad
ei adōrē: prouocat ad aspēctū.
Respiat enī celestis sponsus ve
lūdīa et hūilitate deuote aie:

placet ei dimissus vultus non
ertus. oculi nō subleues s̄ depressi:
et i tñ hūc rubore ituetur 2 amat:
ut rubore pccā quo fuit vniūqz
rubuit non videat: sed oīno hūc
obliuioi ēdat. **P**rudēt itaqz spō
sa hūc rubore alteo tegit. altero
tgit: et iudex sui fca pro dō. rubore
rubore amūt: et dīno aspēctū gñū
offert. et noxiū abscondit. **A**matōr
ei hoīm gratant accipit hāc cō
mūcationē: q nō vult morē pccōr
sed cōuersionē. **E**n itaqz cū deo
aia diuidit: bō quidē sua dīno
iudicio reliquens. mala vēc ipā:
iudicans et reprehendens: noxi
ū rubore i salubrem cōuersionē:
rubēs p pēitēciā. que rubuit
p culpam: ut s̄ q sorduit. etiam
pulchra sit: 2 s̄ p turpitudine
decor. pro fetore suauis odor.
En gene iste id ē rubor malog
nato rparant. qz foris habz ru
bore: et itus gñoz candorem.
Nō at sile dī i integro malogñā
to sed fragmū: qd pccā gñā abso
dit et pccem detegit. **B**ōi ei et si
v̄tutes suas occultet. ut deo tñ
note sint: aliqñ tñ ex parte de
tegitur et hoībūs i notescunt.
Non ei ita deuotus latē aliquis
pccā qñ aliquotiens ex aliqō v̄tu
tis ope deprehendat quid sit.
Item. vbi malogñatū fr̄ agitur
ibi gñā vidēt: vbi itegru ma
net si cortex apiatur: etiā ibi a
liorū latencū candor et v̄tus
tueitur. **S**ic i aia pccā varie v̄
tutes latent. sed dū pulsāt adu
sib detegit. **P**acem h̄c agnos
citur: dū iuriā sustinet: 2 nō
rīdet. n̄ ab iā supat: hūilita
tē fert dū pccatū eq̄mmiter.

150
net exaltatione affare dephedi.
obiam p eius i aduſis i pleione.
talitatem p iunimoz dilcone: di
lcone dei p madoru obſuacoe.
passione proximi. p nctis sub
uentione. Sic p opa probat pſis.
Et ſdm iob. oſſa q tecta fuerant.
nudaſ. id e vites q latuerant
maſteſtant. H ecia rubore mali
pua i genis aia. cu erubeſcenao
no rſugit p x^o abiectiois. paup^{is}.
duellaz. afflictionu. et laboru.
In hys ei ſibi placet pro xpo. 2
hoc rubore libent^{er} pfunditur pro
ei amore: q pro illa fuſo ſanguine
ſuo pſoſo. rubuit i passione. Ita
ad ſilitudine malipua boi foris
rubent: ſed itus diuſis doib^{us} graz
rudent. Compae at eoz afflictio
no itegro malognato: q ſilia x
passioni no ptulerit. n^o ſit ille. plea
gria fuerit: ſed de plea ne eius oeb
accepert. Xpus ei i paaendo malo
pua affilari pſ. qd plenū atq i
tegrū eſt. q plenū eſt gria. q ei n
ad meſuaz data e. Et totus i pena
rubuit: q no pua p nob ſeu pte
doloru vel laboru ſuſtinuit: ſi tam
et tū gria. ut nullus dū dolor
ſit ei dolor fuerit. Acioz ſuit. et
exceſſ^{us} dolores oim hoim: quos
ab iicio ſeli uſq ad fine ei^{us} pas
ſui erūt. Oportebat ei acioze
eius dolorem ee. ut oim dolores
poiret: q pro oib^{us} ſufficeſ.
licet no effiaens hoſtia eat. No
ei oim ſaluos fecit: quod tū per
ipos ſtat q no ſaluam. Ab hora
nāq natitatis laborat. iopia. ſu
ga. pſecutionibus: fame. ſiti. la
boribus multis 2 aduſitatibus.
In corde etia paſſus e: q iopa
bil^{is} afflictus e. de hoc q acioze.

passionis ſue an q ſuſtinet nouit.
et q hanc paſſurus eat etſiſſime
ſciuit. In paſſione quoq no e mu
tatis i corpis pte. ſed itoto cor
pore. Non ei tū mſtra ſt daut^{er} cor
poris me^{is}. ſed ipm quoq corp^{is}
ptulit extenſioes pena et flagel
la: et caput pzet alapa: oculo^{rum}
velame et cetera. ſpma^{rum} ſuſtinuit
punctiones et vulnea. Quia igit ta
trant et tam mltiplicat xps
paſſus e: io oim elcoru afflictio
qua pro x^o vel exemplo x^o ptu
lerut. fragmū tū pt xpa^{rum} equa
rſpū eoz que ille ptulit pua
erūt. et tū modica pars eoz
q pati potuerūt. Dū dū iſta co
ſiderant et agnoſcūt: pūpedūt
omia q pati pnt. Dū cogitat
illius celſitudinē. et eoz q p
tulit magnitudinē: et q ſicut
btus iob loquit. paſſus abſi uq
tate manus ſue. q q attus eſt
pſt ſcelea mra. et luore ei^{us} ſa
nati ſumus: ſemp depmunt
q ipi age pnt. Delcat eos aduſa
pro illo ſuſtinē: attendūt ad
maiora ex amore ei^{us}: et ſemp
huiles manet iſe. Foris labo
ribus et afflictionibus rubet:
itus vutibus rudent: mala
patūt. bō agūt: et ſibi vileſcūt.
Fragmū malipua xpant^{is} gene
rie deuote: et pzet her habet
iſeſecus diuſa melta et dona
ſpūs: pſectionis. amoris dei.
et deſideiū pro illo. moriendi.
Ad ſi non concedit i corpore:
faat ſibi martiū i mēte. Mor
tiſicat appetitus carnales. ppa
volūtatem. vicia cordis pūos
mores: luctat^{is} ai pua car
ne et tū iūmco: i deſmenter
ea ipugnantē. Martiū

quoq; abstinentiae iustitiae huius
in mente: dū trena oblectamenta cor
dis. timor sensualitatis exprimitur
dū omnes solaciones q̄ caritatis de
lectat renunt. Spiritus quoq;
patitur: dū in metis sartagine ze
lo animi frigitur: dū avaritiae de co
reptu iustitiae. de prevalente ma
lorum iustitiae. Martium quoq; pas
sionis obtinet: dū affligitur pro pec
cantibus. dū compatitur infirmitati
bonorum: dū descendit quicquid naturae la
borantibus. Latet ut nō appetit foris:
qualiter omnis gloria sit ab intus.
et q̄ filia sit superni regis: quod ei
suat nō timore penali. sed dilectione
filiali: q̄ iustificaciones dei. nō tm̄
propter retributionem facit. sed et volun
tarie deo sacrificat. et confitetur
id ē laudat eū qm̄ bonus. diligens
bonum propter bonum: et delictat ipso bono.
et dei beneplacito: deique ideo tm̄
gloriat nō in seipso: vel aliquā re siue
modo exteriori vel terreno. Itē tes
tioniū bone consue huius: nichil
q̄ conscientiam mordet. nichil q̄ de
deū eē credat agens: nichil alit
q̄ secundum deū intendens. a multipli
tis etiā metur in corde occulte:
q̄ multa ita intendit vel gerit
solo deo teste. Meretur ei motibus
desideriorum. contemplatione super novum.
punctione amoris dei. dilectione proximi.
passione atq; oratione: efficiendi ali
quid quod non valet voluntate.
Quia tm̄ an dñm tm̄ facit qm̄cū
intendit: id ē ex quāta caritate in
tendit tm̄ metur: q̄ tm̄ fecisse ui
duratur. Huius etiā occulta meita
in corde: que quibus homines lateant
adeo sciant: quia ipso solo teste et
psalmo. in occulto q̄ meritoria sunt ge
runt. Quot sunt modi quibus se oc
culte propter dñm vel in corde vel in ope

humiliat: vel humilitas ab alijs libet
ide tolerat. a iusticiis etiā iniuria
ta tacet. cū robur tñde posset:
ne paucitatis virtute deficiat. In dñm
etiā cū maior iniuria et melior
excusacionis causa fuerit. nō se ex
cusat vel defendit: sciens q̄ tñ ma
gis in ipsa virtute proficiat. et meritū
crestat. Cū vobis sit anima: stillat
ad deū oculus eius. Anima ei sunt hij
q̄ iuriant: q̄ de hys lucrum faciunt:
nō nocet si obsequuntur. Quia enī
vobis obstreperet. oculi itenaonis
stillat ad deū: q̄ isac novit teste.
et occultorum remuneratore. Movet
pro loco et tpe. nunc loq̄ nō silere:
nunc quibusdā causis se opponere.
nō tolerare. nunc aliq̄ agere. nunc
intimare: in quo nō negligencia du
titur: sed discretionem et purā intentionem
utitur. Hec sunt que in seculis la
tēt: et spōsa in oculis itñi arbor q̄ oc
cultis videt amandat. **De profectu
et fortitudine bonorum et scripturarum**
Sicut documētis. Ca. xxi.
Turris dauid collum tuum:
q̄ edificat a iugulis. Collum tu
put et membra inextit. Un per
collum designat. q̄ vel p̄dicatione
vel amonitione alios iungit: et ca
put iō iungit. Huius sunt turris
dauid in gracia fortes: et an dñm
subleves. Nichil ei sit placet deo:
sit zelus et lucrum animarum. Turris
huius ē spirituale edificium: instructio
vni et accumulatio bonorum operum: aug
mentum gratie. et p̄fectio dilectionis dei
et proximi. In hys p̄ gratia christi
solidati sunt tam p̄dicatores q̄
alii deuoti atq; p̄fecti: pro modo suo
et possibilitate solliciti iustitias
aliorum iustiorum. Huius turris dauid
dñi: qui manifestus interpretatur: et
significat p̄m: q̄ nobis confortat. ut in ipso

oia possimus q̄ agim⁹. et sine q̄o
nichil face possimus: et i q̄o omib⁹
edificatio structa crescit et p̄ficiat.
Hec turris nō tā r̄pōz. q̄ xpi ēē
dicitur: q̄ xpi potius. q̄ r̄pōz v̄tute
p̄ficiat. **N**ō ego ait paul⁹: s̄ ḡr̄adi
meū. **E**t iob. **E**cce nō est in auxi
liū i me. **O**n et alibi: q̄ i se fiduciā
nō habeat. manifestat dices. **D**espau.
Qui p̄ h̄ q̄ de se despauit. melius i
dina spe ualuit. **Q**ntū fideles de
se diffidit. tñ i dīne spei adiutorio
confidit: et q̄ntū i f̄manē i se i tñ for
tes et potentes sūt ideo. **S**icut ei quod
seminat nō uiuificat nisi p̄ moriat:
ita p̄ficiē volens. nō roborat n̄ p̄us
i se infirmet: et ex h̄o h̄uiliat: nec i
dō p̄ficiat. si nō p̄us i se defiat. et
defm̄ suū agnoscat. **I**mpossibile
igit̄ ē quēpiā de serpo triumphāe
posse: donec exp̄meto didicerit.
p̄pria v̄tute se triumphū obtinē nō
posse. **I**taq̄ i f̄rmitatē suā agnoscit
et p̄ h̄o h̄uiliat: et i se nō confiden
tibus. robur p̄bet x̄i ut carnalr
fortes eē defm̄at. et sp̄ualr sua
lescat. **I**ta dū de se desperat. tñ x̄o
sperat: fortitudinē mutat: et as
sumit p̄enas atq̄ volat. **E**t ei for
tes fuerūt i quēdis t̄renis: for
tes sūt i appetēdis sup̄nis et
relestatibus. **E**legit suspendiū aīa
mea ait b̄tus iob. et mortē ossa
mea: q̄ dū itenāoez ad sup̄na
suspendit: fortit̄ carlem i se mor
tificauit. **H**ec aut̄ carnalis mor
tificatio i n̄ statū. nec sine labore
obinetur. **N**eo ei repente fit sum⁹:
n̄ scale sum̄itas volando. sed ḡ
dati ascendendo scandit. **S**erpim
igit̄ n̄te est ut q̄sq̄ proficiens stu
deat v̄tute. et volūtates suas frā
gē: n̄ tñ p̄tā maiora. sed etiā
oblectamēta m̄ora caue. **Q**ntū

ei a volūtate p̄pria. vel delēatione.
seu solacione carnali etiā i m̄i
mib⁹ v̄mat: tñ a robore defiat:
et mente i f̄mus fit. **Q**o ei quib⁹
supatur. eius et p̄us efficiat:
et q̄ntū supatur. tñ ad h̄at f̄ui
tute p̄ducatur. **I**te quātū p̄us fug
gestionibus i m̄ta succūbit. tñ
h̄uc et se robustū facit: sicut b̄t⁹
iob i p̄sona clis dicit: irruit i me
q̄i gigas: ut ei iā r̄sistere non
valeat: cui frequēter cedendo cōt̄
se v̄ies dabit. **Q**ui igitur mollit̄
et dissolute viuendo i m̄ico cōt̄
se v̄res p̄biit: i sa v̄ice ut cōt̄
h̄uc roborer̄ et r̄sistat. illi a m̄i
mib⁹ i c̄piat. et frequēter i t̄lib⁹ p̄
uale cōnet: q̄ntū v̄su v̄m̄endi
roboratus. de m̄iorū victoria ad
maiora v̄m̄enda paulatī qua
lescat. **D**et quoq̄ assuescē corpus
oblectamēta et i moda declināe:
et volūtates cordis frange. **Q**n̄
tū i h̄is p̄ualuit et se f̄regerit:
tñ i fractus et fortis sp̄ualiter
cit. **Q**uotiens igit̄ vel motib⁹
cordis carnalibus vel i m̄ta sug
gestionibus resistit. cōt̄ens cōnat:
et tōtens cōt̄ v̄iga vel t̄p̄mē
ta fili robur adiut. **D**et etiam
pusillatē et f̄ineā mollitiem
deuitat: et oportū laboribus
et afflictionib⁹ corpus assuescē.
Si enī a pusillatē v̄m̄at. pau
lati deficiet. et a v̄tute f̄nerua
bitur. **H**is modis p̄d̄as de inf̄
mitate det aīa cōualescē. et in
robur v̄ile t̄r̄sē. que turri sp̄ua
lis edificij cupit i se construē.
Que turris l̄q̄ m̄aūfortis xpi
dicitur: q̄ auxilio et v̄tute ip̄us
p̄ficiat: oportet nichilōi ut etiā
h̄ois i d̄ustā et labor adhibeat.
Hoia p̄f̄a v̄tutē q̄ corpus

spiritui suae coegerunt: et cordis
motus illicitos roī subegerunt.
Turningit opantē p̄dicatōe v̄l ali
deuotū. q̄ aliorū n̄de studet. aūsiōi
q̄ firmi et exelsi p̄ meritū dñt
esse: q̄ alios ad sup̄na et celestia
student eige. **H**abet aut̄ h̄ tris
p̄pugnacula. diuisa s̄ scriptūe
documenta. q̄bus se cont̄ hostes
defendat: et ex q̄bus hostes i pug
net et feiat. **V**idet ei i scriptūa
fac laqueos et caliditates hos
tū. q̄bus hoies decipiūt: n̄ p
apta mala n̄ p̄ occulta. nūc
alijs atq̄ alijs modis. **Q**uā dñs
i iob cont̄ militem x̄. iūmicū
n̄ ex pharet p̄ isidias phibet
pugnare. n̄ an facie ei⁹ has
tā vibre: q̄ alia vitia sub spe
v̄tutū ategit: et alia ut sūt. ap
ta ei⁹ oculis obiat. **Q**uē si sic nō
decipit. clipeū ei opponit: ut si re
sistentis pectus feriēdo nō p̄forat.
salte q̄busdam obiectionibus iter
p̄ficiētis itcludat: et alienis cogi
tionibus seu occupatiōib⁹ ipe diat.
Suggerit ei aliquid quod hoies de
lect vel utilitate h̄re videat: ut
ab utiliori quod itendebat facile
auitat. **S**ed dñs sacru eloquū cō
didit: i q̄ oīa arguūt. deonū detegit:
et i media q̄bus eis obuiet oppōit.
Quā ei tēptatiōnū ei⁹ possūt esse
argumenta: tot i scriptūa cont̄
h̄ repiunt documenta. **I**pe etiā
dñs tēptat: ex scriptūa iūmicō m̄
dit. **N**ā cū lapides eū i panes cō
mutat suadet: hūc ex scriptura
confudit. **C**ū itaq̄ nob̄ esu parib⁹.
id ē t̄rene delatāciōis suggerit:
btos nob̄ magis cogitemus. si la
bores manū nr̄az mādūam⁹:
si videlicet de laborē t̄bulaciōe.
spei et gaudiū r̄ficiam⁹ solaciōe.

Quā ei ex scriptūa itelligit. quam
incedē p̄ labore suo expectet: et
q̄ singulis laboribus mille ānoz
opūcio ietna felia t̄ r̄ndeat et a
phius: iūc melius r̄ficiat suis la
loribus. q̄ t̄rena delatāciōe. i hos
mādūant iocūdius. **I**llud quoq̄
bū nob̄ recolant. **P**ais ei⁹ i v̄tē
v̄tē i fel aspidū iūfeto: q̄ t̄rē
delatāciō i fine retribuciōis. ama
ra deonū p̄fasio fuisse agnoscat:
dū hac passi ad etnū cruciatib⁹ a
māitudine p̄ducūt. **H** duo scrip
tūe testiōia. q̄ duo p̄pugnacula
sūt: quibus ab hoste defendam⁹.
et eū v̄icam⁹. **I**te ex scriptūa do
temur. q̄ nob̄ deorsū mūtē iūmicō
suadet. cū affatē miacūla suggerit:
nā legim⁹. q̄ melior ē i f̄mitatib⁹
i f̄cia. signoz v̄itē. **P**aul⁹ quoq̄
docet nob̄. que retro sūt r̄liquere
et ad antecora extendi: ad p̄f̄m
s̄ v̄tutū: nō ad gloriā miaculoz.
Siḡ ei⁹ p̄t̄ i fideles dant: ut p̄h̄
ad fidem iutant: sed v̄tutes aūc
r̄q̄rūt a fidelibus: nā sine istis n̄
ē salus. **S**igna v̄o m̄dū f̄ra sunt
ab i fidelibus siue etiam reprobis:
ut pote ab alexandro macedone.
et iuda p̄ditore. et alijs multib⁹.
ad d̄p̄ciōnē suā h̄ faciebāt. **A**b
aliq̄bus etiā fiebat: p̄t̄ c̄m̄stā
cū fidem siue v̄tutē. **I**ncdū
quoq̄ fiebant signa p̄ deones. si
scriptū ē. q̄st̄ q̄dā sp̄s deoniorū
fiḡ facientes. **I**nt̄ fideles itaq̄ et
sp̄uales maxie hui⁹ t̄p̄is signa
meito sūt suspecta: maxie illa q̄
h̄nt ostetaciōnē nullā at̄ v̄ali
tatē: que s̄z f̄s istis contingē
solent dicuntur: et amendū q̄
a deonibus pot⁹ fiant q̄ a do.
Sut ei⁹ hys diebus aliq̄ v̄itē aph̄
attendentes q̄busdam sp̄itibus

192
 erroribus. q̄ a ueritate quidē auditu
 autu. ad fabulas at et rumores
 nouorū iutunt. et miracula q̄da
 siue a deonibus fca. siue a q̄busda
 q̄bus contige vident. ficta. ma
 gis q̄ mox p̄fōne et vtutes at
 tendunt et mirant. **D**icit ei b̄s
 gregoriū. q̄ p̄fō sit nō quidē
 miracula facit. sed vniūq̄ q̄ sicut se
 dilige. v̄a de deo ignosce. et me
 liora de alijs q̄ de nob̄ sentie. **I**te
 dicit q̄ tm̄ q̄sq̄ p̄fctus sit. q̄ntū
 p̄fct̄ dolores alienos sentit. **E**t
 itē q̄ ille v̄e p̄fctus ē. q̄ ergo ip̄
 sectionē p̄ximi ip̄aciens nō ē.
Clauias igitur: humilitas. et patia.
 et cet̄e vtutes. atq̄ p̄fcti mōes.
 p̄fctū faciūt hōiem. non m̄ia
 cula. **I**n vtutibus itaq̄ salus ē.
 sup̄ has roborat aia et firma cō
 sistit. ī m̄iacul̄ nō solidat vel fū
 datur. sed eleuatur et sup̄uacū
 et iane leuatur. **D**eorsū aut se
 mittit. q̄ m̄iacula sine vtili t̄is
 causa affectat. et si uacū suspē
 dunt. non ī solido et tuto cōsistit
 ut retrocedant. nō ī antea de
 vtute ī vtutem eant. **S**ed ecōt
 docet nos scriptura. nō ī exhi
 bitione m̄iaculorū dñi tēptac̄.
 sed magis p̄fctōni vtutū stude.
 et īplendis m̄adatis operā dāe.
Tertie quoq̄ tēptacōi obuiare
 docet nos dñs sua m̄sione. tū
 dicit. **O**mn̄ deū tuū adorabis.
Ubi ei deū adorandū dicit. et
 reḡ mūdi atepnit. ad cultum
 dei prouocat. et v̄eas diuicias
 q̄e. et flās atepnē docet. **S**i ei
 deū colamus. et illi seruiamus.
 itabiles diuicias possidebim̄.
 q̄ de singulis bonis opibus ma
 ius īpendet nob̄ p̄mū. q̄ sit

totius mūdi r̄gnū. **D**eniq̄ de si
 gulis q̄ saluabunt. singulāe gau
 diū habebim̄. et de singulorū ha
 būdanaa magis ditabim̄. q̄ si to
 ti mūdo dñarem. **I** scripture
 testōnia atq̄ exē. p̄pugnula sūt.
 q̄bus nos ab hoste defendam̄. et
 alios īstruamus. et accendamus.
 et ī hostē iacula mittam̄. **I**n ipse
 īmūtus īscripture itelligēcia nos
 īpedie conar̄ne tēius erudicioe
 p̄ficiam̄. tēius cogitacōib̄ v̄l carū
 scia p̄itac̄ spūalis itelligēcie.
 maculas et obfuscans. **S**ed cū īdep
 tor n̄r ab eorū defendit nos tēp
 tacionib̄. et tē mens hanc sciam
 apphend̄. si ī iob legitur. **E**rit
 op̄s cont̄ hostes tuos. et argē
 tū id ē clauas et p̄uitas dñi e
 loqui. cōacuabit. **D**eus ergo
 suos dū itelligēcia sacre scripte
 erudit. et pabulo v̄bi r̄ficiat. tū
 tēptacōi fortēs cont̄ tēptacōes fac̄.
 si ī iob legitur. **I**n fume eruet
 te de morte. et ī bello de manu gla
 dii. ut dū v̄bo dei r̄ficiant. ī
 bello tēptacionis nō sup̄entur.
Quociens igit̄ tēptacionibus ī
 mia resistimus. euaḡtā ex scrip
 tura edocti q̄ a deo adiuti īfutur̄.
 totiens eu p̄cutim̄. et v̄lnea.
 et pena ī eu retorquet. q̄ nobis
 si ab eo v̄māem̄ infliget. **H**ec
 scripture documēta ac testōnia
 p̄pugnula sūt. q̄bus miles xpi
 se mūit et tuetur. **D**e v̄eā p̄fct
 acōne et exēplis p̄fctōz. **C**alm
M **I**lle clipei pendet **xxij.**
 ex ea. clipei vtutes sunt.
 q̄bus cont̄ vicia seu tēptamēta
 defendimur. p̄ mullengū v̄eo
 earūdem p̄fctō designat. **S**i enī
 fundate fuerit vtutes ī aia. ro
 bur cont̄ hanc nō hnt vicia

seu tēptamenta. Qui p̄te se despi-
cit. et v̄e hūilis ē. minus ledit̄ vel g-
uat. si tēptui habeat. Sup̄bie ei
iaculo nō p̄forat̄. quia v̄ea hūi-
fundatus. hūilitate exaltatione
itelligit. et de cōtēptu et obiectioe
gloriat̄. si scriptū ē. **Gloriet̄** s̄ hūilis
i exaltatiōe sua. Qui etiā iūmicos
diligat. iūdie aditū obstruat. quia
iūdia pectus nō penetrat. qd̄ cal-
tatis p̄frone mūtū tūcneit. nec
iūria aliq̄ten⁹ i mouet. q̄ d̄ute pa-
cie fundatus. etiā de obprobrijs letat̄.
Itē q̄ nō p̄t sua. q̄ p̄ cal-
cup̄ sua. alyis ē coia. Ita i tēptis v̄tutibus
miles ē. mūtus ē. ut i tēptis v̄cijs
obuiat possit. et q̄ p̄te illū i pugnat.
i ea p̄te v̄tutibus r̄pellit. et r̄pul-
sa r̄siluit. quille itaq̄ clipei p̄det
i hac turri. cū om̄s v̄tutes homo
obtinuit. et p̄te affectus faciat.
ut nulla p̄te v̄cijs vel tēptis loc⁹
patē possit. Q̄ntū ei carnales
appetit⁹ et vicia i aliq̄ mū⁹ sūt
edomita. t̄m erga eū potēiores
sūt. et ad i pugnandū eū robur
h̄nt vicia. Cū v̄eo deuicta fuerit
et mortificata. et contrijs v̄tuti-
bus eliminata. t̄ si forte tēptent
vel i pugnet. illico resiliat n̄ p̄-
uale p̄nt. Qui v̄eo i v̄tutibus
i finatur. et vicia q̄dē p̄te nōdū
edomuit. i se p̄o gerit v̄n tēptet
et i finus sit. **Hinc** ē quod ap̄ls
dixit v̄nūquēq̄ tēptū a p̄p̄ia
cupia. sibi v̄z adh̄ i fuit. nec
plene deuicta. Donet ei v̄tus
aut viciū i hoīe d̄ant. n̄ q̄etū
locū v̄tus obtinet. i n̄tē ē hoīes
multis tēptationibus d̄uti ac fa-
tigat. et n̄ sup̄iore nūc i f̄iore
ē. Cum v̄eo v̄tutes p̄te pos-
sedeit. t̄t cal-
litatē p̄te p̄mit.
rei i curs⁹ sup̄at ac repellit.

Hec itaq̄ signa p̄fectionis sunt.
si vicia ita subegeit. ut tēptat̄ si
ue a carnis cupia. siue gula. siue
volūtate p̄p̄a. seu p̄p̄i quoz affectū
vel carnali motu aliq̄ robustū
se cont̄ h̄t senaat. et finale se sub
hac cōp̄mat. **Itē** p̄fatus v̄n rōe a-
gitur. i p̄fatus sepe sensualitate
duat. et ab hac aggruat. **Det** enī
p̄fatus v̄n. caput mulieris idē sen-
sualitatis ē. et h̄nt sub se habe-
et rōe p̄p̄mē. **Det** aut h̄nt rāo r̄-
gat et p̄p̄mat. illūinai eā i robo-
rai a x̄po oportet. ut motus
carnales possit agnosce. i agnosce
r̄finae. Si ei x̄ caput viri fuerit
et rōne r̄ceit. v̄n quoz id ē rō
i f̄eius sūt. sensualitate v̄z r̄se-
quent r̄ge potest. et q̄ntū sp̄m
x̄ accipit. t̄m ad hanc p̄p̄mendā
vires habebit. **P̄fatus** igitur est.
q̄ v̄tute sp̄us. et volūtates carnis
et volūtate cordis potest p̄p̄mit.
Itē h̄t f̄t signa p̄fom̄s. si de bō
d̄fāa. nō de flā p̄fup̄tione vel
fiducia. morte habeat q̄s i d̄esiderio.
et vitā i p̄p̄ā. p̄t deum et frat̄
nā v̄litate. **Quia** igit̄ miles ē
clis ē. et p̄dictas v̄tutes atq̄ p̄fer-
tione affectus ē. turri. que mul-
le clipeis mūtā ē. p̄p̄atur. i q̄
oib̄ armatiā foratū esse adiūgit.
foratū armatiā ē sublimis opa-
cio bonozū. et eorūde exē v̄tū-
tū. **Hac** etiā armatiā se studet
munie. et horū exemplo i f̄ore.
In hys videt̄ q̄les corporis labo-
res et cordis afflictiones. q̄les q̄
ptulerit tēptationes. q̄ v̄lur dec-
tauerit. et volūtates fr̄egerint. i
i p̄ceptis ad̄plendis laborauerit.
quāta i eis fuit vite mundicia.
cordis puitas. et om̄ v̄tutū p̄-
f̄is. **In** solitudinibus quoq̄ seu mo-

143
nasterijs. qñt fuerit q nūq pa
ne sūt satiat. nūq sōno plene r
fetti. nūquā vestibus calefā. nū
quā lā suauitate oblāt. Cui cū
hys afflicti eēnt. et egentes. vītutū
pfectione et gracie pleitudine fue
rit diuites. de omnibus ipantes. if
mos auantes. et mente itelo iūsa
tes. **H**orū oīm et ceteroz exē^a sūt
foratū arma. que miles x penes
se h. qbus vtitur. et cont^a hostes
aue. cont^a mūdū et d^a sempm armat
et mūt. **E**x^a h^a penes se habu
erit. q tles semp attendit. ocio nō
potest torpe. nec iermus n^a disso
lutis an^a hostes pte. **N**it quoq
mali arma sua. mēb s3 q exhibet
arma tūq^a pto. **O**culis nāq vi
dent ad malū scupiscendū. lūqua
vūt^a ad dethendū vel iuitādū v
ad vana seu italia loquendū.
Hnt aures prurientes ad noua
sue notia audiendū. **P**edes eoz
currūt ad malū. et manus opant^a
iūitate. quoz dextea dextea est i
qatib. **D**ūq corde fil et corpore
militat pto. ac p h^a dyabolo. **H**oz
arma nō munit. sed occidit. tātō
q qūq h^a armis vulneat. qnto
tlibus fatiūus iūgit. Cui enī
malis forat. et eos attendit. abo
no sepatur. **D**uobus quippe mod^a
nocent. quia exemplo corripit.
et flā laude seducit. **C**uia enī
bonū ignorat. q nō fuit nūm
malus optimū predicat. quoz
laudibus dū qb astritus fuit.
paulatī sui ignuione pruiatur.
et dēm se credit. quale se audit. **S**e
tit ei de se nō sedm appi cordis tes
tionū. sed sedm eozum qui de se
sic vel sic opmant iudiciū. vnde
plerūq de seipo flā opinione mo
uet. **Q**ue ei p oculis sūt. ad hec

facile animus idmar. ut h^a atten
dat. vel sedm h^a sentiat. **V**n nātē ē
ut magis oculis cordis fortes et
pftos studeat iūpū. et eozū vtu
tes siue fīa corā se pone et attende.
Malos si attendit et eozū iudicio de
se credit. dēndet et seducet. et ad
deciōra deuoluetur. **B**onos si co
gitat humiliabit. et ad bonū pmo
uebitur. **M**alus ergo siue dissolu
tis dēm^a aū alienat. et hos qūis
iūx positos ignorat. et ab eozum
afideatione aspm aūte. cordi pto odit.
bonos iūpū. et eozū iūfatione con
siderat. atq vtiūbus stude. **I**nt hos
quoz iūfatio i celis ē. debem^a mē
te iūfai. et ita iūx quod scriptū est
tū bonis ambulae. **S**i cū tlib^a as
fidu sumus. et hos quasi notos scām^a.
et desiderio atq amore eis soāem.
vūq assilabim^a. ut cū fās sumus fā
cū robusti pfti. **H**oc igit^a mō dēm^a
nos ad eos iūf. et eozū ad nos exē^a
tūf. et qī arma qbus spitaliter
militemus penes nos collocat.
Ite. cū hys miles x iūfat. et sicut
iob legitur. iū lapides amōat^a.
lapides vūq vūos. atq ad struc
turā celeste ptinētes fmos atq
quadratos. sectis et aputatis vūq^a
et carnalitate. **C**ū hys corde am
bulat. it^a hos amōat^a. nō iū lapi
des tū nos. hoies s3 carnales. qui
de trā sūt et de trā loquūt. et ter
reno more agunt atq sentiunt.
Int quos amōat^a. q eozū fauorib^a
atq moribus delcat. **B**onus at
iū lapides amōat^a r gionū. cū
qbus sibi pactū est. sicut ad iob dī.
Cū lapidibus r gionū pactū tūū.
Cū lapidibus regionū pactū h3.
qūq ad edificū supne ciuitatis
ptinet. ut s3 fmos ac fortes qui
p mūdī r gionē sūt vel fuerūt

pmittet: et eis assilet. In hac igitur
turri. vno s; pfo omib; armata
e fortia. id e ere. 2 opa vult. ideo
etancu. Horu constantia i laboub;
paciā i aduſib; tepanciā i pſpib;
cūitate erga iūnicob; obedienciā
i diuſ; tolleranciā i iniurijs; deuo
cionē mentis. ſublitatē i reſplaciōis.
i mēōua collorac. *H* cogitat. i hys
ſe exet. herimitū ſtudet. i hōz
exēplo i miliaa ſpūali ſe deuoti
aſtrenuū exhibz. Bōz ei exē. edi
ficant. i ſtruiūt 2 accēdūt. Hanc igit
fortiā armaturā penes ſe habet
et hac vitē. ut mētib; hōz cāt.
et pmijs donet. *De piet. bono
ru et beate vgis. Cam. xxij.*

Duo vbea tua ſi duo hīnu
li capree gemelli q; paſcūt
i lilijs; donet aſpriet dies et ieli
nēt vmbre. *Hij ſūt vbea quob;
ſupius collū dixerat. doctores ſciz;
pſa. alios ad bonū āmōiōē con
utentes. Hec vbera lacte cūitati
rplent. quo iſeiores et teneiores
rficiūt. et q; mres lactant 2 alūt.
Non h; h; vbea adh; carlis aia.
donet creſcat i gna. et ſanguinē
carlitatis dūtat i lac deuotiōis.
Cū ved i gna creueit. et pietatē
dcepit. tē m; ſit. Lactat teneōs.
ſolatur deſolatos. i tūeljs pul
ſata. vel iurijs affecta. paciēcie
lac fundit 2 paffiōis. nō ſāgu
nē carl i mōtionis. Quia ei pie
tatis lacte rpleta ē. dulcedme
quā accepit exhibet. magis q;
miſeric le dentis ſe compatitur.
q; iuria mouet. Eſt ei i eo qui
iuriatur cordis neqia. ē 2 aie
miſeric. ſuſtinet quoz i ſe habet
vñ moueat. ad mra ſiue ad eleme
tiā. ſi potius i dignat q; i patiē*

carnalis ē et miſeric pti etiā ipe
obnorius effiatur. q; ſi ille pec
tat p neqia. ſic ipe p mra et im
paciēcia. Sic ſanguis tangit ſa
guinē. id ē ptiō ptiōem. Tacti
quiſq; probat qualis ſit. Si vbe
ra habet. tacti id ē iuria pulſa
tus. lac fundet. Cū at iuriā
patit. et nō i patiē. dolet 2 nō cō
dolet. q; pietatis lac nō effudit.
ſe nō habet vbea probat. nec ſe
ē mrem. ſed ſore adh; puula 2
vbea nō habentē. Quia igit
aia pſa deſup accipit gnam.
quā alyſ rfundit. et ſic ipa quoz
lactat. mēto hīnul i pat. qui
ad lac currit et alta petunt
Sugit ei lac. vñ ipa creſcat. et a
lios refiaat. Duo hīnuli acti
ui et cōtēplatiui ſūt. q; vñq; ad
lac grē currit nō ceſſant. Hoc de
ſiderat. et ad proſm ſemp tendūt.
et ſupna petūt. Semp ſe nouia
ob. ſemp iapiētes et iſufficiētes
rputat. q; ad antēiora ſe exten
dūt. donec i vñū pſm occurrat.
don; proſm ad pſtōne pueiant.
Nūq; arbitrant. ſe apphendisse.
ſed apud ſe dicit ſem cepisse. Ip
ſe ſemp puuli id ē huiles ſunt.
et iō lac grē qūt. ad hō tendūt
hoc fugūt. Dñ q; ad hoc lac ide
ſinent currit. hoc papiūt. ut
hō rſiaūt. et dulcedme hui; re
plent. ut eis habūdācia alioz
iopia ſupple ſufficiat. *Hij ſūt
hīnuli capree id ē eate. que al
ta ſolet. petē. Gemelli. q; eadē
doctia rſiaūt vñq;. ſicut gemel
li nutiunt eodem lacte. Ita ei
ſcriptia ſac erudit cōtēplatiuob;
ſicut et actiuob; et iea vñq; iuei
unt. quo ſpūalit nutiant. *Hij**

at pascunt in lilia. **P** lilia que
nutrent et odore hnt. mundicia bene
puerum. et odore virtutū accipimus.
Int que hy gemelli pascunt. q
mundicia bonorum. et bono odore sce
dusantū delant. De horz salute pit
et boi explei odore gaudent. et qd
alijs prebent i hoc letant. et delect
tabili reficiunt. De maloz ei iteitu
torquent. de bonoz vero profici et
psspeit q diu degut i huius vite exi
lio et ceatate gratulant. et h e
quod sequitur. **D**o uet aspiet
dies et idineunt vmbre. Donet
deficiente ignoracia. et miseria
pntis vite. luceat dies et ui
et ignicionis diuine. **P**nt aut
h verba ad beatā vginē tñssit.
Ipa ei hz duo vbea. geine dila
nis lac fundencia. qz reus ipe
trat venia. et iustis grām.
Que vbea sunt sicut duo hy
nuli capree. **H**ynulos at hos
telligē possum. angelos. et
hoim aias ad rgnū iā tñsla
tas. Que bñ hynuli dicunt.
qz mōte celestis habitaonis as
cendert. et diuine stēplacōnis
dulcedine rficiunt. sicut hynuli
et alta pete solent. et lacte nu
tunt. **H**ij hynuli gemelli fut.
capree id est x. a quo pū ca
piunt. et sugut lac geine dul
cedinis. diuinitatis s3 hūa tas.
Caprea ei x. q i mōtibz salit.
et colles tñsiliit. et ita saltū in
vrex bte vginis dedit. et de h
i mūdū. et de mūdo i celū. vbi
hynulos istos lacte celesti pas
cat. Itaqz cū tā angeli q aie sce
pro saluandis solliciti sint. et
eis tā meitis q iutessioe sub
ueiat. credendum ē tñ i hoc
posse beatā vginē. qntū vtrāqz

194
hanc creaturā ymo vtrāqz potius
iudicat. qz vtrāqz p hanc repat. **A**nge
lorū etenū ruina p hac ē restituta.
et hūana natiq reconculata. **Q**uid
at mirū. si bta vgo et pāozibz rco
siliatōis. et pūb lar grāe fundat. q
mūdū reconculauit. et ipsa grām
pepit. ymo ipm fontē grē. qz mū
dū distendit. et vsqz ad mūdi tīm ex
tenditur. **E**st ei bta vgo padisus.
de q fons iste egredt. q deū i qtuor
capita diuidit. qz de corpe x qd de
ipa pcessit. fons sanguis pfluxit.
q sacmetalit i quatuor ptes mūdi
in fluxit. ad abluendū pū a pās.
et ifundēdā grāa suis. aieito igitur
mūa eius cursui hūuloy xpat.
qz p mūdū currit. mūdū irrigat.
ifundit. **H**ynuloy velocitā xpat.
qz velocius q iuocet ei pietas cur
rit. et causas misēoy antcipat.
Hynulus vco xpat. qz dulcedine
boitū quā rpendit ipā de sup su
git. **H**ec igitur o bta sūt vbea tua.
id pietas quibz misēos lactas.
dū mūaz eis ipetis. **M**isēos lactas.
et ab ipā mūa lactas. ab ipā p
apis quod refundis. **P**rogatiuam
grē meruisti. q p mulieibz pū
legiata es. ut nō mulieb. s lacte o
gineo. n hōiez pūz s deū aleres.
Nō qz hō singularē ē. n pma filēz
vifa es. n hōe sequente. meito tñ
posse qntū angeli scī et aie scōzū
iudicatis. et vtrāqz fil comparis.
Ad te igit mrez misēoy. mrez mūe
clamat. exules filij eue. clamat
ipe misēie. hz enī ipā miseria
clamore et vallis h lacrimas. **V**allis
ē ei lacrimaz. adeo ut si ipi misēi
nō clament. ista auribus tuis
isonet. **N**ō pnt h aī te silere n
auditū tuū late. eo qz habeas au
res audiendi misēias. et te has fac

^{cas} **S**icut ei ubique fuit cor-
pus congregat aqle: ita ubique
fuit misericordia tua et currit et succur-
rit misericordia. Adeo replentur vbera tua pie-
tate: ut tacta alicuius notitia miserie-
lac fundat misericordiam: non possit misericordias facere
et non subuenire. Et quod misericordia tua affluat
fluat: quod ipsam misericordiam percipisti. **C**ristus
ipse fuit vbera carnalia: ut per te flue-
ret spiritualia. Cum ei ipsam misericordiam lac-
tasti: ab eadem ipsa misericordia vbera accepisti:
et sic carne nostram ite suscepit: sic spiritum
suum nobis dedit. Cum materiale lac
ex te deo fluxit: spirituale per filium
dei per te fluxit: cepit. Et ex eo misericordiam nostram
facta est: et misericordiam percipisti a lacte
misericordiae. Et cum misericordia dei ab eterno sit: a
pluribus ex tempore esse cepit. Et cum ex te
esse cepit initium: eius quoque largitas
per te suscepit augmentum. **I**nte igitur
lacte diuine misericordiae contineatur: et ex te nobis
profluxit. Ipsa prius est repleta:
et ex te nobis dedit hanc habundantiam.
Vn quia lacte hoc tebeuatur: et lac
istud nobis fundis: et per mundum pie-
tas tua currit: et misericordias subuenit
et currit: merito huiusmodi paribus:
et lactentibus eis per quod currentibus
affiliaris. **S**ugur ei lac istud in diuina
fructuone: quod dei faciant a tem-
platione: et nobis occurrunt caritate
et subueniunt meritis et confessione.
Sed cum tam angelus quod sancta anima carum nos
sollitudine discurreat: et nobis
succurrant utriusque paribus: quod
tu sola quantum utriusque: et sic utrosque potes
et efficas. **H**uius quod huiusmodi in liliis
pascuntur: quod salute adhuc in exilio
degenerant desiderant: et munda vita
et bone dispositionis odore atque sa-
ma reficiuntur: quod est in liliis passa.
Quod utriusque aquae: donec illucescat
dies eterne beatitudinis: et umbra fi-
niantur miserie penitus. **D**e morte

Idie autem La. xxiiij.
Adā **f**ināoē 2 oroe 7 psta plditu
Ad motē murre: et ad collem
thiub. qons murre ē aia q moraf-
tat mēb sua q sūt sup trā: for-
nacionē. inuidia. libidine. au-
piaz malā. et quaiāā rē. Sublimis
est ista. et merito moti expanda: quod
calcat et supgreditur trena et fia.
et ad supna appetenda subleuat
et agnoscenda: q fursu ubi rē ē nō
q sup trā sūt quens et hē sapi-
ens. **T**errena iudicat oia: et dap-
nat q sūt in hac mōli vita: facit
nichil in hac trā moueciū subsiste-
vel diabile ēē. **A**rrā hz: dū i se
cārles affūs et appia volūtate
morafiat: vel q q i se i delāre
pt. **S**olent montes ēē alti et audi:
sed loca i seiora hūda. **Q**ontes
igit sūt deuoti. q alti sūt p amo-
rē supnoy: et audi dū i se extin-
guūt et exsiccāt hūore carnaliū
desideoy. **H**os dñs mōtes visitat.
et ad hūda nō uertit: q i loas hu-
mētibz nō deus. sed dyabolus
manet. **V**n hūorem hūc qsq de-
uotus omibz modis mātur
exsiccāt: q spūali desup ifundi. **P**
hac expandit mā suā ad deū: et
aiā suā sicut trā fine aq cārles
vz **delāciōis** hūous ita facit
grāz i se trā q ē fine hūore desidare
solet aquā. **V**n uelocit exaudiri
mētur: qz desiat ei sps. id ē vo-
lūtās et appetit i tremeus atq cār-
lib. **A**ida ē igit trā vōz. nō hñs
treme delāciōis hūorem: nō si-
trā egypti id ē mūdi: ubi iacto
seine i mōre ortorū aque dūci
t irrigue. **T**erra egypti ē cor mū-
danū et tñrosūm: ubi semen
iactat. q i carne seinat. et radice
suā i mūdānis plantat: ubi aqz
delāciōis cārles. facile dūc p ortū mēt.

In proptu e h' irrigatio: sed qntu
ad manu e ta ato sicut et defiat.
Mos vco e mens deuio. ab ifinis
delatationibus sicut: ymo tra illa
motuosa qua dñs dñs sub dat:
qz bonos a t'renis desiderijs ad
appetenda supna subleuat. qñis
ad cor altu ascendat. H' tra desup
pluuia gñe expectat: et hac dñs
a pño añu vsq ad fine ei9 iñsere
solet: a pñcio sz vsq ad extre
mū vite: et ifunde irrigacione
supne grē. Ad qñ aquas ahelat
corda bonoru: quia sicut i iob
legitur. apta e secus aquas ra
di coru: id e occulta cogitao &
mētis itenao e expasa ad flue
ta grē et dñs spūs pñpienda.
Has aquas sicutur: et ut has
pñpe digni fiant. a carnalis
delatationis aqua arefuit: & va
cui sūt. Pro quibus ipetrandis
etia ad aqñs q sup celos sūt oroe
et iteplacione ascedut: ad oēs
vñ spūs celestes qui dñm laudat:
et ex torrente voluptatis eius
iebruant. Quō vco hñc fontē
nō hauriat. et aqñs grē aia nō
pñpiat: q ad oēs celestes spūs
apta e et se expandens desidē.
et pñabus oñs pulsar: Que
si deiqz sic se dilatat. et expandat.
ut si sibi ab oñbus grā postu
lat. ita quoqz oñ hoi hanc desidēt
et postat: nōne rāto largius.
hac ifundi mēbit: qñto āpliori
cāitate et ad multos dilatatut:
Itē cū ad oñs illos spūs extēdi:
nōne sigulos qbus custodia hñā
na delegā e xplectut: Cū itaqz
oñbz spūtibus sinū cordē expadat.
ut spūalia dñs capiat & grāz act
har: & ad singulos vñ hñc desidē
extenditur. ut qñ obtine potuerit

195
vel desiderare hoc eide concedat.
et ifundat ad salutē sibi cōmissoz:
meito exauditur: qñ mēssores suos
et aduocōs ita uiuat. sicut eoz
ad iutoru et partimū flagitat.
Optat ei ipi sibi amissis miām:
et igitulant sibi collaboratibz orā
eoz salutē. Meito etis aia aduoca
tos suos pñcios i pñe hñ: qñ tā pñf
tūe qñ accipe cupit. Meito bñā e
aia et deo grā. qñ ita fr oēs aquas
scinat. et semē ordis iactat: ut nō
tē iūmicōz hñ semē subēhat: s
pro eis quoqz ex cāitate itcedat.
Multū radix eius aperitur:
q ad oēs hos spūs expanditur. &
ad oñs pñt hoies dilatat: q
ad aquas supiores spūu ascedit:
et oim hoim nētes ifei9 xphē
dñ. Multū apit: cū eglus ad oēs
spūs itenao p oñbz hoibus digit:
et equalit oñbz hoibz si sibi g
ciā obtine conat. Cū igit radix
aie ita apit: et tam multiplicat
expanditur: ad aquas sz spūs
sci. ad aqñs scōz spūu. ad aquas
pñloz aque ei pñli sūt: meito deo
multū placet: multū aqua grē
ifunditur: mltū aq cāitatis di
latat. Oñs sublis e: appetēdo
supna. qñ rā pñt et thūs habz:
dñ i se mudanos et vñciosos af
frit mortificat. et deuote pro
oñbz orat. Vñ ad hac meito xpc
diuitit. ad hac venit: ut pote pul
chra totulibz ei9 et grā. atqz ad
uentu ipsius: vñ amēdat eā
dñes. Lo pulch es aia mea: &
macula nō ē ite. qñius pulch
ē mulier. si qdem corpis for ve
nustat: sed vultu palleat: cum
vco tā corpis elegāciā qñ gena
rū ruborem habueit: et pñfectio
decoā iudicat. Sic aia. cum p

dignā pēitentiā a pccis mūdātā ē. et pccī corpus destruxit. qī corpe pulch; sed cū etiā p cotidianā cōfessione a cotidianis pccis se mūdāt. et pro hys vēcūdiām patit; qī rubore genarū fil' decoat; ut tota pulch; meito dicatur. Et macula nō est ī ea mōzlis. n̄ pseuent qqz venialis; qī se cotidie p pēitentiā laudē 2 p cōtione nō cessat mūdāe. Que etiā tāto plenius a vealibus mūdāt; qnto mag' caritate erga proximos affiat. et eis oīdo salutē obtinē conat'. Tō itē pulchra ē. q p bō opa et vtutes ornāt; ī p hūilitate 7 cōfessione pccorū. qb9 maculā fucat. etiā decoat'. Pccū ei sua iudicando. et se pro hys hūiliādo. nō solū a pccis mūdāt; sed 7 hūilitatis oīti acqrit vñ etiā decorēt'. Et nō ē ī ea macula. elacōr pz. Ib hac ei īmūs ē. dū p desidēiū ad maiora agēda semp accendit. 7 parua rpuīt quēcūqz egēt; dū salutarib' bñficiis 7 laborib' pensans. se digne rūdē hys nō posse agnoscat. Tō igit' pulch; et sine macula ē. dū etiā hac maloz mēdia decoat'. 7 de bonis que gessēt nulla elacio maculat. De cōna bonorū. et gñ pollutio et alia quedā. pccū

Ueni sint mōzlia. Cā. xxv.
De libano sponsa mea. veni
de libāo veni. Libanus mons ē. ī quo crescit mirra et thūs. Or at li-
bau' candidatio vel dealbatio. Vo-
tat ergo x' de libāo spōsa ī cū p
pccorū et carnaliū mortificatiōez
et orōis deuotionē mūdātā et
candidatā. iuitat ad r'muēratiōez
supnā. Et aut nō solū duplicem
voce sed etiā explīta hort' ut veniat.
ī mēsitate desidēy et amoris quē
h3 ad eā īsinuat. ut tñā r'petas

inmesitatis et immutatis statibus
taas: funiculus ei replet diffi-
le rumpitur. Itē multiplicata repetitio
vōtiois. et gētila aōne idiat. q̄ libe-
aōi ei de p̄ti miseria gaudeat: in-
mut quoq; q̄nto desideio hāc cele-
fiei exoptet. Itē ei ac itē vōtio re-
petita iaceleratis p̄t atq; gaude-
tis affm̄ exprmit. Itē etiā ea toties
vocat: ut iteata vōtione magnitu-
dine felicitas ad quā vōt̄ ifinuet.
Itē ut etiā vōtio t̄uitatis fruitione
quā p̄cepta ē p̄ labore idiat: q̄
fructio etia b̄tudo ē. Et cū ea vōt̄:
etiā de q̄bus r̄munerada sit. ei p̄-
nūciat dicens. Conabebis de capite
amara: de vīce famis et h̄mō.
mana īp̄retat̄ īq̄et̄ vel turbu-
let̄: 2 signīfīcātores huius mūdi.
q̄ īq̄eti sūt p̄t et turbulēti. Inq̄eti-
do labor et fatigatio ē īquiēdo mū-
danas dēlectationes: 7 cū eas q̄s asse-
q̄t nō plenā t̄is iūenit satietate.
Itē nō habita verat̄: 7 h̄ita n̄
satiāt. Itē cū q̄s īstis desideio
suo satisfac̄e cupit: āpl̄ illud
accēdit. Dñ̄ dī. q̄ remedia p̄tor̄
egritudines sūt: q̄ vñ peccando
aliq̄s desideiū ad t̄ps cūat. idē ma-
iore desideio peccandi postmodū
egrotat. Quia igit̄ nō h̄i faciet̄
nō p̄rat̄ q̄etern̄ n̄ ī mēte q̄ t̄ea
q̄ut sp̄s dei manet: q̄ nō n̄ simp-
l̄ūdem̄ redēfat̄ q̄etern̄. Nō ei caput
ab aīa. que īquieta fuit p̄ t̄ena
desideia: 7 nō illūst̄ur h̄o lūe sp̄u
li: q̄ repletur dēlectatiōe carnali.
Vbi ei a cārlibz. cordis vasa va-
tua nō fuerūt: oleū sp̄s sc̄i st̄at n̄at̄
ē. Neq; ei sp̄s sc̄i v̄it ī hōiem
siue p̄manet: q̄n̄ cas̄ id ē cārlis
ē. Et igit̄ h̄ys desideriis īquiētar̄
aīa: fit p̄t etiā turbulenta. idē
obscura 2 confusa: 7 a v̄it̄ ignit̄

^{eterna}
aliena. Confidunt ei desidia et
cordis oculos obumbrat: ut n^o ho
vel se. vel reatate sua ac miseria
agnoscat. Mens vero bonorum in his
delectationibus remittit consolari: et
id metur ideo delectatur et gratia il
lustri. Dapnat ei vicius iob et ma
ledunt diei carnalis delectationis:
et vixit hunc iudicio suo in tribus
sive nocte: dum pensat ad quinta
centate duat et miseriā. Per
desideria ei nocte. qua sequitur hunc de
desiderat. ipsum destruit et ipse perire
facit: et sic ad die gratie pervenit.
Sic vixit noctem in die. et post
tribus noctis quas dapnat mei
to sperat luce: et gratie participat illust
ratione. Quos igitur delectatio ter
rena superat. amana id est iniqui
et turbulenta sunt: et horum caput
dyabolus est. qui per hunc in eis prin
cipatur. Cuius suasionibus dum anima
deus resistit. non habet recipit. de
hoc capite triumphat. Non solum
aut de capite amana: sed etiam
de viciis sanis et hinc hanc rationem
permittit conanda. Sani et her
mo motes iudee sunt: in quibus leones
et pardus habitant. Isti motes significant
ferentes per invidiam: et adeo
atque bonorum consortio segregatos
per culpam. Sani et interpretat ferox:
et hermo anachetizatio. De his
vero qui sunt sani. alii per actum alii
per cogitationem polluntur: alii
aliis teporari vel fragilitate
deservientes. vel minus legitime
viventes: invidie culpam non
evadunt. Et actum quidem invidie
satis patet: non de his dum
multa oportet. In cogitatione vero
peccatur mortaliter: vel peccatum
in voluntate. vel deserviendo

delectationi cogitationis. et
mortaliter habendo in delectatione. Si ei de
lectatio cogitationis de mortali deserviat
ab: etiam si actum mittit non mortaliter
peccat. Si in tali delectatione diu mor
ra habeas. postquam hanc rationem deper
dit et placeat: etiam mortalis est.
In vero ipsa delectatio ducit rationem
non deserviat. vel illa non adverte
te: mortalis non dicitur. Sic quoniam lon
gior mora venialis est. et brevior
mortalis: dum advertit et non resistit
ei. sed consentit. Si autem in corpore
pollutio alii et seminis fluxus
vigilanti attingat: mortalis est. non ex
quodam naturali infirmitate attingit. Si at
tingat ex delectatione. mortalis est
etiam si voluntaria non sit quoniam attingit:
si scilicet culpa mortalis precessit. facilitati
tatis. cogitationis. aspectus. et hinc
de qua occasione mortalis delectatio
habuit. per quam accidit. Etiam si
fuerit voluntaria. et per hunc mortalis de
lectatio habita: non excusatur ipse
peccatum. etiam si attingat a voluntate.
Si quis autem post mortalem delectationem
de ea contentus fuerit. si postea co
tingat ei pollutio et iterum redit de
lectatio. etiam mortalis est: quoniam ipsa hoc
contingendi aliquatenus deserviat
delectationi ut ei contingat. Si enim
non deserviat. venialis est: quoniam non
attingit mortale peccatum nisi sit voluntarium.
Aut ex infirmitate attingit et venialis
est: aut nullum peccatum. si ibi nulla delectatio
fuerit. Ut ei contingat ex infirmitate.
et tamen alii ibi esse delectatio. quoniam tamen sit
venialis. Si quoque dormienti attingat
ex culpa alii quoniam mortalis sit. mortalis
est. Sed si attingat iterum. venialis
est. quoniam ex infirmitate habeat occasionem:
quoniam absoluta est per contumeliam. Sile est
de furore et ignorantia committente.

An si uos sub i furia constitutus
occidit vel fornicat. vel aliqd facit
mōrle. q̄uis tē nō habeat sensum
discuendi q̄ facit. tñ mōrle pec-
cat: si i ipam furia. culpa sua i-
p̄t. et i uolūtate mōrle peccandi fuit.
et ita ex p̄cedenti culpa fit reus.
si dormienti ex causis p̄cedentib9
polluas ē mōrle. Sic ē de ignorā.
q̄ q̄uis i hōa sciendi quod dēt igno-
rare nolit: tñ reus ē. q̄ p̄us sciē cō-
tepsit. cū sciē potuēt. Et de omit-
tere. q̄n quod dēt omittit: q̄ po-
tūssit se ad faciendū sollicitū exhi-
buissē: et sic tpe faciendi nō omittit.
Sancti igitur sūt fetentes isti: q̄
polluit dyabol9 siue i ope siue i co-
gitatione. qui repte legitur pectore
et ~~cor~~ ventre. **H**ermō uero. q̄ ut
p̄tat anathematizatio. significat ill9
q̄ sūt anathematizati. id ē p̄p̄a iūctate
a deo separati: et aliq̄ p̄p̄e manifesti
p̄ccā ab ecclē societate p̄ excoi9 sūm9
exclusi. Et de p̄m9 dicamus. q̄ p̄
mōrliā p̄ccā a dīfingūt. Omē mōr-
le amittit: agendo s̄ p̄cep̄ ul cō-
p̄sciam. Quid q̄ ei p̄scia dītare
mōrle. eā si esset ~~inde~~ veniale.
q̄ h̄ cōt̄ clem̄ p̄sciam facit. mōrle
peccat: dicente aplo. **D**e qd non
fit ex fide. id ē p̄ p̄scia. p̄am ē. Et
q̄p̄ fit cōt̄ p̄sciam. edificat ad ge-
henā. **C**etera que sūt mōrliā:
sūt s̄ p̄cep̄. Sūt aut̄ quedā p̄ccā
q̄ semp sūt mōrliā: sicut sūt odiū
p̄dolacā. beneficiū. maleficiū. for-
nicatio et hui9. **I**mpaciā. tristitia. ^{uero.}
auaricia. gula. supbia. tan9 glā.
detractio. et multa t̄lia. nō sūt
semp mōrliā: n̄ vñ i hys aliq̄s
peccet p̄ gūem p̄ceptū: vel fia-
at cōt̄ p̄ceptū id ē s̄ dei a p̄xi-
ci. **D**ilōne. **I**m̄ nō ē mortal: q̄n aliq̄s
mouet cōt̄ p̄xiū cū uolūtate

et assensu nocēdi ei i p̄sona aut i
facul. aut i fama: q̄ tñ p̄os mo-
tus iactūrie incurrit: i id sol id ē
p̄ sup iracūdiā ei9 nō occidit. **S**ic
ē de omib9 ali9 motib9: cū
uolūtate et assensu faciendi cōt̄
dilectō dei et p̄xiū. **P** ipaciā
mōrle peccatur: q̄n fit p̄ eam
excedi: ut vñs p̄ccat peccat r̄lū
quat. **T**ristitiā: cū aliq̄s ita sup-
tur: ut oīno assensat. et nullaten9
se i dō consolet. **A**uariciā. cū cāta
ē cenācia. ut iarta nāte p̄xiū
nō subueiat: et danda r̄tineat. **G**
gula: cū p̄ consuetudinē uel frequē-
ter i crapula et i ebrietate aliq̄s
labit. et i fmitate suā i h̄o expt9.
nō sibi cauet n̄ se modeat: vel
cū ardore cupit tibi aut potus
sit esau supatur. Et uñ hys q̄q̄
modis. **P**re. p̄p̄e. laute: n̄s. ardet.
studiose. **S**upbia vel tanē gloriā:
cū ali9 se p̄fert: i huānū fauore
dilectō dei p̄ponit. **D**etrahendo quoq̄
vel publicando p̄am alci9 per-
iuidiā tē mōrle peccat: q̄n t̄lia
dicuntur p̄ que p̄sone a fame ten-
dit nocē: siue cū bonū statū alci9
niet aliq̄s depuāe. **V**eniale
quoq̄ p̄ p̄ceptū fit mōrle: ut dī
aug. **N**ullū p̄am ē adeo ueniale:
quod dū placet nō fiat mortale.
Si vñ ita placeat: q̄ s̄ illud hō
amittet. eā si mōrle ēē facit. **V**el
veniale fit mōrle p̄ occasione: q̄
p̄ multitudinē uenialū. uenit
ad mōrle amittendū. **E**nā igitur
peccat mōrle tē vel fit i p̄sciam.
vel p̄ p̄ceptū: vel cōt̄ aliquod
quod p̄ceptū ē vel phibitū. **D**on-
igitur p̄mi motus i tñ p̄ccat
ut cōt̄ aliqd hōy fiat: mōrle nō
peccat. **S**ed cū eis ita aliq̄s con-
sentit ut i uno eoz offendat: tūc

197
 p'mū mōrū peccat. Quotāq; autē
 nō p'dco peccent p'p'i; anathēti-
 zan sūt. et a deo p' mōrle sepati. Q
 vō nōiati fuerit excoīcati et ex-
 coīcacione maiori. i. toroē. i. mēsa.
 i. saluacione sūt vitandi. Nō ēi p't
 aliq's orāe i. ecclā n' palā. n' ocul
 te clib'us p'ntab'us; p't t'n ex ecclā
 p'ntab'us eis siue audientib'. P'tli
 bus quoq; orāe p't occulte; nō mā
 feste vel aliq' audiente. In hys q;
 t'm p't eis p'nuīcat que p'tinet ad
 absolucione eorū et saluē; et si a
 liquid dnt alitū. p't ab eis repeti;
 et pnt inueniri. nō inuenire. Sūt itaq;
 p'p'i amana id ē iūcti p' t'renorū
 amorē; vel sanir id ē ferētes p' im-
 mūdā vitā; vel l'mo id ē anathē-
 tizati p' p'c'm siue p' excoīcacionis
 sentēcia. Caput at siue v'tex eorū
 ē dyabolus; q' adh' tēptando eos
 iducat; i. p' h' eis p'ncipatū gēit.
 Cui' suasioni dū deuotus q'sq; re-
 sistat ne p'c'is i'p'licet; de h' capi-
 te q' cūmphant cōnatur. Leones q;
 et p'ard; sūt deōnes; q' nē apta iū-
 q'tate seuiētes q'sdā decipiunt;
 nē blandis consilijs et varijs frau-
 dib' rēos seducit; si et leones se-
 roces. et p'di vāio colōe r'sp'si sūt.
 Horū leonū seu p'dorū habitacio
 āqui sūt; quoz p'ulos mores et
 p'c'ā dū boni nō imitant' s' fugi-
 ut. et tēdū t'les exē et doct'na ad
 bonū dūcūt; de hys mōtib' et
 cubilib' leonū atq; p'dorū cōnat;
 atq; et'ius p'mijs donant.

De beata v'gine. Cam. xxij.

Quā pulch' es aīca mea;
 et macula nō ē ite. Stā
 v'go tō fuit pulch'; q' i v'teo s'fifi-
 cata. Ab v'teo quoq; egressa; nec
 mōrle v'niq; amittit n' veniale.
 Et an t'reptionē q'de filij dei p'us

p' g'na a p'c'is custodita ē; post
 h'ac v'eo ita cōfirmata. et v'tute al-
 tissimū obumbrata et roborā. ut
 p'c'm oīno amittē nō potuerit. Ex
 quo de tēplū s'fifi ē. ita p'vilegiā ē;
 ut nullaten' aliq' macula detur
 p'ci potuerit. Tō ite pulch' fuit; q'
 plē g'ra; n' vllū ul' mīnu veniale
 ita fuit. q' mīn' ita locū g'ra h'ie
 potuerit. Cū ē aliq's veniale com-
 mittit; p't nō mēt; n' grā t'eo au-
 getur. Tota igr' fuit pulch'. quā tō
 possedit g'ra; q' nullū locū habuit
 p'c'm ita. Habuit quoq; v'tutes
 sine p'turbatione vel vicioz pas-
 sionibus; et has possedit amorē eoz
 delicta; g'na adiuta. Adeo i n'pā
 v'tutes erat p'fē. et i'ctinuu v'su
 t'nsfufe; ut nichil aliud q' bonū fa-
 pet. vellet vel sentiet. T'lis fuit in
 v'tutibus. Tanta quoq; fuit ei'
 caitas; ut nō solū ad ei' gentem
 extēdetur v'z iudeos; sed ad igno-
 tos et notos. ad oēs deiq; hōies.
 Ad hos oīs caitas ei' dilata fuit.
 p' hys sollicita extitit; p' hys idē
 finent oāuit. pro hys orando ex-
 audi fuit; dicente ad eā angelo
 gabele. Inuēsti grāz apud deū;
 quā s'z quebas. Qim saluē desi-
 deat. q'siuit et obtinuit; v'mo sa-
 lus oīm p' p'am s'fifi ē. v'n et mū-
 di sal' dea ē. Tō igr' fuit pulch';
 q' i v'teo mūdā. et deīn i'fatate
 et mūdicia s'fifi mā; forte p'ci
 ita p' sapito. ut nō peccauerit;
 et tandē exticto. ut p'c'ie deīn
 t'ps nō potuerit. Angelicā deīq;
 itra adēp ē p'uitate; et i'v'tutib'
 et s'fatate ac mox p'fōne dei fili-
 tudine; iūsta. pia. p'vdes. mīors
 modesta. mēte i' corpe s'fifi. Meri-
 to igit' p'ducat pulch'; q' et dīna

et angelicā similitudinē i tris est
adepta. Et quia humilitas locis
grāe dei ē. adeo ut tñ aliq̃s grāe ca
par sit. qñtū hūilis fuit: sicut v
tūe hāc p̃fē totā possedit: ita to
tam eā grāa impleuit. totaq̃ decoat.
Igitur eius iteior pulchritudo
mētis. exteior q̃ fuit decor casti
tatis. Tō q̃ luada fuit
opē: nil tñbrosū hñs vel finistru.
sed totū luadu et p̃fē. ut aliq̃
aspiratus placet. et exemplo lucet.
Iduta vestitu deaurato virtutum.
et cūdata vāte mētoz. Tlem re
telesus iacupuit: tā decoe s̃ ves
tite sol iustiae iudic se: i tea se
carne vestiuit. Nec miri si luci
da fuit. quā splendor glē impleuit.
si pulchra fuit. q̃ splendore luā se
suscepit. Nō q̃ dubitandū amo
ris ignē et iteiozem cādoze eā
exterius tea luce: ut q̃ pūte an
gelicā habuit: vultū eā āge
licū habueit. Tō igr mēto dicit
pulchri q̃ pulchri fuit facie. pulchri
mēte et corpe. Que eā ip̃is p̃i
cipib⁹ tñbrosū tribulū fuit: ut
ad eā accede. eā q̃ tēptā nō p̃sup
serit. Detrebat ei eos flāma cari
tatis: icendebat orōes et feruor
deuotōis: stupebat imūne a
p̃tā. Nō eī tñs q̃ nō habuerit
defm et maculā: p̃t ip̃am. In
na eī nō splendor. et stelle nō sūt
mūde i eius cōpatione: id ē hūq̃
lucet vire scāteat luna vel stelle.
i nocte hui⁹ vite. Obtrāne
ei stelle id ē s̃: caligie huāne
culpe. Sed b̃tā vgo to pulchra
fuit: quā totā sol iustiae illustrat
et p̃fudit: ut nō maculā nō tñbras
culpe habueit. Sup̃ eā mētirio
decoata fuit. Ip̃ius eī aīam p̃m
iuit gladius: nō material s̃ doloris.

Quo martio grū⁹ passa fuit. q̃ fer
ro. Qñto eī icōpabilē amā: i tato
vehemēti⁹ doluit. Qñ nō sicut fuit
amor. sicut amor eius: ita nō dolor
sicut dolor eius. In martib⁹ magnū
amoris dolore leniuit passionis:
sed b̃tā vgo qñto pl⁹ amauit. tato
plus doluit: tato q̃ ip̃i martiū
grū⁹ fuit. Qñ q̃ dilexit plus oīa
i iux magnū aōis eāt vis doloris:
grū⁹ passa fuit mēte q̃ mēs car
ne. Pulchri igr fuit b̃tā vgo vgi tñs
decore: pulchra qua s̃c vixit cō
fessionis laude: pulchri marti pal
ma: et sine oī macula. Quia
igitur tā pulchra. tāq̃ multiplicat
pulchri: mēto vōt de libāo. id est
de candidatione. Que eā cōnada
di de capite amana. de vīce sanu
et hermo: de p̃ncipe vī mūdi hui⁹
p̃ncipate mūdi amatoz. i p̃mū
dīce fetore. siue alia p̃tā a deo
sepatis. Huc mūdi p̃ncipē et caput
tūq̃z b̃tā vgo sup̃auit. vīs ei⁹
atūit et calcavit: dū p̃fām mū
diā suauit i corpe. i hūte i corpe:
ut nullū rependi locū vel i ei⁹ per
toze hūe ponit ṽl i mēte. Mulier
ista foras: cui⁹ p̃cū procul et
de vltimis finibus ē. illū p̃cens.
q̃ fortem armatū debellaret. atū
suū custodiēte: id ē mūdu p̃cā
te possidente. Que b̃tā dū hūc
ab eozū cordib⁹ repellit: q̃s vel
ap̃te seuendo deiecit. vel oculis
et varia fraude: tecto decapat:
et illos mētis et itēssioe sua li
beat: de cubilib⁹ leonū atq̃ mō
tib⁹ pardoz cōnā phibetur. *De visu
spuali. et quō deo placeat cura
iā p̃prie salutis q̃ aliene. Ca. xxvij*

Quia est cor meū soror mea
sponsa mea. vulnerasti
cor meū i vno oculorū tuorū

et in uno tunc colli tui. Duo sunt visus
sive oculi unus qui contemplatur superna
alius qui considerat atque terrena. Illum qui
superna vident saluator aperire vult
sicut ipse dicit. In mundum hunc veni
ego ut qui non vident videant et qui
videt ceca fiat. Pro hoc illuminando
ad nos venit vulnere apturam et mor-
tem sustinuit ut lumine hoc nobis ap-
eret et ad cognitionem salutis veni-
ficaret. Unde quantum oculum hunc contempla-
tione vestra salutis nostre et desiderium
amet huius verbis exprimit dicens.
Vulnerasti cor meum. Et si dicat
anima que soror mea dicit meruisti
ex quo carne fumendo me et frem-
fecit et quam sponsam elegi cum te in
amore et voluntatis unione iunxi
teo qui eterna precibus quam terra cordis oculis
vides et quibus tamen me letificas et
gratia sis ut amor tuus cor meum vul-
net et nimis sua penetret fortis
qui mors dilato ad te mea erat unde
pro te mori volui et dux suscipere
vulnera corporis ut a te recipere sua-
via amoris. Illa igitur cogitans
et in illorum apturam oculum cordis de-
figens aperit hunc ad amorem patris
et agnitionem. Amor enim notitia
aperit ut dum saluatorem tuum amas
etiam salutem quam tanta caritate et su-
per ipso propter pauperem in mensa et mato
appetenda intelligas. Amas itaque
me qui pro te hoc pertuli amare quod in
patris gaudium quod et amavi atque
paravi et per visibilia humanitas
mee ac laborum pueris ad viden-
dum et apprehendendum invisibilia et
norum. De me ad videndum me trans-
fers contemplationem de me non habite
speciem vel decorem ad meam in super-
nibus gloriam et maiestatem. Vbi illis
fuit ut etiam angelis delectabilis
sim ad spectandum. Spiritualis igitur

198
visus tuus et tua salus est contemplatio
mei amoris meeque fructio. Ego enim
saluator tuus et salus tua sum et qui sum
patris tuus est pater meus et gratia mei visio
eterna est beatitudo. Hunc spirituale visum
et salutis tue desiderium vehementer
te diligo hoc uno oculo id est contempla-
tione unita singulari salutis tue et
mei amoris atque fructio. Cor meum
vulnerasti. **Et in uno tunc colli tui.**
Collum caput et membra coniungit. Col-
lum itaque in eis dum animas convertit
et in adiungit studeb. Unde crux col-
li tui est unita cognitio et precipua
iteratio quam contra hoc laboras. In hac gra-
na sollicitudine et cura tam appropinqua sa-
lutis quam aliene amore meum spe-
cialiter tibi videris et ad internam cor-
dis mei penetras. Placet quoque
in simplex intentionis oculum et sin-
gulariter me tangit quo nichil contra
me nichil potest me queris. Per hunc enim
toto lucida est corpe id est bono
et sincero opere ut merito laudeas
et amore tuo cor meum vulnerare
pudens. **De laude gratie compas-
sionis et dulci doctrina. Capitulum xxviii.**
Quam pulchre sunt matrem tue
soror mea sponsa. Pulchro-
ra sunt verba tua vincta et odor
unguentorum tuorum sicut omnia aromata.
Duc matrem dux est et passio corpora-
lis et spiritualis. Habet animam hanc quoniam cor-
poris nature vel aliquid adusitate
laboratibus operatur sive in aliquo
peccato vel temptatione positus solatio-
ne et oratione impendit. Hec verba hanc
quoniam novit gaudere cum gaudentibus
et flere cum flentibus infirmam cum in-
firmis virum cum scandalizatis. Pul-
chre sunt matrem illius anime quam omnibus
ex affectu compatiuntur et nulli
dolores sine cordis dolore preterit.
Unde ait per unum oculum qui spiritualiter

videt. etiam nō proximos spūaliter
mouet: nā qz deū diligit etiam
proximos ex caritate cōplectitur.
qz bōi appropinquat pietatis viscera
accipit: ut sic ad alios moueatur
ex caritate sicut deū didicit amare.
Ite sicut hz rōp m vnicū ad salutē
suā et ad deū: ita ad primos vni
bz motū pietatis vix et amoris.
nō amotionis vel rātoris. **Agito** h
vbea hns aīa pulch e. et aspab
r placet: hns caritate que pta
sua opiat: et miām suā alienis
pātis īpendens. ut miāz pā cō
sequatur. **De quo legitur** iob le
gitur. **Visitans** spem tuā non
peccabis. **Spes** mra ē nō prim.
i qz īspiciam quod nos sumus.
Que cū ita p passionē visita
mus nō peccam. idē a pto īmu
nes sum. qz p hanc pietatē a
ptas mūdāmur. **Plene** etiā a
ptas aīa mūda fit. q nō solū a
primo p rātorē aliq vel teme
rariū iudiciū atqz suspitionē nō
attēgit: sed īsup ppaendo. de cō
misso īdulgenciā pcpit. **Agito**
ergo amandat: que p pietatē
et a pto mūdatur. et mētis
fil ornat. **Qui** vbea pulchōra
vino dūit. **In** vmo rigore iusti
cie possum accipe: q cū dō pla
cet et aīaz ornat: magis tñ hāc
mīe viscera amandat et decorat.
Sicut ei oleū ceteris liquoribz
supnatat. et splendorē suū
pfert: ita mīa iudiciū **supna**
ta supexaltat. ei qz pfertur et
potior ē: ita ut nō aliquid ius
exce iudiciū debeat. donec ista
pleniū suū īpleuit: nō opari.
nisi ī huius rēduis mēto possit.
In tñ misēria peminet et dig
nior ē: ut officiū suū pte

Districtio nō mīa moderante absq
culpa ecce nō possit. **Agito** igit
pulchra pducantur. et ī sponsa
vbea amedant: quia p h ad
dei similitudinē. cui pprimū ē mī
seri et pte tñ proficit: qntū iā
opar et subueniē pte nouit.
Et odor unguetōrū tuorū: sicut oīa
aromata. **Qui** suauitatis ī vincti
ois spūalis fragrantia q tñ benigne
ad oīs afficitur. adolet. geit. orat.
et subueniē cupit: ī nābz supni spō
si suauis oīm vtiū opibz rdolet
et placē cognoscat. **Et** aīas ei mī
oīm vtiū est. **Qui** nō ī mēto vti
bz que de illius radice procedit.
iudicio pcellē. et bōi odoris famā
mētū anferre. **Quis** ē sponsa ī cor
dei qualis etiā sit iōe subdī **fauis**
distillans labia tua sponsa. mel
et lac sub lingua tua. et odor vesti
mētōrū tuorū: sicut odor thibz. fa
uis distillas labia deuote aīe
sūt: quia spūalis dulcedis liquor
fluūt. et alijs ad edificaciōne liq
rē hūc fundūt. Hūc fauis de diu
sis scriptis floribus cōgeit: hos
pqut. hys īsidet. de hys suauit
spūalis dulcedis exhit et eliat.
Sāam īplacē segregat et atepnit:
caritate edificatē potius pcpit. sua
ue olentes sententiā. nō pōposam
eloquētiā eligit. **Scōz** qz exē dñ
spūalia īuestigat. et mēte plustrat:
q vtiqz flores erat. et sicut palma
florebat. **Non** sicut scā eat vita.
ita q pfebat vel docebat dulcia
erat et suauia. **Ad** hūmōi floes p
uolat. ab hys spūale mel colligit:
sed pcpue de floe illo singulari:
flore qui pcessit de vga vesse. floe
cāpi et nō orti. **Qui** odor floribz ē:
sicut odor agz plei. que bñdixit
dñs. **Plenus** est hic agz. ī quo

199
habitat plenitudo diuinitatis: in quo sunt omnes
thesauri sapientie et scientie absconditi: in
quo florent et fructificant iusti tamen
bona vita quod in se habent. Hic est ager florum
primo plenus floribus: in quo tot sunt
flores. quod iusti in bono fructificant:
et ex quo non est floris sed arescentis. Ad hunc
agrum florum et plenum qui apibus prae-
dens sponsa puolat: in huius floris a-
dore currit. ad hunc desiderio pergit:
huius amore atque fide tenet. De hoc per-
as importune fugit mel gratie. de huius
gram accipit plenitudo. In huius spiritum
carnitas in corde eius diffundit: ei pie-
tatis uerba accipit. atque in labijs eius
hanc gratiam diffundit: ut superne dulcedinis
saporem spiritus et alius appetit.
~~et ei opator tepidus et nature~~
~~uiciorum ignarus.~~ Mel quoque et lac-
tis sub lingua: id est in refectione robur
torum. et consolatione puulorum: solidum
abitu perfruunt. et lac tenet doctrine in fine.
Pregustauit ei dulcedinem future vi-
te: ubi reficiuntur anime diuinitatis christi
fruitione. et huiusmodi eius lacte. Illi
pluribus degustauit beatitudinis.
quod mellis butiri et fluminis reficiuntur
riui. De quibus in iob legitur: quod eos
procreta et fictus non videbit: id est
non intelligit vel gustat. Hanc gratiam
dulcedo quod flumibus ipse superna dei
carnitas lenificat: sed eius riuius
bonos adhuc pergrinos. et exules
visitat: et lenit in fundum et recreat.
Ex hac habundantia anima hanc uerba.
quibus precepta suauitate proferat:
quod tanto plus sapiunt et edificant:
quanto ei datum est hanc disciplinam in experien-
tia. et dicitur ex fine. Et odor vestimen-
torum eius: sicut odor thymus. Vestimentum
anime sunt opera que in caritate sunt. quibus
vestiti et non nudi ante deum inueniuntur
clari. Et uerba vestimenta sunt sicut odor thymus.

quia sic bonum odorem de se mittit
bono operatio: sicut deus ordo. Si enim
per occupationem utile aliquis ordo
inmittat: ipsa occupatio uice ordis
reprobatur: ut uix apostolum sine in-
missione oret. quod semper bene operatur.

De gratia conclusionis anime et de

Ortus multo nirturo. *Ca. xxx.*
Iclusus soror mea sponsa:
ortus delusus. fons signatus et myste-
rius tue paradisi malorum puulorum
in pomorum fructibus. Ortus est anima: in
quod excolitur uirtutum plantarum. et
spirituallium studiorum gratia. Hic ortus
et foditur: dum in eo uirtutes radiatus
extirpantur. per mores uirtutum. Qui
etiam tunc anima foditur: tunc nam uirtutum
et origines homines agnosce nutrit. Alioquin
ei opator tepidus et nature uiciorum
ignarus. potest bene mortificare uirtutes.
Est igitur fodienda diuina passio
memoria: et clauis illi: quibus ipse fo-
dunt manus et pedes domini. Dum horum
memoria habemus. et huiusmodi asiduas ve-
hementer dolemus et huiusmodi dolori adole: et perinde
perinde in dolore: quibus in beneficiis igitur
nos recolimus: et utique dolor uir-
tutis expellit et reprobatur. ut nobis per-
uale vel nocere non possint. Que
dolorum dum amor dei comitatur. ex hoc
gratia et cunctis operibus gratia: quod
dum cor emollit. etiam uirtutes profi-
ce facit. Hic ortus conclusus est feris
silentij. In silentio ei excolitur
anima in profectum et iustitiam: quod cultus
iusticie silentium. In quo se cohibet
non solum a uocibus. sed etiam ab otiosis
et superfluis: quia per minima peruenitur
ad maiora: et per otiosa mens deci-
pitur et ex se duar. Sicut dicit gre-
gorius. Quot superuacuis uerbis
mens a silentio suo sensu dissipatur:
quod tot riui ex se duar. Ut igitur
in se remaneat. se uideat. cognoscat.

et corrigat: ab otiosis et superfluis
vitiis se reprimat et tunc audit
quoque et visum claudit: ne in
subtrahant quod mente inquit
vel maculet. Et hys fenestris
sens ponit: quia per has mors in
gredi solet. Cauet enim ne a ciuitate
videndi siue audiendi superetur:
quia per horum delationem a virtute
spiritus enervatur: et tanto spiritus per
efficitur quanto a peccato superatur. Non
et semper violentus vel repente
sed etiam paulatim per has fenestras
mors irruit: et per prauam in mente
negligentem irrepit: quia scilicet
neglecta ita nauis sicut fluctus
irruens subingit. Hic est usus pul
ueris in mente congeritur: quod fedius
et obscurat: et paulatim ab hys
obfuscatur: ut a vigore suo de
ficiat: et tandem quod negligenter
tolerant libenter toleret. Ita
quod praua negligit: paulatim decedit.
Quia quoque rerum exteriorum cor mutatur
et gemitu virtutis ne predeat suffo
cat: et cogitationum terrenarum multi
tudo si ortu hunc irruat bes
tialiter calcant. Hec ergo deuotio
aniam excludit: et contra huius or
tu suum claudit. Quia vero hic
ortus secundo dicitur clusus: aliam
quia eius clusione desiderare deum.
Non est solum ab exterioribus pi
culis hunc munus et claudit: sed
etiam in se bonum sua celat: et homines
occultat: faciens quod cum bonum opera
innotescant et laudent: mentem
resoluit et enervat. Difficile est
ei aliquem laudare et venerari:
et non aliquatenus laude sua de
lectari vel etiam itus gloriam. Diffi
cile est aliquem se suum in vale reprimi
re. dum bonorum testimonio perducit
bonus: immo solet ita gerere: ut de
ceptus laude magis credat fame

per isac. Qui propria cognitione per
uatus interdum ad hanc superbiam
perducitur: ut hunc se credat
quod non habet. Ita homo seducitur dum
basilicat: et via gressuum eius dissipatur.
ut in terra ad perfectum non tendat: sed
consummasse se credat. Occultat igitur
bonum suum animam deuotio: et claudit aures
de laude ut has non audiat: surda
ad has. fit asinus obturans aures
suas ne voces tantarum exaudiat.
Inenarratur enim anima laudibus ut mala
sua non videat: et de iustitia fallat
se extollat. Ita se foris claudit:
et inuitus videri gratie se parat
et cor ad hanc aperit: sicut iob legitur.
Radix mea aperta est super aquas: id est
in terra cordis patet. Desiderium ad
gratiam sancti spiritus capiendam. Quam tamen
cuius et plenius attigit: quanto ad ni
hil aliud patet. Tanto enim liberius
ad deum amor eius dirigitur: quanto de
lectatione vel impedimento laudis minus
impeditur. Vnde petit et hanc re
gunt: ut in domo domini non maneat
sed eterna habitet: et domini voluntate
videat: per cuius impletionem ad illam
perueniat: et templum illud visitet.
Iam illius gloriæ omnes ciues dicunt.
Illud templum meditatione et desiderio
visitat: illius felicitate et gaudium
contempletur: cuius contemplatione facile
laudis gaudium respicit: atque a cor
dis aditu excludit. Hic autem ortus
sic clusus et fonte signatus. Intel
ligentia vero spiritalis spiritus sancti signa
culo impressam: et sacre scripturæ
documentis et primis exemplis munita.
Quod enim talis anima sapit et sentit. non
a malo spiritu corruptum est. non in a
liquo a sana doctrina discordat:
non exemplis sanctorum deprehenditur
peritum: vel nouitate noxia seu per
suspitione viciatum. Hoc fonte in

rigatur orti huius plantaria: quia
hac sua iformatur virtutes in bono stu-
dia: et proficiunt atque discrete fiunt.
Huius fontis sobrio potui anima vi-
uificatur: et pacem cordis consequitur.
Sape enim secundum spiritum: vita est et par.
Huius emissiones sunt paradisi ma-
lorum puriorum: cum pomorum fructibus.
Ajala puica rubea designat mar-
tium quod fit in pace ecclesie: quo scilicet mor-
tificantur vicia et peccata sangui-
nea et quasi vinitula rubea. Ajartium
est cum mortificatione membrum nostrum que sunt
super terram: fornicatione immundicia.
deiciamus mala: auaricia. et mala ce-
tera. Continet autem itus malipunicum
grana multa et alba. Sic quoque huius anima
ipse multa martirij opera: que hac munda
faciunt et candida. Opera enim sunt mar-
tirij. quod per passionem proximi se aliquis
affligit. quod ledenti se ignoscit: quod in-
imicum diligit. quod carne abstinet. a.
vigiliis et alijs laboribus castigat:
quod contra temptationes varias laborat:
quod voluntati proprię renititur: quod car-
nis voluptatibus reluctat. In
huius afflictione et labore taliter
passionis bibit. et cotidie crucem
suam tollit. Huius sunt grana malipunica.
que utique candore habent: quod animas
non solum mentibus ornant: sed a peccatis
debita peccatis. de quibus peccatis est.
mundat. Quia enim laboriosa sunt et
penalia: ideo penam peccatorum deleant. dicunt.
quod alia opera penalia non. Alio quod modo
animas ornant: quod per hoc magis credunt
cruces intendi: et sic mentium augeri.
Pomorum fructus quos filius perfert.
hortus. sunt alia opera fructifera.
atque eterne vite meritum: et boni
exempli atque opinionis odore fra-
grancia. Emissionem enim apri cum
nardo et croci. Apri semine sicut
semine coriandri albi esse dicitur.

200
sicut manna legitur: vnde merito can-
dozem. que et manna. celestis gratie
refectio designat. Nardo autem de quo
dicitur unctum est. unctione dilectio-
dei in corde signat: qua fit origo.
ut tribulationum igne non superemur.
Cum gratia nos replet et reficit: fortis
et adusa facit. Crocus qui ardentibus
lingue cum membrum refrigerium asert.
hanc caritatis virtutem designat. que
ab estu carnalium voluptatum mete-
temperat: et ad desideranda superna gau-
dia inflammat. Emissiones quoque
eius sunt: fistula et cynamomum.
cum uniuslibet lignis libani. Orra
et aloë: cum omnibus primis unguentis.
Fistula que et cassia dicitur. robusti cor-
dis est et puri coloris: que ad cu-
randas viscerum molestias vale
narratur. Que recte pro sui breui-
tate significat. Huiles vero qui pur-
pureo colore vestiti: dicitur meo-
res passionis semper ad pacem
pro domino sunt patitur. Huius virtus max-
ime in nobis peccati motus et lascivia
qui viscerum dolores succiunt per mem-
bra recogitantes. quid pro nobis dominus
sit passus: minus quod memoremus pati
agnoscimus. Cynamomum eiusdem
virtutis figuram tenet. Vnde per hoc quod
fistule cynamomum iuxta per itel-
ligi quod proficiat humilitatis iterum atque
ita debemus insisteret: et vias huius
virtutis. scilicet atque modos humilian-
di nos investigare: quod per hanc maxime
gratia obicitur. atque ad perfectionem per-
tingit. Hec autem arbor coloris est
subnigri et cinerei: hoc designat
quod humiles. se priores pulvere et
cinem agnoscant: et egeant ut in fau-
la et cinere penitentiam agant. Fistu-
la inquit et cynamomum: cum o-
mnibus lignis libani. Sicut fistu-
la et cynamomum humiles iustorum

cogitationes: ita ligna libani sub
lies eorum demonstrat opacitates. **H**
ortus bonorum crescunt: dum magis
agunt: et apud se semper humiles et
pauca sunt. Myrra et aloë tanquam
carnis exprimitur: quia horum natura
ardens est: ut vincta ex eis corpora
defunctorum minime putrescat. **P**
arvum unguetum illa sunt: de quibus pau
lus dicit. **E**mulamini carismata ^{meli}
Pulchre etiam myrra et aloë cum o
libus primis unguetis iunguntur:
quia dum carne a lascivia restringimur:
sequens est ut maiora deo spiritus per
cipiamus. **H**anc paradisus arborum virtu
tes scilicet et spiritualium gratiarum studiose
profert et emittit de radice cor
dibus: ortus deuote anime habundantia clusus.
Hic est paradisus in quo anima versatur: cuius deli
cibus et amicitia delectatur. **H**anc pa
radisum possidet iustitia: de hac
ad celestem migratio. **P**rimus prin
tes terrestrem paradisum habuerunt:
post hac si mandatum suasset celestis
habitum: sed spinas et tribulos
per inobedientiam meruerunt per cibum lig
norum paradisi. **H**ic euulsis spinis vi
torum: recipit fructus spiritus et paradisi
virtutis. **H**ec paradisus est iusticia. pax.
gaudium in spiritu sancto: virtutis delectatio.
gustus et experientia divine bonita
tis: spes vite eterne. et plubatio fu
turi beatitudinis. **H**anc paradisum emittit
ortus anime deuote: et de hoc orto emit
tatur ad ortum clusum ciuitatis iherusalem
supreme: cuius confortum sunt fere porrum
et omnis misericordia exclusa: omnibusque fe
licitas et beatitudo sempiterna inclu
sa. **De fonte anime et aqua viuæ gratie**
Fons ortorum qui fluit **ap. xxx.**
puteus aquarum viuarum:
qui fluit in petra de libano. **F**ons est
anima deuota. que manat et fluit
ac semper noua oritur: quia semper in deo

renouatur. **M**editetur enim bene vel operatur:
vel desiderio ad anteciores fertur. **F**ons
iste non cessat ebullire. et ad dei amorem
erumpit: ad primum perfectum exarscere:
et ad proximum dilectionem dilatum. **N**on
enim per torpore veterascit: sed semper fuit
et crescat: et de plenitudine que habundat
in seiores et in maiores visuat et rigat.
Isti sunt orti et clusi: dum se custodiunt
a peccatis: et extolunt et excedunt in virtutibus
ac bonis operibus. **A**d hos qui in viam
positos. et cognatione spirituali iunctos
deuiat: hos infundit. hos corrigit:
hos inpinguat. hos consolatur. **H**ic plenitudo
pusillitatis trepidat: dum gratie pro
ferri minus percipit: dum perditionis
seu solacionis auxilium minus suble
uantur. **A**les anima deuote atque perfecta vi
sitat: quia hos modo solacio. modo orationis
auxilio. modo doctrina vel amonitione
subleuat. **A**ntequam aqua viuæ puteus
profunda vis sciat et gratia assecuta sa
tis spiritus: quia ipse habundat. ut alijs re
fundere possit. **N**on sic ille puteus de
quo samaritana hausit aquam: ex quo
bibit unus sitit. **I**lli puteus aqua per
est delectatio: quam dum bibit homo non tam
se faciat: quam sitis petrandi in se puocat.
Deus dum sitis sedare cupit: sitis altera
crescat. **H**ic autem puteus aquam viuam
detinet: qui sitim perit extinguat. et in vi
tam eternam saluat. qui huius spiritualis facit:
et ad satisfactionem eternam producat. **A**lter
est ille puteus: qui capita obtinet
difficilia. **P**rofunditas autem huius hau
riendi difficultate non facit sed faci
litate: quanto enim profundius ac plenius
gratia accipit: tanto hac ad manum habet.
Profunditas eius fundatio est in petra:
qui etiam in affertur huius bonum. ut illud
diligat et in ipso delectetur: propter ipsum
bonum: ac bonum non solum propter retribu
cionem operis: sed deo quia bonum est co
fiteatur. **H**ic est puteus ysaac tanquam

que latitudine vult: eo quod cum dominus
dilatavit super terram. Super terram cum homo
dilatatur: cum ad gratiam perfectionis pervenit:
et insito tempore suili atque utili. ad
filiale dilectionem descendit. Omni
puteum homo fodit: cum terra id est terra
per terram tempore pene a se ciat. Secundum: quoniam
non solum tempore. sed etiam per terram cauet
boni amore. Tercium: cum ex solo amore
malum desinit et bonum facit. Et in so-
sione duorum puteorum calupnias et
inimicas sustinet pastorem gerere. id
est deonum icolatam non videntem:
gerere et icolatam visio interpretatur.
Pastores isti pascent et nutrent in nob
motus carnes: icolas et advenas
super terram nos videntes: et per terram per terram
conantes. Cum autem ad perfectam caritatem
et fuorem spirituale venimus. et ad
de bonum ex amore ducti fuerimus:
tunc in nobis stercus et deonum impugnat
cessant: quia ad stercus nobis vi-
res non habent: sed ipso spirituali fuo-
re et boni amore debilitantur
et in pugnam eneruantur. Tunc autem
ita in caritate et gratia dilatatur: et plei-
tudine eius dilatatur: ut de se etiam ali-
os infundat: et ut scriptum est. de ven-
tre eius aque vive fluant. Ita gratia
spiritus sancti aqua vivis et patet: quod dum implet
vivificat huiusmodi: et ad vitam perducit
at eterna futura. Fluit autem iste aque
in petu de libano. Libanus qui interpre-
tatur candidatio christi significat: quod tam-
quam est. quod sine omni peccato: et quod in celis
tanto candore et decore resplendat:
ut tam angelorum quam sanctorum eius stent
plano gaudium sit. Candor est enim
lucis etiam: et speculum sine macula
dei maiestatis. Candet etiam a lux
est illuminans omnem hominem: in hunc mun-
dum venientem: et tam copiose lux ista
diffunditur: ut etiam in igitur oriatur:
et in tribus luceat quod neque ea propheta.

207
Circumfudit autem malos. sed non infu-
dit: quia ad corda eorum non pergit.
Concluserunt enim se. et aditu suum dampna-
verunt: seris peccatorum: ne ad eos penetraret
lux dinorum donorum. Bonos vero illius
trahit et infundit: quod de peccatorum ignameta
cordis hospitium nutriendes et mudicie
studetes. ad gratiam percipiendam se propa-
rant. In his habuit: hos replet: et inficit.
Ebat: hos habitulum et civitatem dei
sanctorum. Fluit huiusmodi in petu letificat. In
te fuit: que fluit in petu de libano.
id est de christo. in devotos ac humiles. Liba-
nus mons est de quo fluit aqua vi-
dus: in quo interpretatur descensus eorum.
Mons iste christus est: a quo gratia ad cor-
da eorum quod valles id est humiles sunt des-
cendit: quod abiectione diligunt: et singularem
ac similes desiderio habet sicut et gratia.
Tunc desiderium carnalibus vel mu-
dus nullatenus patent. non fauor
bus humanis intendunt: id est huiusmodi
gratia tam copiose percipiunt: quod studiose
deorum oblatamenta exteriora se con-
cludunt. Cum itaque in petu aqua de christo gratia
fluit ad mundicia cordis: ad fer-
ues desiderium. ad vallem humilitatis.
De libano id est christo aqua vive fluxit:
quoniam spiritus sanctus tamquam coram discipulis
fluxit: et suavitatem eorum ubertate donorum
replevit: et ita quoniam idem spiritus orbem
terrarum implet. In merito a christo fluit dicitur
aque vive: quod ab ipso receptus ipse gratia.
De libano cum in petu aque iste flux-
erit: cum christo eterna panis benedictio.
factum eucharistie celebri cepit: et una
passibili panis ipsius sublata. mil-
lis in locis usque ad consummationem
seculi nobiscum mansit. Sed quoque ob-
latus in cruce: multociens offertur
pro nobis altari. Et quod iam non moritur
et moris illi vult non dominari in mor-
tis eius mysterium et effectus ad salutem
nostram cotidie iterat: ibi est moris domini

annūciat. **I**ste viuentes aque
cū magno īpetu fluūt. nā her
grā p fines xanitatib currit.
et fideles irrigat et īfundit.
Hanc ei fideles nō solū pntes
papiūt. sed ī r mōib qz loab hāc
capiūt. si desideio accedunt
et fide tangūt. **F**ide mulier
tēgit. que retro accessit et nō
corp alit pressit. **A**gentibz
at fide formā sacmētū. h frīb
pueit. et h vtiū de illo exit.
vz āplioz grā. pēdōz rmissio.
vies cont pta. mūmē cōt
tēp mēta. **S**ic fideles ī qui
būscūqz loab sint. quantum
fide accedūt. tū mūdant. et hāc
graciā papiūt. **I**ste fū aq viūtes.
q de fonte saluatoris hauriuntur.
et meito cū īpetu fluē diantur.
q tā multiplicat. et tā multos re
plētes. tā late tā large fluē nōtāt.
Dilatāe igit aīa mea ad hūc fontē
tam large fluēte. arcu ad om
niā eiū loca. ut multa de hō
fonte haurias grē aquā. **N**usqz
otiose ad hūc fontē accedib. nūqz
ab hoc sme frū redib. **T**m de hoc
fonte hauries. qntū fuit desideū
tūū et fides. **S**pūale tactū a maia
rāssuit. et corporale prohibuit.
Spūale ei tangē ac vidē. salubz
ē et magis meitorū. dicēte dno.
Sū q nō vidēt et credidēt. **C**on
cede ergo mī dñe ihu. fons bōitū.
q tanto īpetu fluib. et tot ī loab
dilatāib. ut tā late ad te fide cir
ram. tēqz tangam. qntū plene te
hauriā. et profunde possideam.
sicqz puteus aquay viuentium
fiā. ut te nī cū īpetu īfluente.
alijs refundē sufficiā. **De solacioe**
cap 9. 2. q hāc seqt. āplioz grā.

Caplin. xxxi.
Surge aqlo et vbi auster.
pfla ortū meū. et fluat
arōta illius. **V**tiūes cū sint ī hoie
interdu a tēpāone aliqua vel ad
usitate pmut. ut foris nō appa
reat cū intus habeant. **C**ū ergo
aliquis tēptacionis adusitate la
borat. ī orto ei aqlo. ventz sū geli
dus et siccus flat. **H**ic ventus aqz
grē strigit. et vtiū ex arcu ligat.
Vn aqlo. quasi aquas ligans dicit.
Licet aut aliquis ī tli statu non
minus mēatur. si bñ se habeat.
minus tñ libe vel iocūde ī grā
et vtiūbus se exēre pualet. **P**e
diuntur quippe huius venti frigore.
ne libe currē possint aq grāe.
Dñs ei ne extollat. si cotidie hō
solacioe pfruat. **D**ispēsatioe
p mittit nūc. cū tbulat. nē eūde
benigne solat. et omia hō ad vti
litatē opat. **C**apitūte hāc dūt
sicut torrens dūt ī austro. ī gla
ciem mentis soluit grē sue sūmo.
Aqlone iūbz surge id ē rcedē. et
austro flae id ē adusitatem cessāe.
et spūb sui solacionē aduenire.
Impat hūc vento et mai id ē p
batioz. et facit tñsquilatē nō
mediocre sed magnā. **F**iat ei au
strū id ē spm sūm ī orto aīe sibi de
uote. nō solū flae. sed etiā hūc or
tū pflae. id ē plene occupare.
Tūc aqlone rcedente. et dissipā
torporis glacie. ac spū sūo flante.
fluūt aq grē p ortū aīe. **F**labat
quidē aust. ī hoc orto antea. qā
tūtatē q nō nī p spm sūm īfud
habebatā. et cū min9 fluēret.
nō minus habebant hēc arōta.
Non ei aliqz ī vtiūbus miōr hēt
cū a tēptāone possidet. nā et
si vtiūes pmut. nō tñ extinguit.

et quocumque resistat. tunc coronatur.
Et stigit ut anima quam dum laborat
temptatione. plenius remueretur pro
et aduersitas pugne fiat occasio a
pluribus gratiae. In seipso promittit
ad ipsum seculum imitari ut destruetur
et suos temptari sibi sinit ut eum su
perent. et propter maiorem eos gratiam re
mueretur. Deuicto ei inimico. eius
vires eneruantur. et victores spiritu
liberantur. et apostolorum gratia do
nantur. Tunc autem id est spiritus sanctus
ortu anime perficitur. quia perfectus in eo flat
et perfectione anime donatur. Fluit tunc
aroma virtutum. tanta utique virtute
te. ut quelibet aduersa homo prospera
reputet. et exteriora dampna in lu
crum anime convertat. Fit tunc pacifica
leta. caritas benigna. humilitas
deuotio. obsequia prompta. Diligitur
inimicus non tam ex rationis ductu.
quam ex affectu mentis. Debilitantur
motus cordis carnales. quia ro
borantur spirituales. Sapienter et moue
tur etiam secundum spiritum. afficitur
dulcedine spirituali. accenditur zelo
et omni boni amore. et fine salu
tis caritate. Denique virtutes huius
non tam in desiderio quam affectu. Fluit
ita aromata virtutum. ut homines
omnes pietatis viscibus amplectatur.
et tam ex aliis corrigat. quam bonae
opinionis odore de se spargit.
Certum cuiusdam monachi. cuius mo
res et modum habentis duxi. hic
autem ita perflebat. et de eo her a
romata fluebat. Erat ei venter mi
tis et humilis corde. ita itus suo
iudicio se vilem ac nichil reputat.
sicut se foris propter deum humilians.
iudicabat ei se. tamquam hominem nul
lum utilitatis parum in domo
dei. Qui cum ceteris florere virtutibus.
gratia tamen mansuetudinis specialiter

obtinebat. id est amabilem et affabi
lem se omnibus exhibebat. Ideo cir
cumsum ob eius fuit. ut vir unquam
ex ore sonus detractoris. vbi san
ctitatis. sermo tantus glorie. vel vox
iudicis audiri fuerit. Non alios dep
hensus est iudicare. vel iudicantibus
desentire. Inania non solum loquaciter.
primo quicquam elia loquatur. ab eo amant.
Intus ridentes positus. ne onerosus
fiet. hilariter se exhibebat. sed risum
in regnum non admittebat. Si quoniam ad
asylum. aliam negotia. videret. tristis
et nihilus pseuabat. donec firm
us oratio redderetur. Rarissime sol
lemnibus vigiliis. rarissime psalle
tium horis in choro huc defuisse in
ueniebatur. In refectorio cum vir comibus
ab eis videretur. a moleste aut non
accipiebat si quid forte apponeret.
Vir unquam obsequia repellente infirmam
itaque. vir cum intrasset. teneri potuit. Si
quod percussus multitudinem vel magni
tudine temptationum. ab eius ore audire
et radice temptationis. et remedium anima
tionis. Ita ei paurebat omnes angu
los infirmatibus aspicere. ut credere poss
et confitebatur. cum omnia vidisset. omnibus it
fuisse. Tante caritatis erat. et sic se vis
cerum pietatis induerat. ut omnes exau
saet. pro omnibus intercederet. ne sceleribus
illis pro quibus loquebatur. non accep
tor personarum sed naturam. Denique pede
quem in semitis domini ihesu posuit. do
net cursu itinere consummaret. non
retraxit. Sed huius ortu autem id est
spiritus sanctus perfleat. totumque occu
pareat. ut nullus in eo locus vi
cio vel caritati patet. sed aroma
illius fluent. et ad alios quoque
currerent. De aduentu **x** in **aua**
et quod per mortificationem veniat ad
O eniat perfectionem. **Ca. xxxii.**
dilectus meus in ortu suo.

fla. v. rectus

ut comedat fructum pomorum suorum.
Sponsa proficiens in virtutibus et sena-
scia plenius sed ex hoc non in se sed in
domino glorians. sponsum aduenire p-
ratur. quibus de acrisito in ea fructu
virtutis gratuletur. **N**ouit ei quod in pro-
fatu gaudeat et delectabiliter
hunc in re salutis fructus reficiat.
Manet autem in anima deuotio. nam sine ipso
deuotio esse non posset. in fructum ferre
non in ipsa manet sed venie in animam
diatur. cum gratia auget. et profatu eius
congratulat. **C**ontrarie et in deuotio
venit. quia eos renouat et in eis gratia
cumulat. **U**t itaque. **V**eniat dilectus et
Ac si dicat. **N**on de presumptione audacia.
sed de bona conscientia et fide non futa
istius mudando cordi. et parauit
illud tuo plenius aduenit. tua visi-
tatione in me letifica. pro labore me-
reficit et mei laboris fructum delectare
et pascere. **U**n et dilectum singulariter
vocat suum. tanto utique confidencius.
quoniam perfectius oritur virtutibus. gra-
tior illi parat mansionem. **Q**uem
etiam in suum ortum venie. et suum fructum
rogat percipere. **I**pius enim est fructus. ipse
est ortus. ipse est ortolanus. sua enim
custodia sapiens. et incrementum ei
dant. quod neque quod plantat neque ri-
gat est aliquid. sed quod incrementum dat deus.
Non igitur sibi tribuit quod perficit sed
deo. non suis viribus vel industria.
spernitur diuine. **S**ic enim quod sine ipso
nichil potest facere. et in ortum hunc ille
custodiet. fructus in eius custodia vi-
gilat. **D**iuina namque cessante custo-
dia destruetur marcia. et eorum in di-
reptione. non perficerent virtutum pla-
ntia. **I**nuitat itaque eum ad pomorum
suorum comestione. **P**oma sunt opera
virtutum. quod refectioem hinc et odore.
Mente enim reficiunt et exempli boni
de se ordine alijs emittunt. **I**n poma

dilectus comedit. quoniam istis operibus pas-
cat. et tamen aliorum quod in pro-
fatu delectat.
Sponse igitur desiderio tractat. et virtutem
eius pulchritudine atque mundicia cor-
dis delectatur. **P**rima sua exhibet
sponsus dicens. **V**eni in ortum meum so-
ror mea sponsa. **E**andem quod mundicia
atque perfectione quam reperit. **V**ino quam
ipse in ea operatus est. enuiat dicens.
Messui murrā meā cum arboribus meis.
Comedi fauim cum melle meo. **B**ibi
vinum meum cum lacte meo. **Q**uod soror me-
a quod heret. sponsa quia in amorem iuc-
ta est. ego veni in te ortum meum conclusum
et bene ex cultu. ut in te comedam. et te
post laborem reficiam. **A**fflictione peni-
tentiae. pugnam temptationum. laborem cor-
rectionis morum tolerasti. et ad mes-
sem perfectionis virtutum. de laboriosa vi-
ta ad tranquillam contemplationis statum
venisti. **M**essui itaque in te murrā cum ar-
boribus. quia filium cum amantudine laboris
perfecta et perfecta sunt in te virtutum arborum.
et cum suauis mandatis perficit sapiam.
Cum enim mortificata fuerit carnalitas
et voluntas propria. et fluunt virtutum a-
rborum. et per assumptionem et triumphum
huius laboris. peruenit ad cultum perfectionis.
Murrā igitur et melle. quoniam promissos
labores in anima perficit. quibus ad vir-
tutes et perfectionem pergit. et ea sua
uit roborat. ut delectabiliter agat. quod
prius horrebat. sicut in iob legitur.
Quem prius tangere nolebat anima mea.
nunc pangustia cibi mei fuit. **S**ic apostoli
qualuerunt de infirmitate. **S**ic
paulus omnia potuit. in eo quod se con-
fortauit. **S**equitur. **C**omedi fauim cum
melle meo. **B**ibi vinum meum cum lac-
te meo. **F**auus est dulcedo bonorum
morum. quam anima deuotio in te habet. mel
operatio quam foris exhibet. **Q**uem mei
to melle spatur. quod dulce est quod
in futuris pro illa retribuit. **F**auum

et comedit. cum dulcedine bonorum
morum **dulcedine** pascitur: cum ei cum
pace fructus est locus eius. emendatus et
pacatus moribus locus preparatur.
Melle reficitur cum bonis operibus aliquis o-
peratur: cum ei cum sunt deliciae
esse cum filiis hominum. qui statim ostium
et pulsant. aperitur. et auitas ei perficitur
per opera: augetur quod et consumatur gratia.
Magis igitur operando. magis ei
aperimus: ut ad nos intret et
nobiscum tenet. **Felix** convivium
et vita aia. cum qua et in quod uiuat
et. **Vinum** quoque et lac in aia christi
bibit: cum gemma eius contemplatione.
diuinitatis scilicet et glorificatione huius
nitatis. que per virtutem et lac de-
signantur gaudet atque delectatur.
Huc etiam abum et potum possumus
aie aptare. et ex ipso personam expo-
ne. Ipse enim fauim comedit: quoniam bonis
ornata moribus. horum suauitate
delectabiliter reficitur. Magna quippe
pe suauitate ac tranquillitate cum
hinc dulces in moribus. sicut est et
non est pax in impijs et in solentibus. In-
te. dum se ut a patribus custodiunt
ut in nullo eos aspera et mordeat.
semper epulant. semper secum per-
fruiunt. sicut scriptum est. Secum
mens qui iuge convivium. Mel tunc
aia comedit. cum bona operatione
delectatur: cum labores manuum
suarum manducans. spe incedis
itibus pascitur de eo quod foris o-
peratur: quoniam ei dulce fit. quod per di-
lacione superna facit. et pauca ei vi-
denatur. dies laborum. per mag-
nitudinem illius felicitatis. Suspi-
rat enim ad visum principum ad vi-
dendum deum: cum suauitatem
non ex parte gustasset. nunc me deside-
raet. **Unde** sequitur **vinum bibi**.
Bibi vinum meum cum lacte meo.

Vinum tunc aia bibit. cum diuinitati
sapore percipit: et hoc poculo sic
tebriatur. ut terna omnia obli-
uioni tradat: et supernis per aorem
inleat. Lac percipit: cum glorifica-
ta in rebus humanitate et cogitat.
Hac contemplatione reficitur: et in
hac spe et memoria hylaciat et
solat. **Hic** est gemma felicitatis tam
angelorum quam hominum in illa vita.
diuinitatis scilicet fructus. et huius
nitatis et contemplatio. Quia felicitate
deus aia percipitur ex parte in hac
vita: sed perfecte percipiet in
futuro. quoniam deum sicuti est videbit
et faciem ad faciem contemplantur.
Vinum autem fauim et mel come-
ditur. et postea vinum et lac bi-
bit: quia nunc est ut emendati
mores et digna operatio precedat.
quod contemplationis gratia concedat.
Vinum huius supponit: quod ad ra-
tionis aplexum veniat. Est itaque
laborandum: et cordis oculi ut
deus videatur sunt munda-
di. Mundicie enim cordis videnda
quod permittit: sicut scriptum est.
Boni mundo corde: quoniam ipsi videbunt deum.
Ut igitur deum videas:
cordis oculum munda. Alioquin ti-
medum est. quod pro deo vel an-
gelo lucas videas et recipias a-
gelum turbatum: non bibas vinum
dei et mel dulce: sed fel dconum
sit vinum tuum et venenum aspi-
dum insanabile. **Ceterum** etiam visus
sepe fallit: ut quo detestatur vide-
at. eo plus sibi videtur videatur.
et cum una res oculis eius appa-
reat. duas se potius videtur credat.
Sic quidam siue quedam videtur vana.
videtur visiones fallaces. et diui-
nat medicationem: quia omni spiritui tre-
ditur: et minus cordis oculos

ad videndū et discendū spūalia mū-
dauert. **De spūali rēone et**
comedit vfu grācie. xxij.
Quā et iebuamū cūssimū. Boni
comedut dū solatione spūale papiūt.
dū fide illūnāt. dū spe consolantur.
dū caritate accendunt. dū x amore
pascunt. dū delectant iusticie frīb.
castitate. veritate. et ceteris vtiutibus.
Quelibet ei vtiut mēte pascit. dū
hac sua deliciaone reficit. Lib. etiā
bonorū ē sac scriptura. dū tēit. dū
masticat. q. spūales tēa latent. q. s. sub.
mentē erudiunt et pascit. Sed in
hac mali abū nō papiūt. amoribū.
nō tēa sumut edificacionem sed i
flaacione. Appendit ei argentū hoc.
nō i paubus. et labore suū i satuitate.
Boi vō i hac tot hnt ferula tot
rēones. quot spūales smas. Hac
boi esuiunt. p hanc pcula euadūt.
sicut scriptū est. In fame eruet te
de morte. et i bello de manu gladij.
Dū ei vbi dei esuiunt et illo se re-
ficiūt. a pti morte eruiunt. et in
bello tēpaciōis munūt. quatinus
roboati ei abo et i strati nō dēciāt
nō sedunt. Solent aut boni nō so-
uet solacionib. nūc replei amāti-
vibus. nūc habūdāe grā. nō la-
borāe acedia. Sed docti sūt ex scrip-
tura tēpacionē ēē probacionē. et rpi
guamē acēdie. dū ei fluctat. alar-
tati cordis equat. vel etiā preferri.
Sciūt etiā ipam tristitiā in dū me-
lius pro se exorāe. q. ptem. Iuxta
ei ē dñs hys q. tbulato sūt corde
ps aut. et huiles spū saluabit. ffa-
at dñm vitiū boib. tbulacio quā
paciūt. et defus rpe p que magis
huiliant. Ita qñq. suos dēcit dñs
ut q. occidat. et oia q. pūb habe-
videbant. extincta doleat. Sed dū
sic occidūt. sperat. sicut i iob legit.

Etiā si occidit me. sperabo i ipso.
Sperant. dum sic occidūt et viuūt.
quia spuat eos igniculus caritatis.
qua sic destructi et p pti itēone
spuat deo adhendi. et nullatenus
mōrlit pectandi. Dū tbulant itaq.
boni. ppe ē eis dñs. dū occidūt sperat.
Si vō ad eos rideat. nō ei credūt.
fit itē iob de deo loq. Si qñ ridebā
ad eos. nō credebant m. Nō itaq. do-
ridente ato vel temē credūt boi.
q. et solacionē grāe nouit ppare.
et tñ elatos de dono suo vel iustos.
ac mādā negligentē dāpne. Sciūt
itaq. boni consolari i adūsib. sciūt
huiliari i prosperib. sciūt satuari et
esuire. habundāe et penūiam pa-
ti. Et iustus fuit. in dū affluat
et miseria satiat. caput nō leuabit.
Impij qbus eit i futuro ve. etiā tñs
donis reficiūt. h. qñq. Imi mūc aut
dñi mēti sūt ei. et abā illo ex a-
dipe frumenti. et de pet melle sa-
tūant eos. Inimici ergo dicuntur.
et tñ nō tam ex frumento. q. ex
adipe frumenti. mistica etiā i itia
papiētes. saturātur. Et quidē
deus quod amoris ē. quod etiam
aiciāe. indignis facit. sed q. grā
ab eo papiūt. et nō se vsa vīe grē
rūdendo. et digne ex hac opando.
aiciā exhibet. iūni cū se facit. et ad
tumulū dāpacionis sibi vtiut hac.
Reficit itaq. grā bonos. rfiat et
reprobos. Et etiam hō cibū ab
ipib. naturalibus. q. iocidior pas-
titur cibo dulcedis. habet et a
caus accidentibus. prospera rfiat. ei
dū succedūt. Non ē iste cibū spū-
lis. q. refiat r. attm plexūp est
cibū ipsoz. et olus i firmoz.
Et sepe vtiut infimos hō olus pas-
cit. sicut paulus dicit. Et infir-
mus ē. olus mādutet. Leuigat ei.

et ex pte curat morbu actudie iqua
patitur mens ex iopia gne. **Q**uod
frequenter ipfa et igna gne mo
uent carnali gaudio. vel alacritate
naturali. et mouei se arbitrantur
asolatione spuali. **Q**uoniam sepe ab
iunio. vel a ppro corde aliqd sen
tit. et a sco spu hoc ee credit. **E**t q
miru. si deuotioe se misceat iuni
tus et fla loquat. q in ipis pph
as eaa loqbat. **Q**ui etia a suo spu
aliqn dixerit. qd a spu sco se dicere
crediderit. **N**o ergo det ho seq cordis
sui suggestionem vel experimentu. cu
i hmoi quosda pphetas nouit i
edn fuisse deceptos. **N**ec solu cauei
oportet h pcula. sed etia prudet
gendu e i pa gra. **C**u sapia bibe
uinu aut salomo. uinu gne signi
ficans. **E**t ite legit. q sps scs
aufert se a cogitadibus q sunt sine
itellu. **C**oncedit igitur gratia deus.
sed hoi subiaceret vsus ei. q aliud
alio ualidus p hanc opae et salu
bilis. **D**et igitur asiderae modu
gracie quo affiat. **S**co ei spu uni
cus dz et multiplex. q cu unus
sit. diuisis tn modis mtes visitat
et affiat. **A**udie igitur det aia. qd
et quo deus loquat tea. **E**t cu
loquit. int audiendu rogandus.
ut audiente ducat. et qualu me
ditationes digende sint doceat. **O**f
ferut ei se te meditationes spua
les. ita ut mens sedeas q rpe in
tustate se haru exatu. **R**egit itaq
has debet et disnequa potissimu
admittat i qua se magis exeat.
q diu uniauiq iheat. qn de ista
ad illa tneat. **F**ertulu ei qlibet
meditatio e. quia mente pasat.
sed ut deuotio tua attendat et
ductu epuleis. cum habundant

204
hoc fertulo refectus es. et sapor
eius cessare cepit. ualut aliud
assumis. **A**d alia igitur meditaciones
dute. que uicinu se obtulerit. **U**lqua
predenti silez et no diuisa no
ueris. **C**u ei oes meditationes spua
les sint uales. modus tn earu
e talis. ut diuiso ymo eaa inedu
conferio mo edificent. et ne iste
nuc ille melius uiciat. et menti
sapiant. sic affra mte edificet
iste. et sic affram edificent alie.
Gracie igitur asolatio et spualis
refectio. donu quide est dei. **S**te o
portet huc cooperari et prudet
i eo exrei. **H**uius ei rfectionis ds
auctor e atq largitor. ho ued
ut sibi vel bn pare possit vel ma
le. coaus et mist. **C**u ued i ipm
deu steplatione aliqd defireit.
hac uia assidue cogitadu minus
idigebit. sed sumo bono q diu
dat ihebit. **T**u ei mist et coe
e ipa sapia. et facit opulenta
uiuui. cu serpa pber i cibui.
Neq huano labore vel para
tione opus e. qn faula diuitas.
ifert. et rstone ipa mstrat. **A**
micob ergo abo quo dictu e de
pasat. haissimos ued pleniub
rfiat et potat. ymo eaa habu
dacioe gin eaa iebat. **D**e q abo dca
sint aliqua. **D**e teb aaone ued loq
formudo. qd m ex sma dte no
e datu. **A**ia ei que vxor vel filia
e. i nuptis agni tebruari nouit
uinospuali. q i hoc uiuio lateb9
vel cit mesam assidet x. si scrip
tu e. **V**xor tua sicut uitis habu
dans. i lateibus domus tue. **F**ilius
tuus. no. o. i. ar. m. t. **E**go aut pau
pis more no solu a mensa segre
gratus. sed etia a uiuio. utina
an foreb de uino illo iocundo

accipiam in meo cyphulo. Scio et me
non plene a forde potui mundatum. et ob
hoc ad mensam filiorum. et potum merito non
admissum. reliquo igitur de hoc vno
et ebrietate expertis discedendum. Insi-
pientiam vero et infirmitatem meam sciens. sed
et vicia peccatorum multorum attendens.
an ianuam ditis recipere volo iace. id est
me humiliare. et de mensa dominorum siue
dominorum meorum deorum scilicet animarum non
solum potum. sed et cibum mendicare.
Et si vxor et filii siue filie epulantur
splendide. infiores tamen et paupiores
edunt et reficiuntur de reliquis mense.
Nolo ergo erubescere alimoniam vite
mendicare a tibiis. ne post hanc
vitam frustum mendicem cum fatuus vgi-
bus. Ibi medicamentis repulsam patietur.
hunc vero qui petit accipiet. Et qui notis
et amicis libenter dat et habundantius.
autem volo me exhibere bonis. et dilige
bonum eorum. et amat in alio bonum
quod ipse non habet. imputat ei qui habet.
dicit scriptura. Quidam ergo boni in
libris fuerunt. volo dilige. pro bonis orare
ut in bonis proficiat. custodiat a
malo. et ad vitam eternam perveniat. Ita
me bonis volo sociare et ut meum quod
eorum socium et sortem me faciam. colla-
borare. Contemplor quoque illud iui-
vum videmie defecare et medulla
torum pinguium. animarum scilicet ad superna
translatarum. et ab omni fere peccati pur-
gatarum. super mensam in regno suo
epulantarum. Ibi faciunt elam ex adi-
pe frumenti. id est dimitte. De hac
mensa mitem in cupio mitti. quibus
meam reficiat. Et invenio causam. que
de illa mensa cupiam nuam. Congitu-
lor ei bonorum felicitatem et gratiam a
deo deo meo quod de miseriis mundi
puerit ad fructum dei. Cum ergo
pro militatibus itredo. et pro tur-
pitanibus exulto. tamen orationibus utrumque

me iuvam quod meitis ditiis asido.
Deique cogito et in vno colligo omnia
bona domini mei. meita vix et mem-
brorum eius. siue cum eo regnamus. siue
adhuc in terra peregrinamur. sacramentum
deique eucristie. non non et a sacra-
mente. indulgentias varias atque laxa-
tiones multas. deinde miserationes
domini multas et multiplici dominus in
locis in preces. cum omnia hanc cogitando et
amando revolvam. et tamen in quod mul-
tis hanc imploro. in tanta gratia in preces
one et desiderio. magis ex parte ab-
iopia mea me levatum primo etiam
ditiis asido. vnde iam de acquisitis
bonis aliis indigentibus in parte cupio.
multos itaque asideo peccatores et
peccatores morientes. quosdam de
morte carnis ad mortem eternam perge-
tes. et cum magnus sit cumulus mi-
serie istorum. magnus est asideo cum-
mulum bonorum peccatorum. et ad hoc
desiderio et oratione cedo. ut istas mi-
serias hanc bonis opponam et miseris im-
plorem. Ad hunc modum orandi siue medi-
tandi conor et suavius queso cum ad
hunc pertingo. Alias itaque comedentibus
et huius tebratis. esse volo autem.
et cotidianum eorum medicum. Ego
dormio. et cor meum vigilat. Vary
sunt motus cordis naturales et invariabi-
les. Non multiplicat homo a propria na-
turali vel letatur. in tranquillitate vel
turbatur. Non ergo debet credere
hujus motibus vel cedere. quod pro mo-
tibilitatis humane vel exteriorum
causarum. cor variatur. ut mestum
sit vel iocundum. et sic vel sic afficiat.
Cum ergo pusillitatis aliquis val-
de trepidat. ut qui despexit. hanc
derelictionem esse pusillitatis et tur-
ban cordis. non desperationis crede-
det. Confide ei de statu suo det.
dummodo creant et intentionem habeat

a malo declinandi et bonū faciendi:
et nullaten⁹ mortē mittēdi. **S**ed m̄
hō ppositū sūm vōrū. id ē caritātē hēre q̄
libet p̄t sperare: qualicūq; grāmiue
vel temptatione premat. **D**et ergo
hō ī adūso statu et orōib⁹ q̄s tūc
funde solet asidē: et spei fiduciā sibi
facē: nā adūstis tristitia asideat
īpedit: ymo ī meliori statu tē ē q̄
antea fuit: dū mō p mortē a caritāte
nō ceciderit: q̄ caritas tū p adūsa q̄
p p̄p̄a p̄ficiat. **I**n adūso igitur sta
tu et aī deiectione discat asidē: et
ī prosperis nō seduct⁹ flā spei. sed exul
tātē dñō cū tremore: q̄ et si adest
solacio: nescit tū hō utrū amore
dignus sit an odio. **N**ec attēdat
cordis sui motus vel experientiam
ne fallat: nē scdm h̄ statu suū me
riatur. **S**ensualitati ergo rō p̄nti
pet: mot⁹ ignoscat. cogitaciōes rēgar:
vigilet. ymo vigiliās anticipet:
q̄ p̄ueniēdo cogitaciōes īvtilēs. san
ctas rēmet. **D**et ergo rō vigi
lāe. et vigiliās noctis sup gregē
cogitaciōnū suarū obfueat: q̄ neg
lecta mēs caritatem īcurrit. ut mi
nus se ignoscat: minus videat q̄lī
f vel eē deat. q̄ntū fallat q̄ntū
deliquit. **S**i ergo sollicit⁹ sup gre
gē bōrū cogitaciōnū vigilet: ut has
nutiat. malas rēmat. dina grā
largius sup eā choruscab⁹: qua
radiante sup eā. et arcūfulgētē:
vies āmalas cogitaciōes accipiet.
ut eas sopiat et dormiē faciat. **I**n
ita p̄ncipatur et vigilat rō. et
sensualit⁹ mot⁹ dormit ac cogi
taciō p̄t hō. **E**rgo dormio: et cor
meū vigilat. **I**n q̄ eī p̄t sensualit⁹
dnat aliquis hō existit: q̄ hūanū
sūt q̄tē agit: dū vō spūalia exēct
corde ad salutē vigilat: q̄ ad cor

205
rūtiur. et corde nō itēiora et iūsi
bilis curā gerit. **D**ormit tūc sensua
litas. sed vigilat rō: dormit cogitaciō
nes male et vigilat bōe: sopiuntur
tēpaciones et carnalia desideria: me
te affiat spūalis leticia: itellus ei⁹
apitur: et cognicio maior ei p̄bet.
Contemplat⁹ ocul⁹ cordis illud supnū
gaudiū: laudes et caritū bōrū spūū.
H ē scētus celi q̄ dñs ruelat suis:
sed dormiē facit. id ē abscond⁹ rep
tib⁹. **S**ponse itaq; scētus celi nō
dormit: quia sopita aī p̄turbatōe.
aure cordis hūc p̄cipit: hūc iū
glat. hūc itēē desiderat. hūc iplō
rat. **O**rat igitur ciues celi. orat p̄ ipā
ciues celi: orat dñm et excitatur ipā
ab eo ad opandū: loq̄t⁹ ad deū. et
audit loquētē eū. **L**oq̄t⁹ eī itēā pacē
ī plebem suā: q̄ mouet eā et monet
ad salutē et p̄riorū curā. **E**t h̄ ē qd
sequit. **D**ox dila mei pulsantis.
Api m̄ soror mea. aīca mea. colū
ba mea. imatula mea. **H** ē vox
dila. id ē īspiciatō. quā ei īfinuat
ī corde: ut q̄ dila ē p̄t ei⁹ aōrē
etā p̄rioros diligat et eorū cu
rā gerat: eis q̄ ad salutē subuenire
p̄uideat. **V**ult ergo. ut p̄dicando et
rēgimē suscipiendo. amonēdo. vel
solando siue orando: sibi viā ī a
lyb p̄act. **D**ñ ut eā āplū ad h̄ ac
tēdat. sorore id ē colēde eā vōt
aīcā id secretorū asciā. **I**d ē spū
sco illustrat⁹: imatulatā id ē a p̄tor
sordibus a se mūdātā. **A**c si dicat.
Quia tāta ē p̄stati. tu quoz bñ
ficijs rēde: et tūc mēs mea grā
q̄ spēciali⁹ donā es ex te. **Q**uia
caput meū plenū ē rore: et cin
gū mei guttis noctiū. **A**c si dicat.
Ex eo q̄ deus sum. habūdo mīa.
et rore grāe: et h̄ q̄ m̄ fide īhēnt.
rplentur p̄torū guttis ī caritate.

grā

Caput ei x̄ deus: et ip̄e scdm q
hō. caput est ecc̄e: et accep̄ nō ad
mēsurā. *Q*uasi igitur nr̄am
deplorat: et qz multis maculam
p̄c̄is mōdit se velle miseri de
mirat. Et ei h̄mō id ē lūmē exal
tatū: a quo dndit flos gr̄e i mōte
syon id ē sc̄am eccl̄am: ut ubi ha
būdat delictū. sup̄habundet gr̄a.
Monet utqz dilc̄am sibi ap̄re: se
quoqz ifinuans et misereri velle
et cecitate illūnāe nr̄ā. *Quo
grā solet: accēdat de p̄f̄a mori
ficatione. Caplm xxvii.*
Sponsa audita voce dilecti
pulsantis. et ad salutē et
aurā primorū admonētis: qz
ius dilgat et sponsi volūtatē pa
rē prop̄ta sit: tūmet tñ dēplac
onē deferē. et actibus mūdi r̄s̄ipli
cāi. *Q*n̄ subdit. *Exui me aucta mea:*
quō iduar illa: Laui pedes meos:
quō ignabo illos: Tūta t̄renū
idumental ē: vñ p̄ tūcā t̄rena
actio designat p̄t. Tūmet igitur
t̄renis actibus q̄s abieasse se
recolit iuolui. et a dēplacōe ce
lesti auelli: a sūmis et spūalibz
dndē: et ifinibz occupat. Pedes
quoqz suos id ē affūs r̄colens se.
lauasse: rursus metuit maculāe.
Hos pedes i atrij ih̄li posuerat:
et ibi stāe fecerat. Hos lauit aq̄s
viuis id ē xp̄uctione et fūsp̄ibz
celestibus: q̄s ignat nō i mēto
tiet: si ab hys abs̄gat et exteiori
cāe i mittat. Nec mirū si h̄ q̄ in
celestibus pedes fixat: t̄rēa
extē metuat. Qū igit̄ trepidat.
dū fluctuat. dilc̄us eā solat: et a
pliori gr̄a visitat: ac cor eius
penetrans. āpliori lūe gr̄ae
illustrat. Et hoc ē quod sequitur
Dilc̄us meus misit manū suā

p̄ foāmē: et vent̄ meus itremuit
ad tactū eius. *Q*uā gr̄e visita
tionē: vōt p̄ foāmē manū missio
nē. *Q*uasi ei p̄ rimā gr̄ā ifun
dit nō totā aiam p̄fundit: et qdā
gr̄e mēsuā visitat: nō plene illuf
trat. *A*ianus dilc̄. opatio h̄ gr̄e.
et donū p̄t accipi: vent̄ ved. ipsa
mens i qua excoquit̄ cogitatio
nes sicut i ventre cibi. *M*anū em̄
suā dilc̄us p̄ foāmē mittit. dū aie
q̄ illi b̄nficia prestat p̄ sp̄m sc̄m
suggerit. q̄ illa morte sua r̄demit.
q̄ dona gr̄e sue illi stulit: q̄ eadē
dō custodiendo suauit̄. vitā ei
et mīaz ei t̄buit: et visitatio eius
sp̄m illius custodiuit. *Q*uā in
illi t̄buit. pro ea moriēdo i mīaz.
gr̄ā suā ifundendo: visitatio ei
custodi. eā a lapsu p̄t̄i fuando.
*I*sta ad mēorā dilc̄e sue r̄duēdo
deus. ap̄icōnē et auditū facit ad
cor eius quo tangat. et ad aōrē
attendatur: et itremiscat ac me
tuet. si nō tantis b̄nficiis pro pos
se r̄ndeat. *S*ic igitur tactū et tre
mescit: ad dilcōnē dī āpl̄i ignes
at et proximū. *E*t hoc ē qd̄ seq̄t̄.
Surrexi ut ap̄rē dilcō meo. Q
nus mee distillauert mirram:
et digiti mei plēi mirra p̄batif
siā. Surgit ut dilcō ap̄iat: qz ac
cep̄ gr̄a āplius attendit ad hōc
p̄cipiendā. ad fūctā amandū:
et tūe ac salutē p̄rior̄ ifistendū.
*Q*ue ei p̄us dilcō aperuat:
nūc āplius i eū attendi. atqz opibz
cāitatis istat. *T*ūc se ex̄c̄at i aōrē
seu dēplacōne dei: nūc itendit
primorū utilitatē. prout nāt̄as
eorū exposat et tps̄ erigit. *P*alijs
orat: alios solatur. alijs d̄filiū
salutis dat: et vel i gīmē susape

vel predicationis officium acquiesceret
si tempus exigeret. **D**um sic gratia visum
et gratia runde. et se illi conformare
nititur: etiam ad mortificandum quod
quod in se carile deprehendit attenditur.
Quamvis autem per totam vitam mor-
tificauerit. in acceptu habundantiae gratia
magis ad ignescat: et magis quod re-
sacet iueit. **P**lura illuminata. plura de se
suos agnoscat: et melior facta. plura
sibi vilescat. **D**ignatur autem per quos de se.
quod per tolembat: et in vobis quod in cogi-
tationibus multa se misisse per totam in-
tellectus quod minus repubat. **D**um hunc mor-
tificationis laborem et operi insit. manus
eius mirram distillant: quia hoc operatio
per manus intelligit: et per mirram
hoc mortificatio designatur. **E**t digitus
eius plenus est mirra probatissima: quia
discrete et pura intentione agit omnia.
Per digitos eius hoc discretio. quod quod recte
offert recte diuidit designat: quod quod
bonum intendit discrete facit et operatur. **P**er
probatissimam vero mirram. pura intentio
in mortificatione accipit: quod quod deum querit.
ut in aene gloriam mortificet. **L**audes
exteiores contemnat: et oculi eius ad deum
spiciant. id est intentione eius ad futuram et ve-
ram dilectionem semper respiciant. **P**le enim
hanc mortificationem dicitur quia in me-
te quod in corpore hanc extat. **C**orpus enim
abstinencia vigiliis et ceteris laboribus
castigat: et delicias ac terre oblectamenta
reputat: scilicet quod non iueit sapientia siue
dei gratia in terra suauiter viuendum: sed
quantum in hac suauiter delectat: tanto magis
in deo sustollit. **V**isum quoque et auditum.
quod duo salomon in saecula phibet. restringit
a curiositate: et ceteros sensus reprimunt
et cohibet a voluptate. **N**on pascat sua-
uibus odoribus. cauet ab illato tactu:
ferax ei cauet familiaritate et loquendi lib-
tate: quia de dei libertate venit ad peram

seruitute. **E**uenit ei aliquando illud vul-
gare quod dicitur. **P**er malam custodiam. egreditur
lupus lanam. **G**ule quoque vitam frenat:
subterhens sibi quod delectatio appetit:
et credens quod necessitas exigit. **I**n pe-
nuria suat pauper. in habundantia tyrannus
autem: cum apostolo faciens habundantiam et penuriam
pati. **I**bi igitur accipit meritum. ubi mali
sibi accumulatur peccatum: quod in iob dicitur. scilicet
lites caluit et miseria: quia in vestiendo
fuit superbiens vestiendo gule concupiscens.
Deus igitur anima dum tyrannus cibos sunt.
et aliquid sibi subterhit. ac deo libat quod
appetitus exigit: etiam in vestiendo meretur:
et gratia deo mirram offert. **I**ta mortifica-
tionem exhibet corpore: implet quoque hanc
in mente. **R**esistit quoque carni delectationi:
ut si ea sentiat. nunquam consentiat. **I**dem quod mo-
tibus et audire ceterorum quod vitiorum fluctat.
Cum iuxta sustinet non rident: non viuunt
a malo. sed viuunt in bono. mali. immi-
cos diligens. et pro eis incedens. **T**an-
to quod amore feruet: ut pro ipso vel
proximorum salute mori concupiscat. **E**t
si non concedit exteriorem sed etiam eam
aliquid secundum humanitatem magis de-
lectat. id magis sibi appetit et abicit.
et eius appetitum occidat. **H**ec mirra pro-
batissima merito iudicatur: quia tanta
perfectio deo mactat. **D**igitus vero sponse
plenus est mirra probatissima: cum cor suum
omni suat custodia: inuias cogitationes
et motus cordis discauit: et notitia
repellens. vicia reprimunt. **Q**uia igitur
pura approbat. impura reprobat: et gla-
dio ceterorum abscondit atque mortificat:
dum hoc per totam discretionem distinguit et pa-
git: digitos plenos mirra probatissi-
ma hanc phibet. **Q**uod deus cum desiderat
se subtrahat: quod ad salutem affert
et exaudiat. **C**am xxxv.

Pessulum osij mei aperui di-
lectio meo: at ille delectauerit

quodam in vita martij
explet inuicem.

atq; misceat. **R**eplicat sponsa. quod
ut dilecto fruatur. nimias negligencias
caueat. q; offensa ipsius pudore potuerit.
i locutione s; supflua. vel cogitatione
inutili. i libertate vaga. vel modo corpa
li. q; p pessulu id e sera possit intelli
gi. **S**ed ei cu pua et angusta s; lati
tudine tñ ostij claudit. ut n illa re
seata. patre no possit. ita h mima n
residant. dilectus venie ad aiaz no digt.
ita ut pfre ad ea itret. et psta gracia
rpleat. **P**ue ei negligencie aiam obsu
rant. et impedimentu aplius gñe
faciunt. **D**ilectus spōsa. ab hanc pulue
cordis oculos custodit. ut dilam p
teplacione vide et pleni⁹ suscipere
possit. **I**udando itaq; cordi aplius
isistat. ut dilectus ad ipam pfrat. et
q; p ostiu introeat. a quo se prius mi
nus plene visitata et q; p foame
tacta ignoueat. **S**ed declinat ab ea
et tñst nō rcedens sed i pte secedes.
a dextis ne amoveat. a bono rep
to et assistens. sed nō i facie illi ap
parens. ppe e ei oibus iuorantib⁹
eū i veitate. **D**esideat eū quidem
atēplai. et quō plet. tñ aucto suo facit
ad facie loqui. tñ eo. sed facie sua
abscindit. tñ ea et itea manens.
licz min⁹ ad ee sentiat. **H**o mō q;
uis ad eū diuinit ab ea dedinat. et
transit ne extollat. et meitis sub
ascribat. si eo pro voto fruatur. **C**ū
igit se magis dignā suscepit ei⁹
exhibuit. nō illi se prebet sicut de
sideat. sed ab ea dedinat. ut i hūi
hāt spuet. et desideū ei⁹ aplius
exatet et pfrat i plectat. **C**ū ei ex de
clinatione ei⁹ hūiliata et magis fer
uens fuerit. ex hō et meitū ei crescat.
et pleni⁹ eū suscipe digt fit. **T**unc
at dz declinat. qñ presenā sua
cū tñ pñs fit non dat sentie. **A**git

tūc aīa laboriose. quod pñs age
bat delatibilis. **I**n quo laboe spūalit
roborat. et dū vilit agit cor ei⁹
sfortat. ut ^{fortit}toleretur patient dñi
expectet. tñ vel p adusa affligit
vel consolacione subit. **E**xitiū
quippe laboris mēte vsu roborat.
ut ex eo vies capiat. q; vñte magis
laboris q; suauitate splacionis bona
faciat. **C**ōteplacionis itaq; tpe fuor.
i deū excitat. et hac tñfacta vñs
exceat et opus probat. **D**el dilam
ab ea declinare aqueat. q; ex pte cō
phensib⁹ magis tñomphensib⁹
intelligit. sicut pñs dicit. **A**cedat hō
ad cor altū. et exaltabit dñs. **E**t sa
lomo. **R**uesui sapias. i ipa lon
guis rcessit a me. **R**ātū ei homo
ad deū ascendit. tñ eū sublimem
i tñomphensibile iueit. **I**n iob. **N**ō
uestigabit. qñ audita fuerit vox ei⁹.
Dedinasse q; eū causat. q; gustatū
magis esuit et desideat. i qñto
suauitate ei⁹ pcepit. tato minus
sufficit qd de illo apprehendit. **C**og
natio bonitatis ei⁹. quod accepit
exiguū mōstrat. qñela exatit. ad
amādū aplius attendit. et plus
accēlamaghiūliat. **E**t q; nō ad votū
hūi h; dediasse eū atq; tñsisse cau
sat. **A**o siquidē i amoe ei⁹ liqfit.
tñ ei⁹ i spūacione accepit. **E**t hoc
ē quod sequit. **A**īa mea liqfit ē
ut dilectus locutus ē. **C**ū i mēte loq;
dilectus emollescat trena oblāmē
ta prius fortia. liqfit et ita cale
fit aīa. ut ea q; pñs videbant dura
mollescat et fiant delatibilia. **I**uxta
qd scriptū ē. **R**ue pñs tangē nō
lebat aīa mea. nē pangustia rbi
mei fut. **A**īa tñ fuit dilaa. q;
p amore ita liqfit aīa ut parū
sentiat. quidq; corpus cruciat.

Resoluit i lacrimas p̄ amoris mag
nitudine. et q̄ diu non conceditur
ei deus suis stēplai. fuit ei ei9
lacime panes die ac nocte. Dñ it̄m
queritur dicens. Quiesui et
nō tūc illū. vōm et nō rñdit m.
Quiesitū ad votū nō iueit. n̄ ad
oīa que petit vel desideat ei rñd̄.
ut sic quō postulat exaudiat.
vel se exaudisse r̄uelet illi. Sed cū
nō exaudit ad volūtate. exaudit it̄
dū melius ad vtilit̄. et cū non
exaudisse putat. melius exaudit.
quia credit qd̄ magis expedire no
uit. Paulū postulante auferri
a se stimulū carnis sue d̄s meli9
exaud̄. cū hūc nō abstulit. quia
si abstulisset saluus nō eet. Itaq̄ cū
nō rñd̄e putat. meli9 rñdet i p̄mo
vōc̄ vba atq̄ desideia q̄b9 rñdeat.
ip̄e i aīa format. Ip̄e ei postulat
id ē postulātē eam facit. et rñdet.
dū que expedit credit. Inēdum
q̄ntas habeat iūctures et p̄cā atq̄
sibi rñd̄ei. scēla sua atq̄ delicta
sibi ōndi. In quo illi bñ rñdet. ut
cōtrite om̄ia r̄mittat. q̄ n̄ p̄colit
n̄ vniquā exposuit sp̄cialiter.
Pro oculis quoq̄ p̄iculis vel
n̄cibus fide et amore i illū tr̄sit.
et videntē oīa ut ip̄e h̄ pro se vi
deat ac sibi subueiat exposat. S̄nt
ei multas n̄cites suas. q̄s ip̄a nō
videt n̄ agnoscat eē. et multa p̄
cula se late. Que dū magis eo
tiet. q̄ m̄n9 nouit. et iō sp̄ciali9
ip̄a mittit. atq̄ ut sibi subuei
endo rñdeat. vbi n̄cites ip̄e no
uit. Quā r̄nsione iux̄ fidei sue
et amoris m̄sura m̄t̄ largā.
In quos h̄ illi rñdet. q̄ nulla
eius vox orōis vel desidei sine
m̄ito sit. q̄ ex caritate fit. Si q̄
aliquid petat. quod non expedit.

207
i hoc illi rñdet q̄ nō hoc cred̄. et q̄ ip̄a
p̄ia it̄ncio. petitiōis p̄m̄io nō c̄abit.
Cū itaq̄ dilect̄m non sibi ad votū rñ
dente iueit. solagone et eruditione
i scriptura q̄rit et iueit. Dñ seq̄. Inue
next me vigiles. q̄ arauent ciuitate.
Dū sit i amore dil̄a sollicitat̄ sp̄o
sa et it̄ncione quendi. iueit eā
custodes. q̄ ciuitatē arauent. id ē
p̄dicatores q̄ ad h̄ p̄dicando discur
rūt. ut a flā doct̄ina vel peccatis
ect̄ia m̄uiat et defendat. Quorū
dū doct̄ina expetit et de salute sua
ac p̄fectū eos interrogat. occur
rūt ei et ip̄am iueit. atq̄ de
diligendo deo āplius erudiūt.
et accēdit. Et hoc ē quod seq̄.
Puisset me. et vulnēauerūt me.
Amātem ei sagittis vbi dei a
ciuitas p̄cūit. et maiori amōe
vulnerat. Nam iste fuit sagitte
dñi quas ardentibus effēat.
id ē amātib9 effribiles fecit.
Amātes ei penetrat. sed a tor
pentibus r̄siliūt. Et p̄dicato
res eā custodes m̄uorū dicūt.
q̄ eos quoq̄. q̄ eccl̄esiā gubnat̄
istrue satagūt. Hī eā palliū
sponse tollūt. q̄ si quod ei adh̄
de vetusta iūctatione reḡmen
i est. subēhūt. vel p̄iculū siue p̄cā
tū qd̄ eā latebat. eruditione
sua detegūt. Interoga p̄m̄ tu
ū aut scriptura. et annūciabit
t̄. maiores tuos. et dicet tibi.
Quod q̄ aliq̄ fac̄ negligunt.
i p̄iculo p̄cā m̄orib9 erūt. cui9
pallio amicti. vestem nupcialē
caritatis non habebūt. De nō
re dilā et eius q̄litate. Ca. xxxij.
Huius vob̄ filie iherlm
si iuuenitis dilect̄m meū.
ut annūciatis ei q̄ amōe lan
guo. Sponsa p̄ se dilect̄m q̄siuit.

eruditione quoque predicatorum accepti:
nunc deuorum animarum orationes expectant. Nec
ei sunt filie israel ex deo nate: et pertine-
tes ad visionem pacis future. Has ad-
iurat. ut cum dilectam inuenerint. id est per de-
uotionis gratiam partem habuerint. adorem
suum et desiderium illi nuntiarent: et pro
se precibus offerant. Celestes quidem spiritus.
et sanctorum animarum cum re regnantes sepius
impellunt. et per angelos quibus premissum
oratio ac psallere solebat. precibus suis illi
nuntiabant. Nam iste sunt etiam filie israel:
que indefinenter contemplantur illam pacem.
Modo uero has rogat israel filias:
deuotas uix in terra immorantes animas.
Iste est bonorum modus atque perficiens
cum: ut prius per se deum querat. et mun-
dando cordi insistant: deinde ut de
statu suo et occultis periculis peritos
consulat: atque ut bonorum orationes expectat.
et familiaritate diligat. Cum est bonorum
orationibus se aliis committit. et carere huius
se eis familiariter iungit. atque solet ut ex
desiderio quod in illo deprehendit. ipsi
quoque attendant. Quia ei tam ardet
deum quare intelligit: ex magis huius parte
iam nosse confidit. Unde ex affectu quen-
tes dicit. Qualis est dilectus tuus
ex dilecto pulcherrima mulierum: qui
liber est dilectus tuus ex dilecto. qui sit ad-
iuuasti nos. Dilectus ex dilecto est filius
ex patre. Et qui diligit filium. diligit et
patrem: si qui uidet filium uidet et patrem.
Ex adiunctione autem illius et desiderio
inflammate dilectam noiant et petunt:
cupientes etiam et ipse ab illa edoceri:
et de iam preceptum ab ea dilecti dulcedine
refici. Quam etiam pulcherrimam uocat:
quia pulchritudine mentis habet. et virtutibus
ornata esse celsissime arbitrantur. Solet
quoque inter bonos haberi esse humilitas:
ut melius de aliis quam de se sentiat:
et ea que ex finis digne id est de interiorum
experiencia proferunt. delictabilis adiciat.

Amantes quoque de eo qui desiderant:
libenter loquuntur. Solet enim deuoti cum de
deo locuti sunt. ex collatione
mutua in deum attendi: et ex fide magis
quam habent inuicem. que de deo sentiunt
vel intelligunt proferre. Solet quoque
deus in medio eorum esse: et gratiam in eis
quod ipse ipsum congregant et de ipso lo-
quuntur cumulare. Unde sponsa ad
interrogationem de dilecto amplius infla-
mata: spes eius exprime. et beneficia
sibi ex eo collata itaque narrat
dicens. Dilectus meus candidus et
rubricaudus: elatus ex milibus.
Candidus est: quia candor lucis et
ne. et lumen de lumine. Candidus:
quia ab omni peccato inmundus: quia patrem
non fecit. non inuentus est dolus in
ore eius. Et rubricaudus: quia in passi-
one sanguine suo est perfusus. In quo
non spes in decor erat: ut decora
me faceret. et sanguis eius genas
aure mee oriret. et defortia me
refortaret. Idcirco dilectus meus: quia
ista pro me patiens. ista in fa-
ciens. Qui etiam elatus est ex mili-
bus: quia ex toto genere humano. neo
sine peccato: excepto eo. Nullus
ei similis in legislatoribus: non qui domino
maiestatis ministrat et assistit
in mille milibus et decies ce-
tesis milibus. Non enim ei adequatur
aurum vel vitrum. id est supernorum
cuiusmodi societatis: quorum corda
sibi inuicem et claritate fulgent.
et puritate translucent: et hoc quia
non solum homo. sed et deus est. Unde sub-
ditur. Caput eius aurum optimum.
Caput eius diuinitas eius: quia caput
est deus. Quod caput aurum op-
timum est: quia diuinitatis bonitas
omnibus que ab ea facta sunt antel-
lit. Hoc est aurum terre uiuentium:
et aurum illius optimum: ita

fulgens. ut humanis oculis videri
non possit et in carne viventibus. Non
ei videbit deum homo et viuet. Illud i-
gitur dilectus meus. quia hoc caput. hunc
capale hoc suble ei quod hic vide-
re non possumus. cum illa vita apparuerit
visum sumus. quia et filius ei est. et sicut
est eum videbo. *Et hanc geminam feli-*
citatem mihi praebeat. quia corpus huius
meae corpori claritas sue assequabitur.
et animam meam similitudini diuinitatis
sue conformabit. *De qualitate me-*
brorum dilecti. Cap. xxxvii.

Come eius sit elate palmarum.
nigre quasi coruus. *Elate*
palmarum sunt spatule. id est ra-
mi productiores. semper ad excelsa
tendentes. Expressit sponsa qual-
itatem se dilectus. nunc exponit incipit
qualis sit in membris suis. Cuius
comas eos vocat. qui illi fauillati
adherent. Vos palme patet et coruus
filios memorat. Palma israel est aspa-
et arbor corticibus obuoluta. super
ta visu quod fructu pulchra et ampla.
Sic et membra israel agunt diuina. et pa-
ciunt aduersa. et superius in oculis dei
pulchri sunt et fructuosi. Per diuina apper-
corpus purgant. et ad pulchritu-
dinem anime et sublimitatem spiritualem
perficiunt. Non est pulchritudine super-
na considerat. in israel libenter laborat.
Sunt namque oculi eorum in capite suo
id est in christo. et capite christi aureo id est
diuinitate. Illuc pertingit illud videre.
illud de ore israel. et fulgoris caput
irradia. Superius quippe ad illam
visionem. ad illud visum principium.
et vident sibi dies pauci per aeternum
magnae. et leuis tribulatio ad po-
stus glorie. Non est sibi adigne pas-
siones huius temporis. ad gloriam illius
visionis. Consideratio glorie et retri-
butionis. desiderium in eis excitat.

desiderium vero labores leues facit. et
sursum prouehit. *Non igitur superna aspi-*
derat et percipit. inde israel roborat.
et in israel roborat. in de laboribus
triumphat. et in alta virtutum crescit. Pal-
ma est in altum valde ascendendo perficit.
et victoriam suam significatione prestat.
Come dilecti sit elate palmarum sunt. quia
elate. dum semper ad alta virtutum se effert.
per dei gratiam quaque ad victoriam se per-
ducit. In inuis vita eorum quia multis
corticibus obuoluit. dum inuis tribu-
lationibus angustat. in sumis vero
quia pulchre viditatis solus. amplius
die expanditur et buadit. Et etiam
nigre dicitur sicut coruus. Nigredo bo-
norum est. quia se peccatores reputat. et
peccatorum suorum vetustiam in vultu por-
tat. Despectionem quippe eligunt.
acceptum equanimiter ferunt. vilia opera
et sordidum habitum non solum non re-
fugunt. sed facientes in hac humilitate pro-
sum late thesaurum. etiam appetunt.
Nec est nigredo bonorum quia coruus
assilant. ut christus quoque similitur.
Est ei humilitas virtus christi. quam qui
habuit christi similitudinem quoque habuit.
et quantum per hanc fuerit niger. tamen est
christus filius. et apud patrem sublimior.
Socii itaque apud se nigri sunt et despecti.
sed ante deum pulchri et speciosi.
Descriptis itaque comis dilecti. o-
culos ipsius describere incipit dicens.
Oculi eius sicut colube sunt riuos
aquarum. que lacte sunt lote. et resi-
dent iuxta fluentia pleissima. Oculi
dilecti contemplati sunt. quia superna et spiritualia
cordis oculis contemplantur. Et sicut
colube sunt. quia simplicitate viuunt. et
simpliciter oculum id est intentionem habent.
ut totum corpus eorum sit lucidum.
id est quia agunt vel intendunt faciat
propter deum. Sunt quoque colube ad o-
culorum suorum fenestras. quia nec ra-

paucitate n^o amore ferunt^r ad t^rea:
hebetē iⁿ hys h^untes visu. sed iⁿ spūa
libus et salubribus acutū et p^rspi
cūū. Iste ē oculus dext^r: q^u ne eos
scandalizet et subtilitate noxia
iⁿ errore p^rdurat. scripturę documētū
iungit iⁿ hēnt. Et h^u q^u s^ri uos aq^uz eē phibēt.
Colūbe appē s^ri uos aquarū reside solent: ut um
brā accipitis iⁿ aquis videat^r: et ita
sup^r aquas se p^roiaentes v^ugues
eius euadant. Ita boni umbras deo
nū iⁿ scriptura vident^r: dū deceptionū
eorū modos ibi reperiūt: q^ubus nō solū
p^r apta mala. sed etiā p^r occulta fallē
solent. In q^u etiā videt^r q^u mō p^r bōi spēs
mō p^r flām itelligenā illudūt: q^u a si
plicibus et mīd^r exatatis iⁿ spūalibus
sana et p^rfrā credūt. **Colūbe** itaq^u erroze v^u
ipmte quā iⁿimicus suggestit. vel erro
neus aliquis et seductus affmauit.
eloq^ua dīna sūt inspicienda: et que
suggerūt^r vel audiūt^r: ut sapiant^r
v^ul^r sūtent^r hys p^renda. h^u ei sūt elo
q^ua casta. argenti igne examinātū:
atrenis probatū: et septiformi spū
purgatū. Quidq^u ei sūt scripturę
quā sp^s s^rus edidit s^ronat et s^rordat.
sanū et integrū est credendū: et q^u
q^u ab illa discordat. noxiū iⁿputan
dū. Sanū ei ēē nō p^r: q^u a spū s^ro
aliq^u mō discrepat. Solent quoq^u riuū
ispiciendū oculos reddē dāiores.
Ita scriptura iⁿspecta cordis oculos
facit p^rspiciatōres: q^u delectāo s^rmonū
dei illūnat: et itellm dat. q^u ista
ei sensus dū iⁿuestigāt. mente eru
diūt: et sensum ad itelligenā apūit.
Hec quoq^u colūbe lacte sūt lote: id ē
dulcedie mīs grāe a p^ras mūdare
pūt et custodire. **Colūbe** iⁿ solacōne enī
spūalem. trena delcāo amācat.
et carlū iⁿmūdiaa vilesat: quia
p^r hanc mens xpungit. ut de mīssis
peiteat. et alia nō cōmutat. **Colūbe**

lote h^ue colūbe: iⁿsidet^r uix fluētā
pleiissima. Hec fluētā pleiissima:
illius vite p^rfrā sūt gaudia. Iuxta
que iⁿsidet^r: q^u a trena delcāo
seu solacōne se iⁿ mouet: et agni
tioi atq^u iⁿtemplacōi sup^r norū se s^rfor
mare ac p^rimas facē student. Int
tios ei accubāt: ut rāgem illā quia
bō. et t^ra q^u optā ē videat^r. Extre
ma hui^u mūdi eligūt: q^u vite s^r
fidia ad sustēnationē. nō ad volup
tate sumūt: ut ita iⁿ tīs ei^u mō
rātes. tios quoq^u illū vite aliq^ute
stigāt. et de illū gaudiis aliq^uid
apphendat. In tīs accubāt: q^u si
hic sūt corpe. illuc iⁿasant^r mente.
sicut dicit aplūs. **N^ra** iⁿsatō iⁿ
celis est. **Quia** v^uo hoc mūdo
vūt^r tamq^u non v^uant^r: et futūz
regem desiderāt et mēte iⁿtemplac
uix h^u fluētā iⁿside phibent. **Quia**
regem nequaq^u p^r iⁿtemplacōne
videret^r: si regem mētis nō habent.
Q^uā sessio iⁿ fluētā regem eoz sūt
fimt. Sed ei q^uescentis ē. **Sup^r** riuos
itaq^u aquarū pōte. et lacte lote.
uix fluētā pleiissā iⁿsidet^r: q^u
p^r scripturā illūate et opacōne
atq^u dulcedine grāe a p^ras et vi
ciosis affabus mūdare q^uetē mē
tis et pūitate cordis s^recute sūt:
p^r que duo. de illo fonte viuū. dul
ce potulū hauriūt. et ipm fontē
sicut dicentes. Sitiuit aīa mea
ad deū fontē viuū: q^u veniā t
appebo an^{te} faciem dei. **Q^uā** v^uo adh^u
iⁿfirmi sūt et iⁿ p^r h^u lacte non
sunt loti: q^u et si adeo p^reperūt
solacōnis dulcedinē: nō t^r ita
plenā a p^ras pūt et vicis mū
dacōne. **Q^uā** uix fluētā n^o iⁿsidet^r.
quia hāc quietam mēte non
dū hnt. **Horū** dulas affus siue
gaudū quia de corde mīnib

mundo procedit: nō ē pfm vel puz.
Coopat ei eis vel nalis leuitas ul
prospitas aliq; seu tepas pca occulta.
Ales p dulce affm: deuoluunt medū
ad gaudiū carnalitatis assuetū.
Ignis ei stupie carnal' p tepione ad
huc vehemens ē i eis: vñ hūilitate
atcep facile attendz qñ lignus adhi
bitis. **N**orū affm cū i deū digit:
atigit nūdum ut ex occasione le
coris flat leuor fcs i carnale muer:
et cū spū cepit carne asūmet. Vñ
aliq siue aliquē i tñ carnus statu
motu vel etiā maiore patiūt fra
glitate: qñs dulcis affm dñt
i pfm. Vñ dñ motū carnus sense
rit. statū ab hac dulcedie se trahē:
et ad aliud bonū dērent dūtere.
Talibus magis expediūt amara
qñ dulcia. dñā qñ mollia: amatu
do sē et dolor pñe ac labor pigne:
conē oblaimenta carnis vel volū
tatis pprie. **N**oxia ei delectatio meli
ciatur suo dñō: et suauia sē sensuāte
delectant: ita et vites ei faciunt.
P dñā itz et labore falsa delectatio
extinguit et regeš mentis arqatur:
ut iux hec fluentia sedeat: et sup
na aliquaten9 rphendat.

De mēbris dñā. Cam. xxxviii.

Gene eius sē areole arōti.
Iste a pigmentariis. Gene
mēs sūt: qñ sanguine suū p fide
x fundetes. qñ gene i facie sponfi
rubent. qñ cito pulchre: qñ totū cor
pus ecē oruert: cū mēb fuerit.
Magn9 ei i eis ignis amoris arde
bat: quos sic ad tormēta tflāmbat:
mag itus dulcedo habūdabgt mor
te amāssimā dulcēbat. **H**e cūti:
dñāo sē de dñāo sūm bat: fortis ut
morb: vñs fortior morte. **I**n mē
bus corpis desideia mortificabat:
et iō ipm corpus morti exponēp.

ualebat. **V**uebat tñs spūalir non
carnalit: **V**uebat iā nō pñ: sed vi
uebat i eis x. Vñ p xº mori poterat:
qñ i ipis uiuebat: et cū spm hēbat.
Hec sūt gene dñā: qñ i facie militatis
ecē rubebat p martij penā: et i tñm
pñ dñt rubent speciali decore p aureolā.
Que sūt sicut aromati areole. Idest
vntibus replete: qñ more arōti suū
uē hñt rñone pñ et odore. **M**ente
ei quā replent delectabilia rñmūt:
et bone opinionis et exempli odo
rē ad alijs emittit. **I**ste areole
poite sūt a pigmentariis. **P**igme
tarij sūt pdicatores: media spūa
les: languoribus aīz acudicōe
sua medentes. **H**ij sūt qñ pñsūm
pigmentū fidelibus dñāe potulū
pofuerit: spūales vñ sententias
quibus illos abuerit. **A**b hys pig
mentariis hec areole sūt confit: qñ
vntes ab eis sūt descripte et i libris
descripte. **D**e qñbus subdit: **L**abia ei9
lilia distillantia murrā pñā. **L**a
bia dñā sūt idem pdicatores: qui
vba eius loquūt: et volūntē ei9
ānuāat. **Q**ue labia sūt sicut lilia:
qñ cūdor hñt inotentie: et odore
bone fame. **P**ulch est et redolet
eorū doctina: qñ ornat eā et amē
dat vita mūda. **R**oborat ei medi
cōne eoz. boi opib exe m: et facile
pñadet: quod iā opē sūp dñō do
cent. **Q**uia igitur faciūt quod do
cent: rudent et rdolent. **I**n sūt
pñ media pñs curantes sepos:
et i medio morbi pñs edorti ad
agnoscendos et curandos morbos
alienos. **S**illat at murrā pñā:
qñ i pñs sepos mortificat: et sic
i sapientes facit et dñā mortifica
tione alijs pñat. **A**murrā quoq;
pñā ē pena martij: quā sillat
fidelibus: qñ pñat corpus pon9

morti exponendū: q̄ a fide de-
dendū vel morte mittendū. q̄z
eā x̄ murra p̄ma ē: quā specialit̄
p̄dicant. Ip̄e ei ē caput marti:
a quo martē cepit martiū: et p̄
quē roborati sūt fideles ad p̄fendū
martiū. Murra p̄a ē optia: vñ
desiḡt mortē x̄ que fuit optia: q̄
totius mūdi r̄deptio. H̄c pallat
h̄c labia id ē p̄dicatores: et hanc
p̄ponūt fidelibus imitanda et semp
i meoria habenda. H̄c cogitatio famu-
los carnis mitigat tēpmenta ū
mūa extinguit: i desp̄acōe solat:
delet p̄cā. mortificat vicia: robo-
rat mētē. asert grā. q̄z x̄ dolo-
res atq̄ labores ei⁹ et merita
mā sūt. nō ip̄i. Oib⁹ ei que se-
at vel ptulit: nō sibi sed nob̄ me-
ruit. Ad t̄bunal q̄ x̄ v̄entes. i
morte et mētis xp̄i martē dem⁹
fiduciā pone: et p̄miss̄ mal̄ v̄
omiss̄ bonis hec inimicū actu-
late opponē. q̄z utaq̄ x̄ murra
p̄a ē murra optia: q̄ oīa mala
mā mortificat. tā potens ut ni-
hil ita sit ad mortē et mortē et
nā q̄ nō soluat et viuificet. Sc̄pt̄:
Manus illi⁹ cornatales auree. ple-
ne iacētis. Manus dila sūt boz
opa: que cornatales sūt: q̄ r̄a
sūt et p̄f̄a. Sicut cornata r̄e
et polle p̄otunt: et nichil tequale
nullūq̄ obstaculū patit̄ i se. ita
boni irrep̄ehensibiles opant̄:
nichil agētes i quo p̄rimus of-
fendat vel scandalizet seu infmet̄.
Itā ē ita q̄ opacio bonorū et po-
lita q̄ sola querit celestia. nō ad
dexterā vel ad sinistram dedinā-
tes sed r̄gia via t̄cedentes. Regt̄
ei se et digūt ad id quod salubre
est et expedit: et nō ad id quod
huāna cupiditas expetit. Et t̄t

se magis vbi maior ē profus:
et ibi nūm vbi mior ē utilitas.
Multi ei cū mūma valde solli-
ta sūt et maiora negligūt: opa
de quē bonorū excentes: sed non
i caritate ea facientes. Castrū qui-
dē aū sue multis opibus nūmūt:
sed vñ sōa men iūmico p̄ quod
itret r̄līquūt. Cui⁹ castrū h̄c est fina
mūcio: ut itenacōe hō semp ha-
beat mortē nō mittendi. et si co-
miserit statim p̄tendi: et ūe solli-
tudine mortis agnoscendi: et pro-
p̄us que agnosce nō paleat occulte
stendi. Bonorū igit opacio diuina ē
sapiā illustrata: vnde man⁹ iste
auree dicunt: q̄ p̄ diuina lucet sapiā:
et nō obscurat p̄ p̄am vel igno-
rancia. Lucet p̄ corā hoib⁹ ad glo-
riā p̄is celestis: q̄ nō obscurat
p̄is vel iudicacōe: sed sūt p̄ie
p̄t̄ deū et simplici itenacōe. Dñ
subdit: q̄ plene sūt iacētis: quia
sola spe et desiderio sūt p̄ie celestis.
Iacētis quippe ē lapis: aerei
coloris et vidis. Plene sūt iste ma-
nus iacētis: q̄ oīs opacio et ite-
cio bonorū sup̄nū querit p̄mū et
dei b̄nplacitū. Et h̄c ad istar
saphiri nitescit et recens ē i bono:
ut placeat deo et fruatur eo. Plene
igit sūt iacētis: ut nullus vae
laudi pateat i eis locus. Nō h̄c
q̄rūt. nō hanc oblata aliqñ r̄api-
ūt: s̄ sēp ad hūc lapidem. ad h̄c
celestem specat ad illā p̄ciosā mar-
gaitā r̄spiciat: et pro hac omnia
vilia r̄putet et itepnat. Lapis q̄
iste cū aura mutat. Sic boi pro
tpe mutat: mō ei rigore exet.
mō demencia exhibent: mō ex-
cessus emedat. mō dissilant: x̄ h̄
faciūt nō p̄ negligēciā. s̄ p̄ discre-
tione. Oīa siq̄dem tpe h̄nt: et q̄

240
tibus oportunitate non obstat: uti-
tatis fructu se prout. In idu ei melius
malu toleat: quod reprehendit. Pro
tpe itaq; et moribus hoim se mu-
tat: in hac mobilitate instabiles
sed firmi et stabiles sunt: quia causa
melius ad effectum producat dum mu-
tant: in his que facit intendit sepe
prosperant: et mobilitate impedime-
ta non patiuntur: aut utat ei modum
sed non animi: et manet eadem iterum.
et si non eadem actio. **Sege. Denter**
illius eburneus: distinctus saphis.
Denter dila sunt boi iugati caste
se habentes: et tam non utantur
hoc mundo utentes. **Elephas** at
castus est animal: et frigide nature. **Un**
et eos significat: quod non id copulantur
vel carnaliter se agnoscunt ut libidi-
satisfaciant: sed vel causa pligian-
de. vel continencie vitande. **Pa-**
prolus itencio huius meritum: vitanda
continencia vitam. nam excusat
ea matrem monui: cum libidinis danna-
cione. quod est mortale peccatum. **Coniugati**
itaque quod sue fuerint voluntati. non
sunt vent dila. sed possessio dya-
boli: non in his xpi huius mansionem
si dya-^{lo} ptate: sicut angelus colypa
docuit dices. deone peccate habere
super eos quod coniugium ita suscipiunt.
ut sue libidi si equus et mulier
vacent. **Denter** aut sponsi distincti
est saphiris. **Saphir** est lapis senu-
celi speciem huius. unde bonos con-
iugatos designat: quod celestibus dis-
tincti ibi sunt: supra meditantur
et sapiunt. **Hi** distincti saphis sunt:
quod inter mundanos actus. celestia
quoque opera faciunt. **Quia** eis di-
uisi sunt. ut cogitent que sunt mu-
di. quod placeat coniugii: cogitant ni-
hilominus celestia et quod placeat adi-
tori. **Hi** distinctio saphiri est. ut in

carne ambulantes. non secundum carne
militet: sed eorum iussus in celis sit.
Quia De membris dila.
Illius mar. Cam. xxxiv.
moree colupne: que fundate sunt si-
bases aureas. **Isti** sunt qui rebus suis
religiosos sustentant quod bono temporalia illi
ipsi dant: ut spiritualia ab eis recipiant.
Qui ei recipit prophetam in nomine prophete:
in eadem prophete recipiet. **Qui** iustum
ad fruendum deo sustentauit: non
solum mercedis eius percipit eum: sed
mercedem eius cum illo habebit. **Isti** er-
go sunt crua sponsi: quod non solum huius est
tunc in finem visitantes: sed et ad eos
quod in carce sunt venientes. **Horum** non
solum ostium cum iob viatorum patet:
sed etiam cum thobia ad dirigentes pergit:
et unicuique diuidit de facultatibus
suis prout prout. **Qui** ut colup-
ne marmoree sunt. rari in ista et
opacione: et in fragibiles a viciis
et peccatis. **Rare** et sane sapiunt: nulla
falsa doctrina vel religione suppli-
tati. Docent ei aliqui falsa sunt spe-
religionis. **Deones** quoque in corde sug-
gerunt falsa iustitiam: et pro luce
veritatis falsa intelligentiam. **Intendunt**
quippe aliquid arcum scripturam. et parant
sagittas suas in pharetra. ut sagit-
tent in obscuro rebus corde: et quod dominus
perficit. id est profectum fecit. et per doctorem
exposuit. destruit: et ad suum ex-
rorem in flectit. **Deone** etiam quod ab-
stulit et quod a reuelationes in aliis
operant: et ita quedam noua et insolita.
que curiosi et simplices mirantur
et venerant. **Honorum** igitur rari
et sana est intelligentia: formant
opera sicut ex corde procedit vita.
Rare gressus pedibus suis faciunt.
quod cuncta cum assilio faciunt: et non
solum peccata sua sed etiam occultas
suggestiones cordis in se ipsos exponunt.

Non ei p̄t errare q̄ tū cōsilio uiuit:
n̄ ab iūcto decipi. q̄ suggestiones
eius detegit. Item. rā sūt boni et in
fracti: q̄ non curuant ut p̄ eos deo
nes tñseāt. sicut scriptū ē de malo.
icuruaē ut tñseam⁹: n̄ a iusticia
frangunt. ut tēp̄onibus deonum
cōsentiat. et ī p̄m cadat. Sūt igit
rā et errā: q̄ et ī se iusticia huant
et pro iusticia defendenda se eīgūt.
et iusticie opponūt. Quorū fir
mitas et istancia nō q̄buslibz la
pidibus xp̄at. sed marmorū. q̄ nō
est vilis nec cūb: sed p̄ciosa et ra
ra. Neq̄ fortitudo lapidū fortitudo
corū: q̄ nō duruerit p̄ īsensibilita
te: sed p̄ zeli rāitudinem. Iste colūp
ne fundate sūt s̄r bases aureas:
id ē sup̄ fidem p̄phetarū et ap̄lorū.
Eadē q̄pe fides eāt ī p̄phetis et
ap̄lis. Quod illi credebāt vetuz
isti credebāt uenisse: quod illi
sp̄cābāt et exsp̄cābāt: isti c̄nebāt
et habebāt. Vñ quidā eorū loquit
dicens. Dies mei velociores cursōe
fuerūt: fugerūt et bonū nō uident.
Iste bases fuerūt auree: q̄ lucebant
p̄ opa. Sine opibus fides ē mor
tua: sed p̄ opa p̄ciosa et auro xp̄an
da: q̄ cāitate īformā. Sup̄ has ba
ses fundata sūt crura h̄ et colūp
ne: q̄ mūordes et rā fr̄edificati
sūt sup̄ fundamētū p̄phetarū et a
postolorū ip̄o sūmo angulū la
pide x̄ ih̄u: q̄ duos pietes ī se iūxit:
uideos vñ et genales. iustos p̄cō
res iustos: et hoīes ī celo āgelus p̄
ciuit. Sequitur. Sp̄s eius ut libā.
Hec sūt v̄gīes: decorē x̄ et silitudine
sp̄cialit̄ h̄ntes. Vñ ei silitudine x̄
aiā q̄ cāitate habuit: et plen⁹
ī moy corrcōe proficiēs. plenius
h̄at p̄cipit. Cū aliq̄s p̄citerit.
stāt ī ip̄a cordis p̄tione. ex p̄te

silitudine dei rapit. quā pau
lati plenius et īfutū p̄fecte
possidebit. H̄ac silitudine īformat
x̄o boni omēs. sed sp̄cialius v̄r
gīes: que cū h̄ac silitudine can
dorē et mūdiciā h̄nt v̄gīes. unde
libāo q̄ xp̄m s̄gīt xp̄anē: quia
candid⁹ īnt̄pretat. Prima igit
ē mūdicia auctori mūdiciā. Vñ
q̄ h̄ac sp̄cialē decorē v̄gīes
obtinēt. bñ sp̄s ei⁹ dicit. Vñ q̄
fine macula pollutionis sunt:
agno fine macula s̄alutis iū
guntur. Sequūtur ei⁹ agnū q̄
cūq̄ icit. Sp̄cialit̄ sequūt: cū sp̄
cialit̄ se siles fecerūt. In carne p̄
carne uiue: celestis ē uita non
trena. Vñ cū v̄gīes carnis p̄m
q̄d maxie huāno gñ p̄ualzēne
ih̄et. domant: q̄dāmo ex car
ne sūt: et dō q̄ sp̄s ē siles sūt.
Sūt igit sp̄s x̄: sūt sicut sp̄s
libani: libanus ei⁹ est x̄. Nec
tm̄ ē candid⁹: sed etiā candidacio.
Candidat ei⁹ et decorat elcōs. Li
ban⁹ quoq̄ nobiliū s̄cār ē arbor.
Sic x̄ nobiles arbores profert:
eos s̄c quos p̄ sp̄m sūm ī libanie
r̄gīat. ut filij sūt dei et rei libei:
ne faciāt p̄m n̄ sūi sūt p̄cā.
Int̄ has arbores sublimior et
nobilior sūt b̄tā v̄go: q̄ exaltata
ē sicut cedrus ī libano. Exaltā ē
ī libano id ē x̄: q̄ nō sublis ē p̄
seipam. sed p̄ xp̄m. et ab illo sub
liata et elcā: ut s̄ ex̄crescit et cre
atorū suo ip̄a ītremētū dāet. Sub
lis et nobilis arbor: q̄ sublimem
h̄nt p̄tulit firm̄ dei vñ filiū.
Deiq̄ ip̄a cedrus. que creuit ī li
bāo id ē x̄: et dū xp̄m ip̄a genuit.
q̄ libanū cedrus p̄duxit. Et mōs
p̄dūt ex arboze: cū deus p̄dūt

* ut ī ea x̄ p̄ h̄uānitatē crescat: *

nō
De v̄gīum laude

ex hoīe. Hoc ē nouū et īauditum
quod deus fecit sup̄ trā: ut cedr⁹
pferret libanū. arbor mōte. mlier
arcūdaet virū id ē deu: et q̄ mū
dus nō capet. hūc vgo ī vteō suo
cludet. **Spēs** itaq̄ x̄ sūt v̄gines.
sed b̄ta vgo sp̄cialis ei⁹ sp̄cialis.
q̄ spēs suā p̄ aliqd̄ mōrle p̄m
nūq̄ maculauit vel veniale.
Qñ sp̄cie ei⁹ r̄x celestis d̄cipiūt.
Itē carnē sumens āplius hanc
sp̄cie deca⁹. q̄ āpliori eā gr̄a
repleuit. **Mundo** itaq̄ t̄nbus ob
uoluto et deſorto. a deo solē iusticie
p̄tulit. sp̄ciosū fōr p̄ filiis hoīm
edidit. et ita lumē cet̄atib. et
spēs deſortis sp̄ciosam r̄stituit.
Ip̄a igit̄ singulat̄ spēs x̄ p̄ oib⁹
sp̄cioſa x̄ q̄ ſilima: n̄ ſolū sp̄m
xp̄i ip̄a h̄ns. ſed etiā ī alijs h̄at
r̄stituens. **Maia** itaq̄ ſup̄ hoīes ē.
ī eo q̄ nūq̄ p̄m̄ omiſit: cū nō
ſit hō qui faciat bonū et nō p̄
cet̄. **Sup̄** angelos quoq̄ ē. q̄ eos
p̄uitate ſup̄gredi: dū d̄nitatē
claius illis d̄templat. **N̄** t̄m p̄
catū nō omiſit. ſed etiā aliorū p̄m̄
deleuit: n̄ ſolū iſe lucida fuit.
ſed etiā lucis radios ex ſe miſit.
q̄ p̄ eā mūdus lumē gr̄e accep̄.
In d̄ina itaq̄ et hūana. media
et mediāt̄ ē maia. ut hūana ſr̄
grediāt̄: dū tā ſilimia p̄ filium
opat̄. **O** m̄ia dignitas: de mul
liere ſolem procede et mūdū illū
nāe ī de trā lucē radiāe. et p̄ ſciāz
t̄nbras mūdū ī lucē claſce. **Per**
eā et ex ea ſol iſte mūdō fulſit et
clarior luxit: q̄ plenū corda
illuſtuit. **Ita** lux et̄na ex t̄pali
noua ſurrexit: et radios ſuos ā
plius dilatauit. **Uet** ſolū p̄ eam
lux gr̄e ī tr̄is: ſed etiā viſio d̄i aīab⁹
data ē ī celis. **H̄** b̄ta. ē illud ſignū

211
magnum ī celo. mulier amicta ſole.
quia ſol d̄nitatis ei iſulget et eā cū
ſulget ac totā occupat: et poſt eā maxie
illuſtā celi ciues illūnat. **Ip̄a** ſolis
hūi⁹ ſplendore p̄o et p̄ oib⁹ ſuſcipit.
ip̄a h̄o ſole amicta ē. q̄a p̄ſe x̄ p̄cipue
d̄nitatis fruicione p̄fundit: q̄
h̄at iduit. dū tāta ei⁹ pleitudinem
accip̄. **Ideo** v̄o h̄o ſole ī celo amicta ē.
q̄ ī trā p̄ſe xp̄m ſi⁹ d̄i apl̄s īdueat.
et gr̄a plena eāt. **Eſt** aut̄ ſub pedib⁹
ei⁹ luna. id ē militas eāz: q̄ iſciōr
ē. et poſt eā hoc ſole illuſtā. **Lūa** deſr̄
patit̄. et id q̄ oib⁹ h̄o deſr̄m aliq̄
p̄t eā habuit: ab h̄o ſole illuſtā. nō
cālit̄ veſti potuit. **Exaltata** ē h̄ b̄ta
quaſi cedrus: q̄ ſubliata ē ſi⁹ xp̄e.
ſi nō t̄m q̄ntū x̄. **Chriſtus** m̄mūſ
fuit ī r̄gno celozū id ē p̄nti eāz.
maia hūiliā fuit: q̄ fuerit ī terra. **I** oīr̄.
Ideo ad h̄o ſubliata. ut ſūmū oīm
p̄pet̄: ī poſtea ſūma oīm fieret.
En ſe cū x̄o hūiliaueāt: q̄ cū xp̄o
ſublimāda eāt. **Si** x̄ ad dexteram
p̄r̄s. ita ip̄a ad dexteram filij. **Chriſt⁹**
ſi oīa opa manuū ſuaz ī maia ſup̄
eadē opa p̄i xp̄m: q̄ nō ſolū exal
tā ē ſup̄ aīab ſcōzū. ſed etiā ſup̄ ho
ros angeloz. **In** hūilima igit̄ maia
ſe x̄ ad ſuſceptione carnis hūiliauit.
et hūiliatā ita ſecū exalta. **Subli**
m̄ ergo maia: ſed ſublimior xp̄e.
Qñ de eo ſeq̄r̄. **Claius** ut cedr̄. **Cedr̄**
p̄lēt̄udi. fort̄m. ſublim̄m. atq̄
odori oē ſiliaz deſus ced̄: ita xp̄o
n̄ ī trā ſūmi hoīes. n̄ ī celo angeli
p̄nt equāi. **Cogire** v̄o nolo q̄ ſub
lis et p̄cellens ſi⁹ iſe: ſed q̄ntū ſe
hūiliaueit p̄t̄ me. **Qñ** cū t̄eo ui
d̄ce: cogire volo fr̄em et n̄ mee
d̄ſortē. **In** hūanitate nāq̄ iudicab̄:
quā p̄o nobis m̄ordit̄ accepit.
Fecit ſm̄iaz hūat̄is. fr̄is et m̄e: nō
iudicis vel iuſticie. **Si** iuſtifiāe me

voluerō. iudex sit et odepnet. si mi-
serū me cōfessus fuero. miām ipēdat.
Iudex ipē ēē volo pro iudice. ut non
iudex s' ipē. sed s' pro iudice. et iudica-
re me. ne iudicet ipē. Si illis accessero
ad iudiciū. et mrem mīe i causa mea
habuerō metū. qd iudice denegabit
ipiciū. aīa frā ē mīr dei p'p' mīaz.
hac q' credo q' idēfment' exet p' hūa
no gne corā. filio. et maxie pro ex-
ānandis exetebit i iudicio. **H**oc iudi-
ciū porta ē. i q' nobil' eū x' vir eūe.
cū sedet ad iudicandū cū senatōib'
t're. **L**uc sublitās hui' cedri appebit
qntū sup hoies emineat. q' q' ex-
celsus r'putat' sit. cui' sps i narib'
corū eāt. id ē i oze hoim spiabat.
Per mariā igit' mrem mīe et por-
tā celi q'ram' et spēm' mīaz i portā
iudiciū. ut p' iudiciū portā igrediam'
ad vitam. **De xpō et eius me.**
Guttur ei' **ritus. Cam xl.**
suauissimū. et totius desi-
deabil'. **G**uttur sponsi ē it' n' sapor
illius et solacio spūalib'. q' gustatē
suauit' affiat et exptos. Si ei' boi-
tate dei cogitādo xphendat. et ad
saporem ei' p'ligat. guttū hui'
suauitātē cū sponsa p'dicat. **A**mo-
ris quoq' eius gustus adeo suauis
ē. ut nō solū mentem r'ficiat. sed e-
ciā corp' abū obliuisci faciat. et
corp' labores ymo eā ipaz morte
amāissimā faciat. Si q' spūalia r'
mystica atempleis. q' de cō xphē
de potuēis. suauē et delcābile xpro
habib'. adeo ut oīa p'et' illū parū
suauia ymo nulla r'putes. n'p' vō
solū bonū. solū āplectendū et amā-
dū iudices. **A**d supna vō asiderāda
si mēte t'nsas. dulcē eū mediri. q'le
sit deū vidē. et eius visione saciari.
n'p' i nob et nob i xpō ēē. et vni
cū xpō ēē. oī mīscia carē et cū xpō

sine fine gaude. **H**orū mīn' sapor
ē sponsi gutt'. **V**iaosus at' affi-
bus cor purgati ēē oportet quod
hac suauitate percipiet. q' n' sin-
cer' fuerit vas cordis. mīn' p'cipit
vel r'net hac suauitātē sps. quia
adh' acesat ex fere carnalitātib'. hē
nuat igit' solai nisi i deo. mēoz
sit dei et delcet' i eo. et i hac delcāde
excreat. ut spūs ei' et p'ua volūtas
deficiat. et quid q' ex deū delcat' atep-
nat. **A**ntū exteiores delcāces atep-
feit. t'm i deo delcāri potest. **D**elcā-
tione mūdanozū abiciat. mūdū
id ē mūdāna r'linquat. solitudinē
mētis adeat. **S**olitū' sedeat. et se se
se. id ē cor sup corpus leuet. ut cor
palia t'nscedat. et supna et spūa
lia xphendat. **D**e quod i mūdo est.
cupia carnis ē. cupia oculozū.
et supbia vite. **Q**ui ista atempsit.
carnale v' cupiscenciā devitēn-
do. ab exteioribus v'sū ad iteiora
et ad iuisibilia r'uōndo. et calcata
supbia se humiliando. p'fectomū
dū r'liquit. et ad solitudinē venit.
ut spūaliū noticiā et sapore appē-
hende possit. **H** ē egyptus de q' p'ls
det egredi. et h' solitudo ad q' debz
tende. **E**t hac solitudinē mittitur
nūcij. et de fructibus portat' t're p'
missionib'. **H**ij sūt nūcij. meditāoes
spūales et scā desideia. isti ad cō-
siderandū t'rā hac mittunt' a de-
uō aīa. **I**sti t'rā hac t'uesagādo
itrāt. de ei' habūdātia et dulcedie
nūciāt. de frū secū portat'. **I**ste frū
ē illius suauitātis gustus. illius
dulcedis p'libacio. dulcis guttū
aīe deuote. hūc frū gustat' et
ei' suauitātē expte. **H**ūc q' gus-
tauit. videt id est agnoscat q' sua-
uis sit. **H**oc ē guttur suauissimū
sponsi. qd omēs suauitātē nō solū

excellit. sed etiā expellit. **Q**ui sua
uitas quo magis sentit: eo magis
desiderat. **E**suiem h̄z ī hac vita.
nō sacciatat: r̄ frōnē nō pulcritudi
nē. **T**am dulcis ei est ut semper
desidet: tā immensa ut nunq̄
ad plenū apprehendat. **E**t s̄ afficit
ut se dicat sacciatū et totū r̄ple
tū: nesat an de guttūe sponsi. vel
de adulterino et flō r̄ficiat īmūia.
Edūt me ait sapiā. **A**dlyc̄ esuiem
et q̄ bibūt me adlyc̄ sacciat. **I**h̄ bōi t̄is
dei tenuis ē gustus. ī futūo saccie
tas: q̄ sacciatibm̄ cū gl̄a ei⁹ māifest
tabitur: et ī bonis dom⁹ dñi re
plebim̄. **V**erus sapor s̄ a flō disci
nit. **N**ō ē vehemens vel īpetuos⁹.
carnē nō titillat. sed carnis mo
tus r̄pesat et mitigat: modest⁹
ē et iniquillus. lenis dulas et pa
catus: spm̄ roborat. carnē debi
litat. mentē accendit et illūinat:
nō extollit sed hūiliat. nā sua
uitas eius desiderū exatāt: de
siderū dñi ad ampliora accendit. de
desū semp hūilem reddit. **Q**ui ei
parū ē quod h̄z: sicut semp egenitē
se r̄putat. ita semp hūiliter de se
sentit. **I**mpfctus siue flus sapor dīte
sibi hoīem demrāt: q̄ ad agnosce
dū dīcās bōi t̄is dī nō penetrat.
Est at̄ īpfctus quē adhuc accipi
unt carnales et noui. nodū p
frāz cordis mūditiā consecuti: s̄
īppientes cordis oculos h̄ntes. ut
clāe nō possint vidē et spūalia
apphendē. **I**nde igit̄ dītes se putāt
vñ paz vidēt: et verā agnitionē
nō h̄nt. **M**es si plus illūinati plus
agnoscent. et īmensitatē hui⁹ sua
uitatis apphenderūt: hūiliarent
poas q̄ extollerentur: quia
erigim̄ itelligēt. qd̄ de hac p̄cipe
possent. **F**als⁹ sapor ē: q̄ īmūia

opar. Et h̄ quidē dular affiat
et mēte exhulamr: sed extollit non
hūihāt: plenitudinē nō h̄ s̄ simulat.
Nā hūc p̄cipientes. q̄ntū vacui sūt
a v̄cā gr̄ia: patebit. si probent̄ per
adūsa. **Unde** calamo pnt xp̄i: q̄ foib
ē nitidus. sed itus vacuū. **Foris**
nitent t̄les et lūet: qz sp̄etie q̄dā
deuocōis h̄nt. sed itus a v̄tutibz
vacui sūt. et fuore nō h̄nt. **In** hui9
calami secreto dormit et q̄etam
h̄z iūm̄q: qz nō exatāt eū vel fugat
desideria sc̄a et ignite orōeb: sed pa
tat̄ eū et fouet torpor mētis et
falsū m̄tor r̄ligioib. **Horū** gl̄a nō
ē ab int̄. n̄ tā iustia q̄ t̄exteriori
fama: et qz exteio fusi sūt: iō itna
nō agnoscat vel p̄cipiūt. **Horū** sa
por et si suauis. nō ē suauissimū:
q̄a nō ē a sponso sed ab adūsaio. **Sua**
uissimū ē quē p̄cipiūt boi: qz per
cordis mūdiciā ad verā ei9 boi t̄s
puenert̄ noticiā. **Isti** suauissimū
gutt̄ ei9 p̄dicatē pnt. qz exp̄iēcia
dolgite dulcedinē ei9 gustauerūt.
Si qz huānitatē ei9 cogitem9: sua
uissimū fuit guttur ei9 p̄ quod diu
tatis v̄ba processert̄: qz sicut ipse dic̄.
sp̄us et vita fuerit. **Suauius** fuit p̄dicatio
et v̄ba illa: q̄bus loq̄bat̄ de r̄gno
dei. **Suauiissimū** igitur fuit gutt̄
ei9: et totus desiderabilis. **Desiderabil**
hūa t̄s ei9 visio i t̄ra: sed multo de
siderabilior gl̄orificā ei9 huānitat̄
i celo: que etiā angelis ē desiderā
bilis: quia i eā desiderāt p̄spicere.
Est ei ille vultu desiderabilis: cui9
vultū desiderat sup̄noz ciuū vni
usitas. **Desiderantissima** v̄cō ē diu
tatis ei9 c̄mplatio: cui oē qd p̄t
desiderari nō valet xp̄ari. **Est** igit
totus desiderabilis. **Et** etiā desiderabil
ē i mēbus suis tā adh̄ i t̄ra p̄gri
nātib9 q̄ i celo r̄gnātib9: q̄a delat̄

tā eorū grā q̄ asideāta gloria. **H**nt
 nāq̄ h̄ fulgore sātatis: et illuc glori
 ficatiois. Dilecti eorū sātās ad imitā
 dū: et gaudiū ad gaudendū cū eis
 sil et fruendū. Dulcis ē gaudiū eorū
 deemplatio: qd̄ nrm q̄ spēam⁹ et
 quod exspēm⁹. **H**abz h̄ deemplatio
 leticiā: ut spē hui⁹ sim⁹ gaudentes:
 et ī ebullaciōib⁹ vel laborib⁹ quos
 pro hac sustinem⁹ paucet. **E**st igit
 r̄ desiderabilis etiā ī sub⁹: qz eos de
 gloria sua et decore feat desiderabiles
 et decoros: ut nō solū apt se desidēt
 sed etiā apt elcōb. **C**uob cū eo ī glā
 socios et sportes habebim⁹: et de q̄
 gloria gaudebim⁹. **E**st igit totus
 desiderabilis: ī se et ī mebris suis. **E**t
 iste ē auctus meus: o filie iherlm. **H**uc
 est a quo diligor: et quē nō vbo m
 ligua: sed ope et veritate diligo: qz
 mādā eius habeo: et ea suo. **H**ui⁹ cogit
 pulchritudinē. hui⁹ asideāte amorem
 filie iherlm: id ē aie cupietes veniē
 ad supne pacis visionē. **ad felicitatē**
et pacem sempiternā p ei⁹ ei amore
 et mādatorū īpletionē. pueitur
 ad pulchritudis ei⁹ visionē. **ad fel**
icitatē et pacē sempiternā. **Ad quā**
 nos pducē dignet⁹ ihs x̄ sponsus
 ecclē: q̄ vivit et regnat ī secula se
 culorū. **A. a. E. I.**

**Explicit tractatus magistri Richardi
 de scto victore: super canticis canticorum.**

**Explicit tractatus magistri richardi
 de scto victore super canticis canticorum. p me
 frez ghardū messick. filiū hui⁹ pro
 thie f. dyngede. pbrim maiēparis.
 ano dni m cccc lxxij. i p f. ihs. pauli**

O ei ortū meū: sori mei
 sponsa. **O**rtus m̄ sū es
 o aia: parando m̄ ite diuisa otu
 tutū et boi opib⁹ odoramenta. **N**ē
 quoy tps ē ut iortū meū vēas:
 orti mei pceptua delicias. **C**ā so
 roz es. qā hēs es. vēi ad hēditatē:
 qz sponsa vēi ad āpler⁹. vēi ad sop
 nū. ut accipias hēditatē: qz cum
 dedēs diltis meis sopnū. **hēditas ē**
eorū. **E**xteis dormisti: sed corde vigi
 lasti. et hēditatē cogitasti: vēi ad
 gaudiū pro quo laborasti. **E**xte
 post laborē: deplac p spēam⁹ qd̄
 deplata es p fidem. **R**efecit te fixis:
 reficiat nūc visio. **R**emisti ī finit
 āpleretur te dextē. **ā**strigat et c
 audent etna. **D**ei i ortū meū: ortū
 meus ortus delicias. **I**n orto meo
 nūo decore rubent rose martiri:
 nūo candore nitet et r̄dolet lilia
 sessorū et virginū. **I**n hō orto diuisor
 sūt fructū grā: et tot oblāmēn
 ta q̄ btor ī regno regnancium
 meita. **I**n orto meo ois antiquoz
 prīm sue noue grāe plantatio.
Quidq̄ vni⁹ plantatū. q̄ q̄ ab
 iūto scti ē actū: huc oim fructus as
 cendit. huc finalit vēr. **D**ia h̄ ē
 proficiat: te expectat te suscipiet.
Huc est fructus meorū q̄ semp manet
 elcōz: et nō solū ē faacnū: si etiā
 huc ī alijs amācū. **H**uc amando tuū
 feasti: me ei amando oia mea amasti:
 amādo tua fecisti. **q̄**ea atq̄ meorū
 meita: elās meas sūt coia. **N**ō ei tm
 sūt singula singulorū: sed oia oim. **V**ei
 igit ad h̄ vniūsa sil papienda: qz
 t oia sūt para. **N**oua poma suauit
 et vetea: antq̄ s̄ et r̄renaa meorum
 meita: ut oib⁹ oblectis. oia pascat.

de oibus facieis. **M**essui mirram
meam: cu arboribus meis. **M**irra
messui i maribus: arbor i asseis
et bñ vuentibus. **M**artur mirra
ad messem venit: nā eorū amāitudo
tūsit. et ad frēm puenit: nā pnia
pro labore preperit. **C**onfessores
de pitorū suorū. et laudis mee con
fessione. mīserūt ad pītendū nōimeo.
ad laudē sine laboe: ad laudē pagis
et mee visionis. **E**rat asseis arbor:
nā bone vite exē alios rferunt:
et bono odoe fragrauerūt. **M**irra qz
meā messui: nā moras mee acer
bitatē. et penā pīmaui: sed p hāt
mēbris meis suauia salutis gaudia
ppauit. **C**ui gustus passionis amāe
nūti sapiūt: sed asseis ex illa re
deceptionis huāne arborē suauē me
rīfiat. **N**ec mētū mirra. nā asseis
arbor h gaudia pcepissent: si nō
mortis mee mirra pcessisset. **S**ā
guis meus flā meū extinxit: gladiū
an paradysum collocatū: quo exticto.
cherubyn quoz. quē simul obstruxit. hōi
non negat aditū: quē sui creatoris
nouit sanguē redeptū. **N**ec solū
huc ad suam societate: sed etiā ad
scē rēpū silitudinē. **C**herubū et scē
pleitudo dī. et hō pleitudinē scē re
cipit: ut pte et sic ē dignitā ignos
cat. q h tū ex pte cognouit. **C**omedi
faui cū melle meo: bibi vinū cū
lacte meo. **I**n passioe mea pūli a
mā: sed nūc rēurrectionis pūpio dul
cia. **T**ūc assatus qī piscis: nūc mel
comedo gloriā huānitatis. **E**t qui
erā despāus qī et nouissimus vior:
nūc fr oīa pūis pstatutus. glā et hō
nore cōnatū sum. nō tū hōim s
etiā angeloz. **F**auū cū melle sedo:
qī gloriā huānitatis cū gloria
dinitatis i me fruor. et i mēbris
meis eadē pūpio. **N**ec ē dulcedo

213
mea: hec deliae mee cū filijs hoīm:
hec epule. hō iuiui. **H**ic m tabus
et potus est ut melle dila hunc
comeda: et vīo iocundus ac lacte de
lectabilis bibam. **I**is delictis fruor:
et eisdē membra mea cibo et potu.
Nam fauius mellis m erat i mōib
dulces: vinū et lac sapientes et si
plices. **A**d quod iuiui: soror et spō
sa mea vēr post labores et amū.
I. v. Si